

Anh Hoa Học Viện Hệ Liệt – Chinh Phục Hoa Tâm Đại Thiếu

Contents

Anh Hoa Học Viện Hệ Liệt – Chinh Phục Hoa Tâm Đại Thiếu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	14
4. Chương 4	20
5. Chương 5	27
6. Chương 6	33
7. Chương 7	39
8. Chương 8	45
9. Chương 9	50
10. Chương 10	56

Anh Hoa Học Viện Hệ Liệt – Chinh Phục Hoa Tâm Đại Thiếu

Giới thiệu

Thể loại: nhất thụ nhất công, hiện đại, HE Biên tập: VQBeta: Mặc Nhiên Bắc Đại Lộ Đông Ti là thiế

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-hoa-hoc-vien-he-liet-chinh-phuc-hoa-tam-dai-thieu>

1. Chương 1

Anh Hoa học viện, được coi là học viện cao quý nhất Nhật Bản, phong cách học tập tối tân tiến, học sinh ưu tú nhất. Học sinh cũng đều là con em gia đình có thế lực. Nếu là học sinh gia cảnh không phải là giàu nhưng lại tài năng, đã có học bổng cho học sinh ưu tú, cũng không có yêu cầu đặc biệt về lực học, lại còn chu cấp sinh hoạt phí.

Người người đều biết có thể vào Anh Hoa học viện nổi tiếng, chỉ cần mặc vào đồng phục Anh Hoa , trong mắt người khác, liền giống như là đại công tử với thiên kim tiểu thư vậy.

Phong cách học tập tự do, khuyến khích học sinh độc lập, bởi vậy học sinh có thể học trong vườn trường, khiến cho bao người khác ước ao. Mà lần này hội trưởng hội học sinh, hay chính là thiên tài ưu tú nhất Anh Hoa học viện, kết quả học tập đứng đầu toàn quốc, hơn nữa thân là đại thiếu gia tập đoàn lớn, hội trưởng của Anh Hoa học viện năm nào cũng vậy, là một nhân vật xuất chúng như thế, trở thành truyền kì nổi tiếng.

Đừng tưởng rằng hắn chỉ là tên thư sinh trói gà không chặt, hắn thế nhưng từ nhỏ đi học tập kiếm đạo, cũng là một cao thủ kiếm đạo, đấu đơn, đấu đôi đều không bao giờ thua cuộc. Hắn đáng vẻ tươi cười tuấn lãng, lúc tức giận lại càng đẹp trai, hơn nữa tiền lực ít ai bì được càng làm tăng thêm mị lực vô địch cho hắn.

Lần này hội trưởng hội học sinh ưu tú, tên là Bắc Đại Lộ Đông Ti, người thừa kế tập đoàn Bắc Đại Lộ. Xét trong học viện toàn những kẻ lắm tiền nhiều của này, tiền lực của hắn quả thật cũng chỉ kém vài người.

Mỹ thiếu niên thiếu nữ bị hắn đùa bỡn không ít, thế nhưng hắn lại có mị lực ác ma vô địch, khiến những người đó tình nguyện để hắn đùa bỡn, bởi vì ai cũng biết, muốn thành người duy nhất của tên hoa tâm đại thiếu Bắc Đại Lộ Đông Ti là chuyện vĩnh viễn không có khả năng!

Sở dĩ bọn họ đành chấp nhận làm thứ hai, chỉ cần có thể được Bắc Đại Lộ Đông Ti đụng tới, bọn họ sẽ phi thường thỏa mãn. bởi Bắc Đại Lộ Đông Ti tuy là một người tình không chung thủy nhưng lại rất có mị lực.

“Ồ a a a ” Bắc Đại Lộ Đông Ti vừa đi trên đường, một bên phát sinh tiếng kêu thảm thiết. Vị này được xưng là hội trưởng hội học sinh tối có quyền lực, tối mị lực, tối suất khí, chỉ số thông minh tối cao của Anh Hoa học viện, hiện tại trán đầy mồ hôi lạnh, trên mặt mang theo tiêu tụy, bước đi loạng choạng, như thể không thể chống đỡ nổi nữa.

Vừa qua ngày nghỉ, học sinh mặt mày ai cũng tràn đầy thỏa mãn hạnh phúc, cũng chỉ có Bắc Đại Lộ Đông Ti trong miệng phát sinh tiếng khóc than thảm thiết như vậy.

“Người là bị đâm vào móng hay sao? Kêu thảm như vậy, bước đi kỳ quái!”

Bạn “tốt” Tề Đằng Ngộ vẫn như cũ không nói lời nào có ích, đó cũng chính là phong cách của hắn. Trước kia Bắc Đại Lộ Đông Ti giở trò, muốn hạ được người yêu của Tề Đằng Ngộ, tuy rằng thất bại, thế nhưng khiến Tề Đằng Ngộ ghi hận trong lòng, bởi vậy hiện tại nói chuyện càng khó nghe.

Bắc Đại Lộ Đông Ti hung hăng trừng Tề Đằng Ngộ. Nếu không phải Tề Đằng Ngộ dọa dẫm hắn, lý nào hắn tham gia cái gì dã ngoại mạo hiểm dã man kia? Khiến cho hai chân đều nhũn cả ra.

Nguyên nhân là như vậy, mang danh “Địa hạ lý sự trường” gồm Tề Đằng Ngộ, hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti, còn có Sâm Viên Chính Nhân giàu nhất trường, ba người từ nhà trẻ đã là bằng hữu tốt, hơn nữa gia thế tương đương, càng khiến ba người thêm thân thiết, học sinh trong trường gọi họ là “Tam kiếm khách”.

Trước đó, cái kẻ ba tháng thay người yêu một lần Tề Đằng Ngộ yêu Tinh Lý Xuân Nhật. Bắc Đại Lộ Đông Ti nguyên tưởng rằng Tề Đằng Ngộ giống như trước đây chỉ là ngoạn ngoạn, bởi vậy chờ ba tháng hết, lập tức hạ được Tinh Lý Xuân Nhật. Bắc Đại Lộ Đông Ti vốn tưởng rằng tiếp nhận tình nhân Tề Đằng Ngộ không thích nữa, vậy mà nói Tề Đằng Ngộ lúc này thật tình, kết quả khiến hắn chết thảm rồi. Hắn hạ được trong trà của Tinh Lý Xuân Nhật, tuy rằng một chút cũng chưa động nhưng cũng đủ khiến Tề Đằng Ngộ nổi trận lôi đình, lợi dụng quyền lực tuyên bố muốn đuổi học hắn.

Cuối cùng nhờ tên Sâm Viên Chính Nhân đảm bảo giúp Bắc Đại Lộ Đông Ti thoát khỏi bị đuổi học. Vấn đề là Sâm Viên Chính Nhân song song cũng hướng Tề Đằng Ngộ bảo chứng sẽ làm hắn sống không bằng chết, hắn bị Sâm Viên Chính Nhân buộc đi tham gia dã ngoại mạo hiểm, tại nơi không có bất luận cái gì thiết bị điện, lạnh muốn chết, ngay cả ăn cũng là phải tự nhóm lửa.

Mỗi ngày bắt lực ở doanh trại đều bị bắt tập luyện đến chết khiếp, hơn nữa toàn vào những lúc vừa lạnh vừa đói. Toàn bộ ngày nghỉ, Bắc Đại Lộ Đông Ti không chỉ không được vui đùa với mỹ thiếu niên thiếu nữ, ngược lại còn cùng một đám người vừa già vừa béo ở chung mấy ngày, cùng nhau tập quân sự, nghỉ cũng thấy đó là một ác mộng.

Hắn là chạy chân không từ trại về đây mấy chục km, một hồi đến trường học, đương nhiên mệt đến đứng không vững! Bắc Đại Lộ Đông Ti cảm tức nhìn Tề Đằng Ngộ, cố gắng gượng đứng vững, khôi phục bộ dáng

anh tuần tiêu sái.

Nam nhân cái gì cũng có thể không cần, riêng thể diện thì không thể đánh mất!

Nếu có nam nhân ngay cả thể diện cũng không cần.... vậy thì căn bản hắn vốn không phải nam nhân!

“Nếu như người ước ao được giống ta có thể chơi đùa với nhiều thiếu niên thiếu nữ như vậy, trong khi người chỉ có một người, ta có thể thông cảm cho sự ghen tuông của người!”

Thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti tỏ vẻ tự cho mình là đúng, nhãn thần cũng bắt đầu lộ ra vẻ âm hiểm gian trá trước đây, Tề Đằng Ngộ im lặng. Từ nhỏ hắn chỉ biết, Bắc Đại Lộ Đông Ti là kẻ thù dai, kẻ nào gây thù chuốc oán với hắn, hắn sẽ không có kết cục tốt đẹp, hơn nữa dai dẳng không dứt.

“Xuân Nhật chắc không biết cái quá khứ huy hoàng của người, bất luận là nam hay nữ ai đến cũng không cự tuyệt, tư thế nào cũng trải qua. Tinh Lý Xuân Nhật đơn thuần như thế, ta nghĩ ta hắn là nên cảnh báo cho hắn.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti trên mặt tươi cười ung dung không gì sánh được, khiến Tề Đằng Ngộ sắc mặt trầm xuống. Quá khứ của hắn đem so với Bắc Đại Lộ Đông Ti, kẻ tám lạng người nửa cân, hai người đều là ác nam như nhau, chỉ là nguyên tắc bất đồng.

Tề Đằng Ngộ ba tháng thay đổi người tình một lần, những ai cùng hắn gặp gỡ cũng đều không qua khỏi ba tháng, Xuân Nhật chính là ngoại lệ.

Mà Bắc Đại Lộ Đông Ti cùng một lúc hẹn hò nhiều người. Hoa tâm của hắn không thua Tề Đằng Ngộ, thế nhưng cái chuyện xấu của hắn rất ít truyền ra, bản thân hắn lại đeo cái mặt nạ hội trưởng học sinh ngoan ngoãn, lừa biết bao nhiêu người.

“Không so đo với người, thực ra Chính Nhân đã bảo chứng với ta, lần này đã ngoại cầu sinh chơi vui không?” Thanh âm Tề Đằng Ngộ cũng âm hiểm lên, hoàn toàn mang theo dào dạt đắc ý đùa cợt.

Chơi vui cái rắm! Là trại tập trung hành xác thì có!

Thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti sẽ không chịu thua, hắn mỉm cười, dường như không có việc ấy. Là nam nhân tuyệt đối không thể mất mặt trước bạn bè.

“Chơi vui lắm! Thì ra Chính Nhân hàng năm đều tham gia vui chơi như vậy, trách không được hắn hàng năm đều một mình đi không thèm chơi cùng chúng ta, kỳ thực thực sự rất thú vị, có thể học thêm nhiều điều.”

Tề Đằng Ngộ khóe miệng run lên một chút, trong mắt nổi lên hoài nghi. Theo lý thuyết, Sâm Viên Chính Nhân cẩn trọng như vậy sẽ không thuận miệng nói dối, thế nhưng xem Bắc Đại Lộ Đông Ti như vậy, có vẻ cái doanh trại cầu sinh kia cũng không có gì quá thống khổ.

“Thế nhưng ta xem người bước đi tư thế kỳ quái, thực sự vui vẻ, không có bị chinh đồn sao? Ta nghe Chính Nhân nói, mỗi ngày chạy ít cũng phải vài km.”

“Ta thể lực không tệ, vài km là cái gì!”

Thực ra, chân đau thế nào, nghĩ lại thấy run như thế nào, lúc này vì thể diện, Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng thẳng người, không để ý khớp xương, cơ thể phát sinh tiếng khóc thét kinh hoàng, trên khuôn mặt hoàn mỹ, ngũ quan vì đau đớn mà nhăn nhó.

Thực sự phi thường thống khổ, phi thường khó chịu, hơn nữa yêu cầu cao độ! Nhưng là vì mặt mũi, hắn Bắc Đại Lộ Đông Ti tuyệt đối phải diễn xuất thật hoàn mỹ!

Tề Đằng Ngộ vẻ mặt hồ nghi, còn giống như muốn thử, nhưng lúc này một người cao lớn tuần lã từ bên hành lang kia đi tới. Hắn so với Bắc Đại Lộ Đông Ti càng cao, đại khái cao trên mét tám, trên mặt trầm ổn mà cơ trí. Hắn không có bất luận cái gì quan hệ bất chính, cũng không giống hai vị hảo bằng hữu, luôn luôn phong lưu sa đọa như muốn so bì vậy.

Được xưng là công tử Sâm Viên Chính Nhân của tập đoàn thể lực nhất Nhật Bản, đứng trước hai vị bằng hữu tỏa sáng chói lóa như vậy, nhưng tuyệt không chỗ thua kém.

Hắn cho dù là ở trong bóng tối cũng có thể tự mình tỏa sáng, sẽ không bị kẻ nào che lấp, cũng sẽ không bị bất luận kẻ nào sai khiến, hắn quả thực là một con người rất đặc biệt.

Ngay cả sinh ra trong một gia đình phi thường có tiền, biết bao nhiêu kẻ ao ước, muốn cậy quyền cậy thế vây quanh, Sâm Viên Chính Nhân mặt không đổi sắc, nhẹ nhàng vài câu để những người đó biết khó mà lui.

Tính cách hắn coi như hòa ái, trên mặt tuy rằng không thể hiện ra biểu tình gì, thế nhưng gặp qua hắn, sẽ cảm thấy một bầu không khí tĩnh lặng mà hữu lực không thể lý giải nổi, Sâm Viên Chính Nhân cũng không phải công tử vô năng, cũng không phải loại người thích chỉ huy, hắn chỉ làm việc chính mình muốn làm, hơn nữa kiên định không sợ hãi, bất luận kẻ nào cũng không thể đánh bại, bẻ gãy. <... kì="” thật="” anh="” ấy="” cong,="” không="” thắng,="” đã="” không="” thắng="” hà="” tất="” phải="” bẻ="” gãy???="”>

“A Ngô, Tỉnh Lý Xuân Nhật vừa qua lớp học tìm người.”

Chỉ với câu nói đầu tiên liền đuổi được Tề Đăng Ngô.

Tề Đăng Ngô lập tức quay đầu rời đi, dù sao người yêu hắn mới là trọng yếu, hắn lười đấu võ mồm với Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Mà hắn vừa ly khai, Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức như bóng bay hết khí, vai hạ xuống, hai chân bắt đầu run, ngay đến cả thắt lưng cũng không đứng thẳng nổi, toàn thân hắn thực sự... đau quá a~! Tất cả đều là lỗi của cái tên Sâm Viên Chính Nhân đáng ghét này!

“Người thân thể có khỏe không? Đông Ti?”

Động tác xoa lưng vừa ôn nhu vừa kiên trì. Bắc Đại Lộ Đông Ti lộ ra vẻ mặt hung hăng độc ác, một cước đá Sâm Viên Chính Nhân. Hắn hiện giờ thật giống mụ đàn bà chanh chua chửi đồng, nhất là trước mặt Sâm Viên Chính Nhân, hắn không cần cố kỵ bất luận cái gì hình tượng, hắn mắng như tát nước, muốn bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu, chỉ sợ người hâm mộ hắn mà nghe được, bao nhiêu ảo vọng đều bốc hơi hết.

“Ghe tởm, người rót cuộc có phải là bạn ta không? Ta bắt quá là hạ được Tỉnh Lý Xuân Nhật mà thôi, cũng chưa làm gì hắn, cái gì tốt cũng cho A Ngô! Hắn cùng A Nhật đã làm đến cao hứng như vậy, vì sao chính ta?” Bắc Đại Lộ Đông Ti một bụng phẫn hận trút ra.

Sâm Viên Chính Nhân mặc hắn cố sức giẫm lên chân mình, như thể không biết đau là gì, chỉ hỏi lại một lần, “Người thân thể có khỏe không? Đông ti?”

Sâm Viên Chính Nhân càng hỏi, Bắc Đại Lộ Đông Ti lại càng tức giận.

“Không khỏe, không khỏe, một điểm cũng không khỏe! Cái quỷ gì cầu sinh doanh? Chính là cái trại tập trung kinh khủng! Người là ước ao ta anh tuấn nhiều tiền, đồ kị ta có vô số người ái mộ, vì vậy mới chính ta? Ta kinh! Người biết mỗi ngày muốn chạy bao lâu? Lại còn ở cùng một đám béo phì! Ta từ khi sinh ra, chưa có ai dám đối với ta như vậy!” Bắc Đại Lộ Đông Ti mắng một tràng dài như dao chém xuống thốt không thương tiếc, chân càng hung hăng đạp xuống ba cái. Phản ứng duy nhất của Sâm Viên Chính Nhân là ôm thắt lưng hắn từ phía sau.

“Muốn tới nhà ta ăn bánh không?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tạm ngưng, nước bọt thiếu chút nữa chảy ra. Hắn và Sâm Viên Chính Nhân có một bí mật nho nhỏ, đó chính là hắn yêu nhất anh bánh ga tô của một thợ làm bánh, chỉ vì nhà Sâm Viên mà làm bánh, muốn ăn loại bánh này, nhất định phải tới làm khách nhà Sâm Viên.

Thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân lại không phải là một người hiếu khách, bởi vì hắn ghét người khác vì tiền tài tiếp cận hắn, lại không muốn khoe khoang ta đây nhà giàu có, muốn làm khách nhà hắn quả thực rất khó khăn.

Bất quá đó là đối với người khác, đối Bắc Đại Lộ Đông Ti mà nói, đến Sâm Viên gia cũng dễ dàng tựa như vào căn bếp nhà mình vậy.

Hắn từ nhỏ đã cho mình là con Trời, hơn nữa còn là được ông Trời phù hộ, Sâm Viên Chính Nhân mặc hắn có gì lấy đó cũng là đương nhiên đi. Hắn Bắc Đại Lộ Đông Ti muốn đến nhà, Sâm Viên Chính Nhân nếu như dám cự tuyệt, hắn tuyệt đối sẽ không đơn giản tha thứ tên đó.

Hanh, may là hắn thức thời, cho tới bây giờ cũng chưa cự tuyệt lần nào, thế nhưng thù dám làm khổ hắn, không đơn giản như thế mà bỏ qua.

“Đừng tưởng rằng bánh ga-tô có thể thu phục ta. Người biết ta mỗi ngày chạy vài km, chạy bao lâu không? Nhìn người sáng khoái như thế, ở nhà ăn no, mặc ấm, ngủ đến to đầu.” Bắc Đại Lộ Đông Ti chính rất không thoải mái, ngay cả nước bọt chảy ròng, cũng tuyệt đối không chịu nhượng bộ, hắn nhất định bắt Sâm Viên Chính Nhân nỗ lực đại giới, hơn nữa phải xin lỗi mình!

Tuy rằng là phạt hắn hạ được Tỉnh Lý Xuân Nhật, thế nhưng trong con mắt Bắc Đại Lộ Đông Ti, chỉ có người khác sai, không có chuyện hắn sai.

Lỗi lần này, đương nhiên là lỗi của Sâm Viên Chính Nhân, đều là hắn làm hại!

“Vậy người muốn ta thế nào?”

....

Sâm Viên Chính Nhân không có hai lời, buộc chặt dây giày, sau đó bắt đầu chạy bộ quanh sân vận động, Tề Đăng Ngộ xa tại hàng lang, thấy hắn chạy bộ, lập tức há hốc mồm. Không nghĩ cũng biết, chính xác là yêu cầu cổ quái của Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Tề Đăng Ngộ thực sự không hiểu Sâm Viên Chính Nhân vì sao dung túng Bắc Đại Lộ Đông Ti đến vậy, đem hắn nâng trong lòng bàn tay, nuông chiều hắn. Cho dù Bắc Đại Lộ Đông Ti có yêu cầu vô lý đến đâu, Sâm Viên Chính Nhân cũng sẽ đáp ứng. Hai người đều không phải tình nhân, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân không cùng bất cứ ai hẹn hò, tựa như đã đem hết thương yêu dành cho Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Bắc Đại Lộ Đông Ti tuyệt không thấy cần rút lương tâm, hắn uống nước ừng ực, nhìn Sâm Viên Chính Nhân chạy bộ trong gió lạnh. Hắn biết, không chạy đủ mười km theo yêu cầu, Sâm Viên Chính Nhân một lời nói một gói vàng sẽ không dừng lại.

Đại khái qua nửa tiếng đồng hồ, Sâm Viên Chính Nhân còn đang chạy, chỉ là động tác chậm dần, cho thấy Sâm Viên Chính Nhân bắt đầu mệt mỏi. Bắc Đại Lộ Đông Ti bĩu môi, không cam lòng mang hai bình nước xuống sân vận động.

Hắn hướng phía Sâm Viên Chính Nhân còn đang chạy rống lớn: “Ta một người uống thật chán, qua đây cho ta!”

Sâm Viên Chính Nhân mặt vốn dĩ không có biểu tình, cuối cùng đến nơi lại hiện ra dáng vẻ tươi cười cực kỳ sùng nịnh thoải mái, nếu hắn cứ cười mãi như vậy, dám khẳng định hút hồn người khác, hơn nữa sẽ làm một đồng nữ sinh khả ái đổ xô vào, vì hắn lập hẳn một Fclub.

Dĩ nhiên Bắc Đại Lộ Đông Ti sẽ không để loại tình huống này phát sinh. Bắc Đại Lộ Đông Ti đã sớm cảnh cáo hắn, không thể đối người khác cười như vậy, bởi vì Bắc Đại Lộ Đông Ti phải là người được cả thế giới hoan nghênh, không đến lượt tên đó. ==!

Bởi vậy Sâm Viên Chính Nhân mỉm cười tuần lãng như vậy, chỉ để một mình hắn thấy.

Đúng, hắn là ích kỷ, không có điểm nào tốt, lại còn tâm địa hẹp hòi, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân từ trước đến nay đối hắn ngoan ngoãn phục tùng, hắn có thể ra lệnh cho Sâm Viên Chính Nhân làm chuyện hắn muốn, mà Sâm Viên Chính Nhân nhất định sẽ gật đầu. Đó là vị thế đã định sẵn của bọn họ, hắn không cần tự hỏi vì sao Sâm Viên Chính Nhân đối hắn muốn gì liền được, chỉ cần một câu nói, hắn là đứa con của trời là được rồi.

Hắn chậm rãi bước tới, Bắc Đại Lộ Đông Ti đưa cho hắn một chai nước tăng lực, hắn mở lời trước, trên mặt vẫn tươi cười: “Người người giận chưa?”

Nhìn hắn tươi cười như vậy, kỳ thực thì là dù có giận đến cỡ nào cũng đã tan, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti sĩ diện vẫn còn trợn trừng mắt, kiêu căng nói.

“Chưa có nguôi giận, thế nhưng chí ít cũng đỡ được một nửa.”

Phảng phất nhìn ra hần khẩu thị tâm phi, Sâm Viên Chính Nhân cúi đầu nở nụ cười, cái vẻ cười sùng nịch so với trước càng thêm nồng đậm.

“Còn lại phân nửa tức giận, tới nhà của ta ăn bánh nha, ta sẽ nói đầu bếp làm theo ý thích của người.”

“Hanh, vậy còn dễ nghe.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti vỗ nhẹ vai Sâm Viên Chính Nhân, lộ ra nụ cười anh tuấn. Sâm Viên Chính Nhân ngửa đầu uống hết nước tăng lực, hầu kết lúc uống nhấp nhô, thực sự rất nam tính. Bắc Đại Lộ Đông Ti có đôi khi nhịn không được nhìn có vẻ mê muội, Sâm Viên Chính Nhân đại khái theo hần đánh giá rất bao dung, gia giáo tốt, giọng nói trầm ấm. Một nam nhân tốt như vậy vì sao lại không hẹn hò với ai a?

Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ có thể tìm một cách giải thích hợp lý, đó chính là Sâm Viên Chính Nhân cơ thể có khiếm khuyết, hơn nữa là thiếu sót không thể nói ra. Thế nhưng mình là hảo bằng hữu của hần, nhất định cũng phải biết chuyện vui buồn của hần, đằng này lại không biết hần có cái gì khiếm khuyết, khiến cho Bắc Đại Lộ Đông Ti nhất định phải điều tra cho ra lẽ.

Hần có thể nào na can siêu nhỏ không! Nhìn hần lớn lên còn cao hơn mình, to con như vậy, nếu là na can nhỏ, nhất định sẽ bị người cười cho thối mũi, vì vậy hần mới không hẹn hò qua lại với ai cả, để tránh khỏi bị người khác phát hiện.

Giải thích như vậy khiến cho Bắc Đại Lộ Đông Ti thấy rất có lý, bất quá hần sẽ không thành thật nói ra, lại càng không hỏi Sâm Viên Chính Nhân loại vấn đề đáng buồn này.

Nam nhân a, nếu là hỏi cái thứ này, chẳng phải là khiến Sâm Viên Chính Nhân thương tâm sao? Hần không thể cạy cái của mình lớn mà đi khi dễ Sâm Viên Chính Nhân nhỏ, điểm này hần phải có nghĩa khí.

Tan học, hần tới nhà Sâm Viên Chính Nhân. Cùng là người giàu có, Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng không chấp nhặt, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân ở một căn nhà như thế thực khiến cho hần sợ tiền lực của tên đó.

“Cậu Bắc Đại Lộ, xin chào.”

Vừa tiến vào nhà Sâm Viên, lập tức có quần gia, nữ giúp việc đứng một hàng đón chào. Quy củ Sâm Viên gia nghiêm ngặt, dạy dỗ hạ nhân cũng đều thập phần chu đáo.

Bắc Đại Lộ Đông Ti ngồi trong phòng khách, cách đó ba thước trên bàn có bánh bông lan, còn có hoa quả, cả chocolate. Sâm Viên Chính Nhân vì hần pha hồng trà, hần lập tức không khách khí ăn nhiệt tình.

“Ăn ngon, ăn ngon thật.” Hần thiếu chút nữa ngay cả đầu lưỡi cũng muốn nuốt xuống bụng.

Hần cắn một cái có thể chén bay nửa cái bánh, bánh hương chocolate thực sự là có thể dụ dỗ được hần. Bắc Đại Lộ Đông Ti đã từng nghĩ thợ bánh nhà hần là tuyệt hảo, thế nhưng thợ bánh này còn tài ba hơn, nhưng bởi đó là đầu bếp riêng của Sâm Viên Chính Nhân, Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng không có ý tứ cưỡng cầu.

Hần vốn giao hoạt như thế, bằng thủ đoạn nào cũng phải đạt cho bằng được thứ mình thích, nên đối Sâm Viên Chính Nhân như thế thực là có lòng lắm rồi.

“Gần đây ta vừa quen một đàn em, vòng một của nàng quả thật là siêu cấp...”

Hần nói chuyện rất vô vị, hơn nữa chỉ cần bắt đầu nói liền không dừng được. Sâm Viên Chính Nhân đạm cười nghe, không bao lâu đầu bếp già tiến đến, theo sau là một nam hài tầm tuổi Sâm Viên Chính Nhân, Bắc Đại Lộ Đông Ti.

“Cậu Chính Nhân, đây là tôn tử A Lượng của ta, hần đã theo ta học tập thật lâu, gần đây để cho hần làm một vài loại bánh đặc biệt, hi vọng người sẽ thích.”

“Àn, ta đây xem thử.”

Dã Trạch Lượng trong tay bưng một cái khay nhỏ, trên đó không phải là loại bánh ga tô của Châu Âu, mà là điểm tâm ngọt của Nhật. Bánh lục sắc, nhân đậu đỏ, khiến kẻ khác thêm nhỏ dãi. Sâm Viên Chính Nhân mỉm cười.

“Cảm tạ người, Lượng.”

“Không cần khách khí, cậu Chính Nhân.”

Cái gì điểm tâm ngọt kiểu Nhật a! Cảm giác như dành cho ông già bà già vậy, ngay cả trà rong biển cũng có cái vị đắng ngệt. Bắc Đại Lộ Đông Ti cười khẩy một tiếng, vẫn là cái giọng chanh chua trước đây.

“Người ăn cái loại này a? Thật lạ hậu.”

Đối với cái kiểu nói chuyện chương tai của hắn, Sâm Viên Chính Nhân đậm nhiên cười.

“Ta thích phong cách Nhật, không thích kiểu kiểu phương Tây.”

“Cậu Chính Nhân thật sự rất biết thưởng thức.” Dã Trạch Lượng bổ sung.

Hắn nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti vẻ khiêu khích. Bắc Đại Lộ Đông Ti không cần biết Sâm Viên Chính Nhân ra sao, thế nhưng chọc tới hắn! Nói Chính Nhân rất biết thưởng thức, là nói hắn không biết thưởng thức sao? Bắc Đại Lộ Đông Ti ngay cả mắt cũng không thèm nhìn.

“Chúng ta nói, đến lượt người nói xen vào sao?”

Dã Trạch Lượng mặt đen lại. Bắc Đại Lộ Đông Ti buông bánh ga-tô, nghĩ thầm tiểu gia hỏa này không tệ, thế nhưng cũng không biết điều, hắn hà khắc nói: “Ngay cả bánh ga tô cũng khó ăn, không ăn nữa.”

Đầu bếp già liếc mắt nhìn Dã Trạch Lượng, Dã Trạch Lượng nén cảm giận cúi đầu. Đầu bếp già nhanh chóng mở lời.

“Có chuyện hi vọng cậu Chính Nhân giúp đỡ...”

“Àn, không thành vấn đề, ngày mai qua đây.” Sâm Viên Chính Nhân trả lời.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nói không ăn, Sâm Viên Chính Nhân liền xuất ra khăn tay, giúp hắn nhẹ nhàng lau đi vết bơ trên má. Bắc Đại Lộ Đông Ti lười động tay động chân, chẳng khác gì một tiểu oa nhi cái gì cũng không biết tất cả để cho Sâm Viên Chính Nhân là được rồi, hắn chỉ cần ngồi trước Sâm Viên Chính Nhân sẽ trở thành kẻ lười biếng nhất quả đất.

“Chính Nhân, có thể cho ta mượn nhà mở dạ hội không? Nhà người lớn như vậy, lại hoa lệ như thế, nhất định sẽ rất hoành tráng.”

“Người có muốn ăn bánh nữa không?” Đối với vấn đề không muốn trả lời, Sâm Viên Chính Nhân không trả lời, nhất định sẽ đánh trống lảng.

“Không, bị hắn làm mất hứng rồi.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ vào Dã Trạch Lượng, Dã Trạch Lượng sắc mặt liền xấu đi. Sâm Viên Chính Nhân cầm tay hắn chỉ, ý không muốn hắn trợn chỉ vào mặt người khác, vừa tự cao tự đại, vừa vô lễ.

“Người làm cái gì a, ta mắng hắn người xót sao?” Bắc Đại Lộ Đông Ti bắt đầu thấy khó chịu.

“Đó là học đệ được chuyển tới ngày mai.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lại càng hoảng sợ, rốt cục hiểu Dã Trạch sư phụ là nhờ Sâm Viên Chính Nhân thủ tục chuyển trường cho Dã Trạch Lượng. Theo lý thuyết, Sâm Viên Chính Nhân từ trước đến nay sẽ không quản loại chuyện này, mà Dã Trạch Lượng có thể vào được Anh Hoa học viên, nhất định dựa vào quan hệ với Sâm Viên Chính Nhân.

“Ác, nguyên lai là học đệ a, thái độ của hắn hình như quá kiêu ngạo rồi.”

Sâm Viên Chính Nhân đưa mắt, ý muốn Dã Trạch bọn họ ly khai, Sâm Viên Chính Nhân quay lại trừng mắt nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti. Bắc Đại Lộ Đông Ti lại càng không thoải mái, tên đó cũng dám lườm hắn? Tên đó có biết hay không hắn là hội trưởng của Anh Hoa học viên! Đắc tội hắn, sẽ bị hắn biến cuộc đời học sinh thành địa ngục!

“Không được nghĩ chuyện xấu!” Sâm Viên Chính Nhân thanh âm trầm thấp nói.

Sâm Viên Chính Nhân luôn luôn có thể đoán ra trong đầu hắn nghĩ cái gì.

“Ta không có nghĩ chuyện xấu!” Bắc Đại Lộ Đông Ti lẩm bẩm.

Hắn ăn no lại muốn ngủ, Vì vậy không chút suy nghĩ, coi bắt đầu Sâm Viên Chính Nhân là gối mà đặt đầu xuống. Về phần hắn trong đầu có nhiều ít chuyện xấu, dù sao Sâm Viên Chính Nhân cũng không thể nhất nhất theo dõi, dù hắn muốn cũng không nói ra thì tốt rồi.

“Không thể khi dễ A Lượng, nhà Dã Trạch bọn họ cùng nhà chúng ta có duyên nợ.”

“Ác!” Bắc Đại Lộ Đông Ti không đáp ứng, cũng không phản bác, bất quá cũng không có ý định trả thù, chỉ cần cái tên Dã Trạch Lượng không đụng hắn, hắn cũng coi như tên đó không tồn tại. Thiện lương như vậy, cũng coi như giữ thể diện cho Sâm Viên Chính Nhân quá rồi còn gì?

Thế nhưng không nghĩ tới hắn cùng với Sâm Viên Chính Nhân cảm tình sinh biến, một vài ngày sau khi Dã Trạch Lượng chuyển trường liền sinh chuyện.

2. Chương 2

Chiến tranh bùng nổ, Bắc Đại Lộ Đông Ti không phải cố ý, hắn chỉ là vừa lúc cầm lấy một xô nước hắt xuống phía dưới, nhưng lại hắt trúng vào Dã Trạch Lượng đang chạy cự ly 100 mét, việc gì cái tên Dã Trạch Lượng đó phải chạy nhanh như vậy, vừa vịn bị hắt nước thì liên quan gì đến hắn?

Nhìn Dã Trạch Lượng cả người bị hắt cho ướt sũng, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười đến đau bụng, kiêu ngạo giờ giờ cái xô nước tổ về với mọi người xung quanh. Dã Trạch Lượng tức đến mức phát hỏa, từ nhân thần bắn ra tia lửa, đứng dưới uất hận nhìn hắn.

“Trợn mắt cái gì mà trợn, tám đời rồi chưa có nhìn thấy người hả?” Vẫn là vô tâm như vậy, Bắc Đại Lộ Đông Ti không chịu để yên tiếp tục nói mịa.

Quá năm phút đồng hồ, Sâm Viên Chính Nhân mang theo Dã Trạch Lượng toàn thân ướt sũng đến. Bắc Đại Lộ Đông Ti trong miệng đang ăn một miếng bánh quy, vừa nhai vừa cười, tổ về cực kỳ vô tội.

“Làm sao vậy? Người thế nào rơi xuống nước ướt đến như vậy? Hồ bơi trong trường có quy định, xuống nước phải mặc đồ bơi, người sẽ không quên chứ?”

Hắn ác ý đùa cợt khiến Dã Trạch Lượng nắm chặt hai tay, tựa như muốn xông lên trước cùng hắn đánh nhau. Sâm Viên Chính Nhân kịp lúc ngăn cản, ngữ khí bình ổn nói: “Đông Ti.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lại tiếp tục nhét miếng bánh thứ hai vào trong miệng, nhân thần lấp lánh nhìn Sâm Viên Chính Nhân, ánh mắt ẩn ý lóe sáng cảnh cáo, chỉ cần Sâm Viên Chính Nhân nói một lời khiến hắn khó chịu, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua Dã Trạch Lượng.

Sâm Viên Chính Nhân tựa hồ muốn thở dài. Đám người hâm mộ Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng xung quanh cầm hộp bánh quy của hắn, nhét vào miếng bánh thứ ba. Sâm Viên Chính Nhân thấy cái tính thích ăn đồ ngọt của hắn thì cười rộ lên, ghé vào tai hắn nói nhỏ.

“Bánh su kem nhân sô cô la số lượng có hạn của Đường Nhất Gia!”

Miệng hắn vẫn còn ba miếng bánh quy cứ thế mà ngã xuống đất, Đường Nhất gia a! Là cái lão nhân vừa già vừa thối! Hắn từ trước đến nay theo tâm tình mà bán hàng, hơn nữa muốn mua đồ số lượng có hạn thì chỉ có thể chờ vào vận khí.

Khi còn bé hắn nghịch ngợm, lỡ đập vỡ chén trà của lão nhân. Từ đó về sau lão nhân này chết cũng nhất quyết không bán cái gì cho hắn, hơn nữa chỉ cần thấy hắn miệng sẽ lẩm bẩm, vội vàng đội bùa hộ mệnh, còn có thể trừng mắt nhìn hắn, luôn mồm nói cái gì ác ma chuyển thế!

Hừ, chẳng qua chỉ là đánh vỡ chén trà tổ phụ truyền cho, có cần ghi hận vậy không? Tuy rằng này đây là chén trà danh nhân từng uống qua, nhưng tỉ mỉ ngắm lại, đó là đồ second hand a! Bề ngoài có thể nói là lỗi thời, lại từng có người uống qua, không biết có hay không mấy vi khuẩn lưu lại từ mấy trăm năm trước.

Hắn giúp lão già đó đánh vỡ coi như công đức nhất kiện đi! Lão nhân kia hà tất tức giận đến cả người run run, cầm mảnh vỡ trên mặt đất khóc thật thảm, khóc như cha mất mẹ mất, nhi tử, nữ nhi cùng tôn tử, mua một cái chén mới chẳng phải là được rồi sao?

Nói chung cái lão nhân kia có ác cảm với hắn, rất ghét hắn, hắn căn bản là mua không được bánh ngọt của lão già. Vì vậy nhắc đến bánh Đường Nhất Gia, nước bọt lập tức tràn ngập trong miệng Bắc Đại Lộ Đông Ti. Hiện tại trong miệng toàn bánh quy, thế nào có thể thỏa mãn khẩu vị tinh tế của hắn? Hắn thiếu chút nữa thất thố đến mức nhều nước miếng, nếu không phải duy trì hình tượng trước mặt fan hâm mộ, Bắc Đại Lộ Đông Ti khả năng từ lâu rồi Sấm Viên Chính Nhân, dùng ánh mắt thêm nhỏ dãi chớp chớp nhìn hắn.

“Đường Nhất Gia? Thật không?” Đồ của lão đầu kia không phải ai cũng mua được nha! Nói không chừng biết được đồ này là để hắn ăn liền bỏ vào đó.

“Àn, vì vậy không nên làm khó A Lượng.”

Dã Trạch Lượng đem so với bánh của Đường Nhất Gia, xem ra vẫn còn hơi nặng. Bắc Đại Lộ Đông Ti được một tác lại muốn tiến một bước nói: “Mỗi ngày đều phải có, chỉ ít trong một tháng.”

“Ta sẽ cố gắng.” Đây là lời hứa của Sấm Viên Chính Nhân.

Dã Trạch Lượng kêu lên, hắn hai trợn tròn, đối hắn bất mãn nói.

“Không cần, Chính Nhân thiếu gia, người không cần lấy lòng hắn, nhường nhịn hắn, hắn căn bản không được bằng người, đây là chuyện toàn bộ Sấm Viên gia đều biết rõ!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti nguyên bản còn muốn cho hắn một đường sống, thế nhưng Dã Trạch Lượng thực sự làm hắn tức giận, nói linh tinh ngay trước mặt fan hâm mộ của hắn, ánh mắt hắn trầm xuống.

“Người tự cho là mình là ai? Là Chính Nhân nói ta không gây khó dễ cho người, bằng không người ngày hôm nay ngay cả cổng trường cũng không vào được, còn dám kiêu ngạo!” Hắn nếu là muốn tìm phiền phức, bằng đầu óc của mình đương nhiên không thiếu cách.

Dã Trạch Lượng phản bác “Kiêu ngạo chính là người!” Dã Trạch Lượng nói, một bên khoắc lấy cánh tay Sấm Viên Chính Nhân. Hắn tướng mạo thanh tú, hai mắt to coi như linh động hoạt bát, khuôn mặt đẹp đại khái cũng có thể lọt vào top mười người ưa thích của hắn, thế nhưng hắn lại bám dính lấy Sấm Viên Chính Nhân khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti siêu cấp khó chịu.

Trên thế giới, có thể ra lệnh cho Sấm Viên Chính Nhân, có thể sở hữu Sấm Viên Chính Nhân chỉ có mình hắn mà thôi. Dã Trạch Lượng thế nhưng dính Sấm Viên Chính Nhân chặt như vậy, hắn vừa hất cho một ít nước, lại lập tức tìm tới Chính Nhân để kể tội, căn bản là một cái đuôi, chẳng khác nào cá dọn bể!

“Người có thể vào Anh Hoa học viện là dựa vào sự hỗ trợ của Chính Nhân, mà người có thể an toàn ở đây, là bởi vì Chính Nhân muốn ta đại nhân đại lượng bỏ qua cho người..”

Dã Trạch Lượng cắt lời hắn nói, “Ta biết, gia gia ta đều nói cho ta, tất cả đều là Chính Nhân thiếu gia nhường người. Bởi vì người học kiểm đạo, thiếu gia sẽ không học kiểm đạo, cho người đoạt chức quán quân; người tham tuyển bầu hội trưởng hội học sinh, thiếu gia sẽ không tham gia, cho người lên làm hội trưởng; người muốn thi kiểm tra trình độ IQ, thiếu gia mỗi lần thi cố tình viết sai vài câu, cho người mãi luôn đứng đầu...”

Dã Trạch Lượng nói điềm nhiên như không, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người muốn bốc hỏa. Hắn tự tin mình thông minh tuyệt đỉnh, IQ cao hơn người bình thường, thành quả hiện tại đều là hắn nỗ lực mà thành. Nhưng hiện tại tiểu tử này nói ra, cư nhiên biến tất cả thành Sấm Viên Chính Nhân tặng cho hắn, hồ ngôn loạn ngữ thực sự muốn đắc tội hắn! Hắn đập bàn rống giận: “Người còn dám nói vậy, ta tuyệt đối có biện pháp cho người đuổi học! Chỉ số thông minh của ta cao bao nhiêu, tùy tiện hỏi mọi người đều biết, người còn dám nói tất cả mọi thứ đều là Chính Nhân tặng cho ta!”

“Ta không có nói vậy, Chính Nhân thiếu gia tất cả đều hơn người.”

“Câm miệng, A Lượng.” Sấm Viên Chính Nhân lớn tiếng ngăn cản Dã Trạch Lượng nói.

Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng dậy, đứng trước mặt Sâm Viên Chính Nhân. Dã Trạch Lượng nói những lời vừa rồi thực sự đã hạ nhục hắn, lòng tự tôn của hắn tuyệt không cho phép bất cứ ai nói như vậy.

“Cho hắn nói hết, ta muốn nghe hắn rốt cuộc muốn nói gì.”

“Đông Ti, còn có một món điểm tâm khác của Nhất Gia, người qua ăn được không?”

Sâm Viên Chính Nhân giống như trấn an vỗ vai hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người tức không chỗ nào phát tiết, gạt tay Sâm Viên Chính Nhân, không cam lòng chỉ vào Dã Trạch Lượng.

“Người nói, người nói ta có chỗ nào không bằng Sâm Viên Chính Nhân!”

Dã Trạch Lượng đắc ý dào dạt nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti, nói liền một mạch.

“Người tất cả đều không bằng Chính Nhân thiếu gia, Chính Nhân thiếu gia đã sớm qua nước ngoài đạt hạng nhất kì thi tuyển vào đại học, tùy thời đều có thể du học; lão sư kiểm đạo nổi tiếng vừa gặp đã muốn thu nhận thiếu gia làm đệ tử, là thiếu gia nhất quyết đề cử người, cũng là thiếu gia đem cơ hội nhường cho người...”

“Được rồi, không cần nói nữa!” Sâm Viên Chính Nhân từ trước đến nay bình tĩnh đột nhiên sắc mặt trở nên ngưng trọng, Dã Trạch Lượng nhìn sắc mặt của hắn, cuối cùng cũng câm miệng, thế nhưng trên biểu tình đắc ý rõ ràng, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến run người.

Hắn cả đời này còn chưa từng bị người ta khi dễ, nói hắn như thể phế vật. Hắn vốn là siêu cấp đại ma vương từ khi nào lại bị biến thành phế vật?

“Thật sao? Chính Nhân, là người đem cơ hội nhường cho ta sao? Ngay cả sư phụ kiểm đạo cũng là người tặng cho ta?” Bắc Đại Lộ Đông Ti sắc mặt tái nhợt, căn bản tức đến nổi gân xanh.

“Không có chuyện này, là A Lượng quá hâm mộ ta, nói khoa trương mà thôi.” Sâm Viên Chính Nhân nói chuyện vẫn như cũ lưu loát, thập phần trấn định.

“Ta không có.” Dã Trạch Lượng lại mở miệng, Sâm Viên Chính Nhân lại nghiêm khắc liếc hắn một cái, buộc hắn chớ có lên tiếng.

Bắc Đại Lộ Đông Ti lần đầu tiên lấy tay chỉ vào Sâm Viên Chính Nhân, biểu tình thập phần cao ngạo.

“Người tốt nhất đừng để ta biết người là gạt ta, bằng không ta cả đời cũng sẽ không tha thứ người!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti nghiêm túc như vậy khiến Sâm Viên Chính Nhân chần chờ một chút, Dã Trạch Lượng thừa cơ thay hắn nói: “Ta không hiểu Chính Nhân thiếu gia vì sao đối với người lại tốt như vậy. Người căn bản không có gì đặc biệt hơn người, Chính Nhân thiếu gia cái gì cũng hơn người.” < vương=“” bát=“” dẫn,=“” ta=“” dịch=“” được=“” đến=“” chỗ=“” này=“” thì=“” cảm=“” lòng=“” không=“” đặt,=“” ta=“” phải=“” nói=“” là=“” đông=“” ti=“” không=“” có=“” cái=“” gì=“” đặc=“” biệt=“” hơn=“” người=“” nhưng=“” cái=“” thẳng=“” ranh=“” đã=“” trạch=“” lượng=“” này=“” không=“” đến=“” lượt=“” được=“” nói.=“” đông=“” ti=“” không=“” phải=“” ngẫu=“” nhiên=“” mà=“” đoạt=“” chức=“” quán=“” quân,=“” càng=“” không=“” ngẫu=“” nhiên=“” có=“” chỉ=“” số=“” iq=“” cao,=“” ít=“” nhất=“” cũng=“” đã=“” hơn=“” hắn=“” một=“” cái=“” đầu.=“” mà=“” nói=“” qua=“” nói=“” lại,=“” hắn=“” so=“” chính=“” nhân=“” với=“” đông=“” ti=“” căn=“” bản=“” là=“” đem=“” con=“” chi=“” hua=“” hua=“” so=“” với=“” đại=“” cường=“” chó=“” săn,=“” đương=“” nhiên=“” nếu=“” thụ=“” cái=“” j=“” cũng=“” hơn=“” công=“” vậy=“” thì=“” cần=“” quái=“” gì=“” trên=“” dưới=“” nữa.=“” bản=“” thân=“” ta=“” đặc=“” biệt=“” ghét=“” những=“” người=“” nói=“” người=“” không=“” biết=“” đến=“” mình.=“” thật=“” sự=“” muốn=“” cười=“” đến=“” chết!...=“” nhân=“” tiện,=“” ta=“” đã=“” cố=“” gắng=“” không=“” viết=“” linh=“” tinh=“” j=“” rồi=“” mà=“” cuối=“” cùng=“” thực=“” sự=“” là=“” ức=“” chế=“” a~=“”>

Hắn thực sự nhục mạ mình! Bắc Đại Lộ Đông Ti cố sức đẩy Dã Trạch Lượng một cái khiến hắn ngã xuống đất, nắm đấm giơ lên còn muốn đánh tiếp. Người này khiến hắn tức giận tới rồi cực điểm, vậy mà vẫn còn cười khinh rẻ.

“Người đánh ta a, người đánh ta, người ta càng rõ điều ta nói là sự thật.”

Sâm Viên Chính Nhân xen vào giữa muốn ngăn cản Bắc Đại Lộ Đông Ti, Bắc Đại Lộ Đông Ti na một quyền đánh đến trên mặt Sâm Viên Chính Nhân. Sâm Viên Chính Nhân bị đánh đến lệch mặt, nhưng ngay cả kêu đau cũng không kêu một tiếng, thế nhưng Dã Trạch Lượng lại kêu to, nhanh chóng chạy đến bên Sâm Viên Chính Nhân lau vết máu bên khóe miệng.

“Người nguôi giận chưa ? Đông Ti?” Sâm Viên Chính Nhân biểu tình bình tĩnh hỏi, tựa như một quyền vừa rồi không đau cũng không ngứa.

“Người là cái đồ hội trưởng bất tài, không tin người tự đi mà kiểm chứng!” Dã Trạch Lượng quay lại.

Thông thường, chỉ cần Sâm Viên Chính Nhân để hấn khi dễ một chút, Bắc Đại Lộ Đông Ti sẽ lập tức nguôi giận, thế nhưng lúc này đây hấn không chỉ không bớt giận chút nào, hơn nữa càng lúc càng tức giận.

Cái chó má gì vậy! Hấn đánh Sâm Viên Chính Nhân, Dã Trạch Lượng lại chạy ra đó lau vết máu như thể hấn chính là người xấu, hấn thấy thế nào cũng không vừa mắt, quay đầu đi, hung hăng ra tới cửa.

Sâm Viên Chính Nhân biểu tình phức tạp nhìn bóng lưng của hấn, sau đó nghiêm khắc nhìn Dã Trạch Lượng.”Người vì sao muốn nói những lời này, Đông Ti vừa bông bột vừa nóng tính...”

Dã Trạch Lượng lập tức thu lại ánh mắt mạnh mẽ khi cãi nhau với Bắc Đại Lộ Đông Ti, hai mắt mở to, mắt ngập nước, tỏ vẻ yếu đuối.

“Xin lỗi, Chính Nhân thiếu gia, hấn thực sự đối với người quá vô phép, quá hung hăng, ta chỉ là không thể chấp nhận, hơn nữa hấn căn bản là tâm địa rất xấu, hấn không xứng làm bạn của người, Chính Nhân thiếu gia...”

“Bỏ đi, đi thay quần áo.”

Dã Trạch Lượng lúng túng nói: “Ta vừa tới trường học, trong tủ không có quần áo.”

Sâm Viên Chính Nhân đến tủ đồ của mình, lấy đồ thay cho Dã Trạch Lượng.

Dã Trạch Lượng mặc y phục có thêu tên Sâm Viên Chính Nhân đi trong trường, mọi người nhìn vào lập tức nhận ra hấn cùng Sâm Viên Chính Nhân có quan hệ đặc biệt, bằng không làm sao được mặc y phục của Sâm Viên Chính Nhân. _<>

Sâm Viên Chính Nhân, là công tử của tập đoàn có tài lực nhất Nhật Bản, có biết bao nhiêu người muốn nịnh bợ hấn bị hấn tránh xa, lập tức chạy đến bám riết nịnh bợ Dã Trạch Lượng.

“Người cùng Sâm Viên Chính Nhân rớt cuộc là có quan hệ gì?” Có người đánh bạo hỏi vấn đề này.

“Ta ở cùng nhà hấn, coi hấn là thiếu gia.”

Không cần nói rõ, nhưng trong trí tưởng tượng của mọi người, Dã Trạch Lượng lập tức trở thành tâm điểm năm nhất.

Sâm Viên Chính Nhân thế nhưng không chú ý đến những điều này, bởi vì vừa cãi nhau xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức về sớm, hấn gọi điện thoại một hồi dài cũng không ai nghe máy, Sâm Viên Chính Nhân cũng lập tức về sớm, sốt ruột chạy tới đạo trường.

Đạo trường của Giác Xuyên Hùng không lớn, thế nhưng hấn cũng là cao thủ kiếm đạo hàng đầu Nhật bản. Hấn bảy mươi tuổi dưỡng già, không thu nhận bất kì đệ tử nào, duy nhất khiến hấn năm bảy mươi ba tuổi phá lệ thu nhận Bắc Đại Lộ Đông Ti, bởi vậy Bắc Đại Lộ Đông Ti chính là đệ tử được xem trọng nhất của Giác Xuyên Hùng.

Bắc Đại Lộ Đông Ti vào phòng nghỉ của sư phụ, miệng mỉm cười cúi đầu chào, Giác Xuyên Hùng hài lòng vẫy tay muốn hấn ngồi cạnh.

“Đông Ti, qua đây ngồi, uống rượu với ta.”

Giác Xuyên Hùng qua ba tuần rượu có chút say sưa, hơn nữa tâm cơ lại không sâu như Bắc Đại Lộ Đông Ti, rất nhanh, Bắc Đại Lộ Đông Ti đem khúc mắc ra hỏi.

“Sư phụ, ta nghe nói, đệ tử bé môn của ngài vốn dĩ không phải là ta mà là bằng hữu của ta Sâm Viên Chính Nhân?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti liên tiếp châm rượu, Giác Xuyên uống đến thập phần thống khoái nhìn khuôn mặt tuần tú của đệ tử trẻ tuổi đầy sức sống thanh xuân, rượu ngon cảm giác càng thêm hương thuần: “Ân. Sâm Viên hài tử này được thiên phú, hơn nữa hần không có vẻ vương giả kiêu ngạo ta rất thích. Nhưng hần nói hần lại không có hứng thú với kiếm đạo, sau đó một hôm hần đem người giới thiệu cho ta, lại còn đem theo mười hai bình rượu ngon...”

Giác Xuyên yêu rượu ai cũng biết. Bắc Đại Lộ Đông Ti tay nắm chặt, nét cười trên mặt vẫn không thay đổi hỏi.

“Sư phụ, mười hai bình rượu liền mua chuộc được lòng ngài, ngài liền đồng ý thu nhận ta làm đệ tử bé môn, có đúng hay không?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti ung dung nói, Giác Xuyên vừa gật đầu vừa cười ha ha.

Đến khi Sâm Viên Chính Nhân đến nơi thì cảnh tượng đã như vậy. Hần cúi chào xong, ngồi bên cạnh Bắc Đại Lộ Đông Ti, dùng nhãn thần hỏi thăm nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti nhãn thần lại đặt trên bình rượu, căn bản không thấy hần. Lửa trong lòng Bắc Đại Lộ Đông Ti càng đốt càng mạnh, trong tay vẫn liên tục thay Giác Xuyên châm rượu, mãi cho đến Giác Xuyên say bí tỉ ngủ mất, Bắc Đại Lộ Đông Ti mới đứng lên. Sâm Viên Chính Nhân kéo tay áo hần, kêu: “Đông Ti.”

“Đừng gọi thân thiết như vậy, từ hôm nay trở đi, ta muốn tuyệt giao với ngươi! Ta không còn là bằng hữu của ngươi nữa, bởi vì ngươi từ trước tới giờ luôn lừa gạt ta. Ngươi biết, đối với một nam nhân thông minh tuyệt đỉnh như ta mà nói, cái gì là điều sỉ nhục nhất không?”

Ánh mắt độc ác của Bắc Đại Lộ Đông Ti khiến Sâm Viên Chính Nhân sửng sốt, buông tay áo. Bắc Đại Lộ Đông Ti cố sức phủ lại phủ như thể tay áo hần đã dính phải thứ gì đó thập phần dơ bẩn. Sau đó hần cao ngạo đứng thẳng, ngạo nghễ nhìn xuống Sâm Viên Chính Nhân. Người khác có thể không hiểu hần, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân không thể không hiểu, bởi vậy cảm giác bị phản bội càng thêm sâu nặng.

“Ta cả đời này điều sỉ nhục nhất chính là ngươi giả vờ làm bằng hữu của ta. Trên thực tế, ngươi trong lòng thâm cười ta ngu xuẩn, vô dụng, cười nhạo ta đều là nhặt đồ thừa của ngươi.”

“Ta không có, Đông Ti, ta thực sự đối kiếm đạo không có hứng thú, ta không giống ngươi hứng thú đến thế, cho nên mới đem cơ hội nhường cho ngươi.” Sâm Viên Chính Nhân nỗ lực giải thích.

“Vậy bài kiểm tra ngươi có làm hết sức không?”

Sâm Viên Chính Nhân do dự một chút, bình tĩnh trả lời: “Có vài đáp án ta không chắc chắn nên mới không điền vào.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti càng nghe càng giận, tiến lên túm lấy cổ áo của hần: “Vốn dĩ ngươi có thể ngay bây giờ học đại học ở nước ngoài, ngươi chỉ là theo ta học trong Anh Hoa học viện?”

“Ta thích ở bên ngươi, Đông Ti, bởi vì ở bên ngươi rất thú vị.”

“Thú vị? Ngươi coi ta như khỉ làm xiếc đương nhiên là rất thú!” Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đẩy Sâm Viên Chính Nhân lập lời thề, “Từ hôm nay trở đi, ta sẽ không coi ngươi là bằng hữu, ngươi cũng không coi ta là bằng hữu, chúng ta làm cái gì cũng là bản lĩnh của bản thân, đừng để ta nghe thấy là ngươi nhường ta cái gì, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ ngươi!” Hần trời sinh tự cao tự đại, mà hần cũng tin tưởng bản lĩnh của mình, bởi vậy càng không thể cho phép Sâm Viên Chính Nhân làm những chuyện như vậy.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nha chóng ly khai, mà Sâm Viên Chính Nhân đứng thẳng bất động tại chỗ. Hần thấu hiểu Bắc Đại Lộ Đông Ti nhiều năm, lời hần nói ra như vậy đã không còn có thể cứu vãn, tình bằng hữu của họ bao năm cứ như thế mà hóa hư không.

“Chính Nhân, muốn ăn cái này không?”

Nói những lời này, không phải là từ miệng Bắc Đại Lộ Đông ti, người vừa hôm qua mới đòi đoạn giao với hần sao?

Sâm Viên Chính Nhân mặt mũi anh tuấn cứ thế dờ ra, không biết đáp lại thế nào. Chuyện bọn họ ngày hôm qua cãi nhau đã lan tràn khắp học viện, dưới sự trợ giúp của Dã Trạch Lượng, tuyên truyền miễn phí, loại tin đồn này càng lan nhanh hơn.

Vốn dĩ ngày hôm nay Dã Trạch Lượng mặt mũi sáng sủa, vui sướng, hẳn đã khiến mọi người nghĩ mình là người quan trọng nhất của Sâm Viên Chính Nhân. Hắn cao hơn mét sáu, đứng bên cạnh Sâm Viên Chính Nhân cao hơn mét tám, thật giống như là khi con bám trên cánh tay Sâm Viên Chính Nhân đến trường.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cái gì cũng ăn, như thể không hề tổn thất!

Rắp tâm của cái tên tiểu hầu tử Dã Trạch thật dễ nhìn thấu, tên đó nói nhiều như vậy còn không phải muốn chia rẽ cảm tình của hắn và Sâm Viên Chính Nhân, muốn thay thế vị trí của hắn trong lòng Sâm Viên Chính Nhân sao? Chỉ có một câu nó: không có cửa! ! Hắn sẽ làm Dã Trạch biết thế nào là thủ đoạn của Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Muốn giở thủ đoạn với hắn? Nói đùa, hắn tìm nhầm người rồi, mình mới là nam nhân tối tâm cơ, tối thủ đoạn trên thế giới này.

“Đông Ti, ngươi không tức giận nữa sao?”

Ngày hôm qua Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến trở mặt. Nhìn hắn giận đến như vậy, Sâm Viên Chính Nhân cho rằng chỉ ít phải một tháng hắn mới nguôi, nghĩ không ra mới một ngày mà vẻ mặt hắn đã ôn hòa không ít.

“Chúng ta là bằng hữu, ta dù tức, ngủ một đêm liền quên.” Bắc Đại Lộ Đông Ti cười sáng lạn, nói một đằng nghĩ một nẻo, vừa bỏ vào mồm nửa cái bánh quy, cố sức nuốt phần còn lại vào miệng Sâm Viên Chính Nhân, trên mặt tươi cười chỉ nói một câu, đó chính là: Ăn cho ta!

Sâm Viên Chính Nhân rất nhanh hiểu ý tứ của hắn, suy cho cùng bọn họ cũng rất thân thiết. Sâm Viên Chính Nhân hé miệng, nuốt trọn miếng bánh quy có dính nước bọt của hắn, tuy rằng ánh mắt có chút ít hoài nghi với cá tính của Bắc Đại Lộ Đông Ti, hắn sẽ không nhanh như vậy nguôi giận.

Ác ha ha a! Chính Nhân ăn miếng bánh quy của hắn, cho thấy bọn họ có bao nhiêu thân mật! Bắc Đại Lộ Đông Ti thấy sắc mặt Dã Trạch Lượng không tệ, hóa xanh, hắn còn muốn tên đó tím mặt mới có thể tiêu được mối hận trong lòng hắn.

“Chính Nhân, chân ta rất khó chịu, đi tham gia cái cắm trại mạo hiểm kia thật là tốn sức.” Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng lên, hoàn toàn không chút nghĩ ngợi ngã về phía trước, tin tưởng Sâm Viên Chính Nhân sẽ đỡ hắn.

Sâm Viên Chính Nhân quả nhiên đỡ hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti thuận thế sờ sờ thất lưng, eo, mông của Sâm Viên Chính Nhân.

Tuy rằng bọn họ là bằng hữu từ bé đến lớn thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân đều không phải “đồ ăn” của hắn, hắn đối Sâm Viên Chính Nhân chưa từng sờ tới lui, giờ mới phát hiện sự thật đáng kinh ngạc. Ngực tên đó siêu rắn chắc như thể tấm cửa, eo thì thất đáy lưng ong, như thể xe mô tô hạng nặng, cái mông lại vừa chắc vừa nảy. Cảm giác hắn chính là loại tổng công, trách không được Dã Trạch Lượng bám hắn dai như đũa.

Sâm Viên Chính Nhân còn chưa rõ cái gì, đã bị hắn mò mẫm lung tung; mà Dã Trạch Lượng sắc mặt thực sự đã hóa tím. Bắc Đại Lộ Đông Ti cố nén cảm giác muốn cười điên lên. Muốn đấu với hắn? Cái tên tiểu hầu tử Dã Trạch căn bản là đồ ngu ngốc không biết tự lượng sức mình.

“Chính Nhân, ta ngày hôm qua thực sự rất tức, tức giận đến thiếu chút nữa phát khóc, chúng ta là bằng hữu lâu như vậy, ngươi lại đối đãi ta như thế...”

Trên thực tế, hắn một giọt nước mắt cũng không rơi ra, cả đêm hôm qua, hắn đem Sâm Viên Chính Nhân giết một trăm lần bằng ý nghĩ, hơn nữa mỗi lần chết lại không giống nhau. Đương nhiên cái tên tiểu hầu tử còn bị giết đến hơn trăm lần.

“Xin lỗi, Đông Ti, ta rất xin lỗi, có một số việc ta nghĩ không cần nói ra.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tỏ vẻ thấu hiểu gật đầu, thế nhưng câu trả lời của Sâm Viên Chính Nhân, khiến hắn lần thứ hai xác nhận, Dã Trạch Lượng nói không sai, Sâm Viên Chính Nhân đem rất nhiều cơ hội nhường cho hắn, điều này khiến cho hắn trong lòng vô cùng khó chịu.

Hắn ngày hôm qua đã nghĩ được phương pháp trả thù Dã Trạch Lượng tốt nhất. Đối với Dã Trạch Lượng suốt ngày bám dính lấy Sâm Viên Chính Nhân, đương nhiên phải diễn cho hắn xem đến ăn cũng không ăn được! Tên tiểu tử đó cho rằng dùng thủ đoạn có thể khiến hắn rời bỏ Sâm Viên Chính Nhân để cùng Sâm Viên Chính Nhân song túc song phi, phu xứng phụ tùy? Hạnh, đâu có chuyện đẹp như thế.

Phải làm hắn tức chết, tức đến mỗi ngày mặt biến sắc liên tục!

Mà đối với Sâm Viên Chính Nhân, Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ nghĩ ra một phương pháp trả thù duy nhất, đó chính là cho “cái nhỏ nhỏ” đó ra mắt mọi người, khiến cho bất cứ nữ sinh nào ái mộ Sâm Viên Chính Nhân đều phải che miệng cười trộm. Nói chung, hắn chính là muốn Sâm Viên Chính Nhân không thể kết giao bạn gái.

Xin lỗi, Chính Nhân, tuy rằng chúng ta trước đây giao tình không tệ, thế nhưng ta ngày hôm qua cũng đã nói qua, chúng ta không còn là bằng hữu nữa, lời nói của ta đều là nghiêm túc, ai bảo người dám vũ nhục tự tôn của ta!

“Vậy bánh của Đường Nhất Gia...” Tuy rằng không còn là bằng hữu, thế nhưng cái mình cần không thể không muốn, Bắc Đại Lộ Đông Ti da mặt dày lại không biết xấu hổ, cái độ mặt dày không thể đem so với người bình thường.

Sâm Viên Chính Nhân mỉm cười, “Ta hôm nay có mang, muốn ăn không?”

“Ăn.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lộ ra nụ cười siêu cấp hạnh phúc, chỉ cần nữ nhân thấy hắn cười như vậy, lập tức sẽ quỳ gối xuống đung quần của hắn, ngay cả mỹ thiếu niên khả ái, cũng sẽ lập tức hai chân hư nhuyển ngã vào lòng hắn, tựa như thôi miên tùy ý hắn cởi bỏ y phục.

Nụ cười vô song này, Bắc Đại Lộ Đông Ti trước giờ chưa từng diễn trước mặt Sâm Viên Chính Nhân, không biết hiệu quả ra sao. Kết quả hiệu quả so với hắn mong chờ thật hoàn hảo, Sâm Viên Chính Nhân nín thở, hai mắt nhìn chăm chú vào hắn, hơi chút khiếp sợ, suy nghĩ mông lung, vốn có vô số sủng nịch, giờ lại có một chút khó hiểu.

Bắc Đại Lộ Đông Ti mở miệng, hai chân bắt chéo ăn bánh ga tô, để Sâm Viên Chính Nhân hầu hạ hắn. Hắn từng miếng từng miếng dứt cho Bắc Đại Lộ Đông Ti, Đông Ti mỗi miếng nuốt vào đều cười siêu cấp hạnh phúc khiến Sâm Viên Chính Nhân hô hấp nhanh hơn, động tác dứt bánh càng nhẹ nhàng trêu mến.

Nga ha hả a! Dã Trạch tiểu hầu tử nhìn đến biến sắc, đến mức so với bảy sắc cầu vồng còn muốn đặc sắc hơn. Hơn nữa hắn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thấy sáng khoái vô cùng, quả nhiên tư vị trả thù thật ngọt ngào, thậm chí so với bánh của Đường Nhất Gia còn ngọt hơn.

Có thể khiến đại thiếu gia nhiều tiền như Sâm Viên Chính Nhân tự mình dứt hắn ăn, địa vị của Bắc Đại Lộ Đông Ti trong trường không cần nói cũng không có gì sánh nổi.

Lời bịa đặt ngày hôm qua của Dã Trạch Lượng truyền ra nói cái gì Bắc Đại Lộ Đông Ti tất cả đều kém Sâm Viên Chính Nhân lập tức tự sụp đổ, bởi vì không ai tin tưởng, Sâm Viên Chính Nhân nếu là ưu tú hơn Bắc Đại Lộ Đông Ti, vì sao phải khuất phục dưới chân Bắc Đại Lộ Đông Ti?

3. Chương 3

Sáng khoái!

Tâm tình hiện giờ của Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ có thể dùng hai từ đó để hình dung, nếu dùng ba từ để hình dung thì là “Thực sáng khoái”, nếu dùng bốn từ để hình dung thì chính là “Siêu cấp sáng khoái”.

Mỗi ngày đến trường thấy Dã Trạch Lượng đã phải phục tùng mình, lâu dần có điểm buồn chán, thế nhưng cũng có thể gọi là thỏa mãn, từ ngữ khó có thể hình dung hết.

Trở lại việc trả thù Sâm Viên Chính Nhân, Bắc Đại Lộ Đông Ti hiện tại nghĩ đến một việc, đó chính là hấn và Sâm Viên Chính Nhân từ nhỏ đến lớn đều là bạn tốt, hai người nói chuyện đều là mấy thứ linh tinh tuy rằng đại bộ phận đều là Sâm Viên Chính Nhân đem bánh ngọt thượng hạng cho hấn ăn thế nhưng hấn cho tới bây giờ không thấy Sâm Viên Chính Nhân cởi quần lần nào. Phải nói, Bắc Đại Lộ Đông Ti ngay cả Sâm Viên Chính Nhân cởi trần cũng chưa từng thấy qua.

Mùa hè bơi ở bể bơi, Bắc Đại Lộ Đông Ti có lúc lười mặc quần bơi sẽ nhảy thẳng vào trong bể, Sâm Viên Chính Nhân sẽ vì hấn chuẩn bị đồ uống mát lạnh để lúc hấn bơi chán có thể uống thoải mái Sâm Viên Chính Nhân căn bản không hề xuống nước. Khóa học bơi ở trường, hấn cũng không có khả năng nhìn lên Sâm Viên Chính Nhân thay quần áo, phần lớn thời gian đều là Sâm Viên Chính Nhân đã mặc quần bơi xuống nước. Mà Sâm Viên Chính Nhân là một người rất nề nếp, tan học xong lập tức thay quần áo, thành ra Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng không thể tận dụng thời gian trống. Hơn nữa vừa hết giờ học, hấn vội vã đi tìm mỹ thiếu niên, cẩn thận để ý mỹ nữ chân dài ngực lớn, làm gì con thời gian để ý Sâm Viên Chính Nhân cái tên nam nhân thói nữa người trên ***? Càng đừng nói nhìn nhìn đến nửa người dưới.

Về phần đi WC thì... Vào WC là đi tiểu, hấn cũng không phải điên, tiểu xong lập tức đi ra, tội gì phải nán lại lâu chỉ để xem “Tiểu tiểu điều” đáng thương của Sâm Viên Chính Nhân.

Nói tóm lại một câu, Bắc Đại Lộ Đông Ti cho tới bây giờ không thấy qua “Tiểu tiểu điều” của Sâm Viên Chính Nhân. Lần này để lật tẩy “Tiểu tiểu điều” của Chính Nhân, hấn đặc biệt trang bị camera kỹ thuật số vừa tinh vi vừa chất lượng, tin tưởng không cần bao lâu, hấn có thể chụp được một bức ảnh có một không hai sau đó khiến Sâm Viên Chính Nhân thân bại danh liệt, bất luận nam, nữ sinh đều sẽ nghĩ hấn cái gì cũng tệ.

Hấn là có chút độc ác, thế nhưng ai kêu Sâm Viên Chính Nhân đắc tội hấn!

Để chuẩn bị cho kế hoạch chụp “Tiểu tiểu điều” của Sâm Viên Chính Nhân Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm cameras, vào WC chuẩn bị. Vừa mở ra cameras, còn không có chỉnh tiêu cự, đột nhiên một đồng nam nhân to xác vẩy lấy hấn, bọn nam nhân thói bên mấy CLB thể thao thiếu chút nữa thì đè chết hấn!

“Là người, hung thủ, ngay cả cái đó của ta mà cũng dám chụp lên!” Trưởng CLB bóng đá rống to. Năm nay bị hoa hậu giảng đường cự tuyệt đã là không may lại còn bị một tên biến thái chết tiệt chụp ảnh kê kê của hấn!

“Biến thái, ta ăn bụng phình ra liên quan đến cái rắm nhà ngươi, ngươi cũng dám chụp ảnh ta ăn no nằm trên giường!” Trưởng CLB sumo ra sức ép đầu hấn, cảm giác bị cái đùi đầy mỡ ép khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thực buồn nôn.

“Rốt cục bị chúng ta bắt được, biến thái chết tiệt, ngày hôm nay ngươi chết đi!” Trưởng CLB tennis vẽ mặt thay trời hành đạo.

“Ngươi dám chụp ảnh biến thái, đem thẻ nhớ đưa ra đây!” Trưởng CLB quyền anh thực muốn chính cái mặt của tên biến thái đáng chết này, dám chụp ảnh mặt mình lên sàn đấu bị thương nặng, nhưng lại đem làm nhòe* đi? Quả thực coi mặt hấn như mấy thứ đồi trụ!

Thành viên các CLB thể thao thi nhau kêu gào nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti rống so với bọn họ còn lớn hơn.

“CLB thể thao, không muốn bị giảm kinh phí CLB lập tức tránh ra khỏi người ta!”

“Là Bắc Đại Lộ hội trưởng!”

“Bắc Đại Lộ hội trưởng không phải thích mỹ thiếu niên với gái đẹp sao? Tại sao lại chụp ảnh bọn ta?”

Bởi vì Bắc Đại Lộ Đông Ti nắm giữ khá nhiều tiền của trường, hơn nữa ra lệnh một tiếng, có thể khiến tất cả CLB của bọn họ ngừng hoạt động, hấn lại còn xảo quyết âm hiểm, chọc vào hấn không ai có kết quả tốt, vì vậy tất cả thành viên CLB thể thao đều buông tay.

“Các người làm cái gì?” Bị mười mấy tráng hán áp trên mặt đất khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thiếu chút nữa hít thở không thông, khổ sở đứng lên.

Hiện tại người phát ngôn cho CLB thể thao là Thuyền Kiều Quang, hoài nghi nhìn camera trên tay Bắc Đại Lộ Đông Ti.

“Chúng ta gần đây phát hiện rất nhiều thành viên của CLB bị chụp ảnh kì quái, hiện giờ đang tìm thủ phạm...”

“Ta giống thủ phạm lắm sao? Thuyền Kiều Quang!” Bắc Đại Lộ Đông Ti cao giọng hỏi chứng tỏ hiện giờ đang phi thường phẫn nộ. Vừa bị đám nam sinh to xác đè, hại hắn cảm thấy vô cùng khó chịu, cả một đám nam sinh cơ bắp cuộn cuộn, hắn đối loại nam nhân đó không hứng thú, bị những tên nam nhân thối đê, chỉ có thể dùng từ buồn nôn để hình dung.

Thuyền Kiều Quang nhún vai. Tuy rằng hắn cũng là thành viên của hội học sinh, thế nhưng hắn rất ghét mấy công tử lăm tiền trong hội, bất quá hội trưởng là một trong những nam nhân hiếm hoi có thực lực.

Học sinh trong trường chia làm hai phe, một phe là quý công tử thế gia giàu có, tự nhà trẻ đã học tại Anh Hoa học viện, một mạch tiến thẳng lên đại học; một phe là nhà giàu mới nổi giống hắn bỗng dưng có tiền, sau đó mới vào Anh Hoa học viện.

Nhóm học sinh thế gia rất coi thường phe bọn họ, mà hắn cũng là người duy nhất thuộc nhóm nhà giàu mới nổi có thể vào hội học sinh, vì vậy đám công tử thế gia không thể vào được hội học sinh lại càng hận hắn đến mức nghiêng răng nghiêng lợi, bất quá điều đó cũng chứng minh rằng hắn gan dạ sáng suốt, năng lực hơn hẳn những người bình thường.

“Ta không biết, chỉ biết WC này là nơi bị chụp ảnh nhiều nhất, hơn nữa hội trưởng người vừa lúc mở camera chỉnh tiêu cự không phải sao? Nếu là người bình thường, hắn là sẽ không ở WC chỉnh tiêu cự máy a.”

“Người dám nghi ngờ ta?” Bắc Đại Lộ Đông Ti vừa buồn cười vừa tức giận, cũng đúng Thuyền Kiều Quang khiến hắn phải nhìn bằng cặp mắt khác, trách không được Tề Đăng Ngộ từ bé đến lớn cùng hắn giải quyết việc trong hội học sinh lại nhất nhất tiến cử Thuyền Kiều Quang.

Thuyền Kiều Quang đưa cho hắn một tập ảnh, tất cả đều là ảnh chụp lén của thành viên CLB thể thao. Bức ảnh đầu tiên là trưởng CLB sumo ăn no bụng phình ra thành ngấn, bức thứ hai là ảnh tiểu kê kê của trưởng CLB bóng đá, bức thứ ba là trưởng CLB tennis gặm móng chân vẽ mặt rất sáng khoái, còn chưa nhìn sang bức thứ tư, Bắc Đại Lộ Đông Ti đã có loại cảm giác rất buồn nôn.

Chụp cái đám người này, cái tên chụp lén có sở thích thực sự quỷ dị a.

“Đều không phải ta, cái loại ảnh này ta còn không dám nhìn đến bức thứ tư, đừng nói đến nhìn chụp.”

Hắn một mực phủ nhận, trưởng CLB sumo lập tức gào khóc.

“Ta không cưới được vợ nữa! Dù tìm được ảnh gốc của cái này ta cũng không thể cưới vợ được nữa!”

Trưởng CLB bóng đá cũng rưng rưng nước mắt, tức giận đập vào tường.

“Ô ô, tiểu đệ đệ của ta sẽ bị thiên nhân khán vạn nhân bình, nữ sinh nhìn qua sẽ đều cười ta, ta sau này làm sao làm quen bạn gái được nữa...”

Trưởng CLB Tennis cũng khóc, “Ta thanh danh một đời đều bị hủy, người ta sẽ không nhớ đến ta là người đã vào giải đấu toàn quốc vinh quang thế nào mà sẽ chỉ nhớ đến lúc ta cắn móng chân ...”

Trưởng CLB quyền anh khóc rống: “Các người chỉ là cắn móng chân, ăn lăm bụng phệ, tiểu đệ đệ bị chụp mà thôi hơn nữa tiểu đệ đệ còn bị chụp rất nghệ thuật (thiệt, có sao?) ta như thế này, hắn lại bôi xóa trên mặt ta, xem mặt ta ra cái dạng gì nhìn người không ra người nữa? Các người thảm hơn ta sao?”

Các CLB khác cũng đồng loạt khóc lóc âm ỉ, Thuyền Kiều Quang trấn an bọn họ nói: “Chúng ta lần tới nhất định sẽ bắt được hung thủ.”

“Không thể nào bắt được, ô ô, mỗi ngày đều có ảnh chụp mới, hơn nữa còn toàn nhắm vào chúng ta mà chụp, Thuyền Kiều Quang người hay nhất rồi, làm gì có ai chụp người!”

Hầu như một đồng chủ chốt trong CLB thể thao đều bị nhắm đến, thế nhưng chỉ Thuyền Kiều Quang không bị chụp, ngay cả Thuyền Kiều Quang cũng không biết làm sao giải thích, chỉ có thể để mặc bọn họ.

Một đồng nam sinh trong CLB thể thao ai oán một góc mà khóc, Bắc Đại Lộ Đông Ti còn chưa từng nhìn thấy nam sinh nào khóc thảm thiết như họ, thật vô dụng.

Ánh mắt chợt lóe, bỗng nhiên thấy vật gì đó kì cục đặt trong góc. Hắn bất động thanh sắc gọi Kiều Quang, ghé vào lỗ tai hắn nói nói mấy câu, Thuyền Kiều Quang chỉ mới liếc mắt nhìn qua vật kia lập tức gật đầu, khuyên thành viên CLB thể thao ly khai WC.

Mãi cho đến khi ra khỏi WC, Thuyền Kiều Quang mới nhỏ giọng tuyên bố: “Vừa rồi hội trưởng phát hiện trong WC có hộp thơm để vị trí kì quái, hội trưởng nghi ngờ đó chính là nơi giấu máy ảnh. Hắn để lại chỗ cũ, chúng ta hiện tại thay nhau trông chừng, chỉ cần có người đến lấy thứ kia liền chính là tên chụp lén.”

Vừa nghe đến cái tên biến thái kia, thành viên CLB thể thao vừa rồi còn đang khóc, toàn bộ biến thành hảo hán, thậm chí trong mắt còn hừng hực ngọn lửa. Ai cũng thề: khi nào bắt được tên chụp lén, tuyệt đối phải cho cái tên biến thái kia thê thảm vạn phần, đánh cho hắn về nhà ngay cả mẹ cũng nhận không ra.

Thuyền Kiều Quang căn cứ thời khoá biểu của mỗi người sắp xếp người trông chừng. Một đám người ôm cây đợi thỏ, cuối cùng cũng phát hiện ra có một học sinh năm ba nào đó lén lút lấy lại hộp thơm kia, lập tức bị tóm gọn.

Cái tên biến thái kia lập tức được ném thử cực hình của mấy người trong CLB thể thao, còn bắt hắn nộp ra thẻ nhớ. CLB thể thao lập tức đem hắn đến hội học sinh, suốt cả đoạn đường lại cho hắn thêm vài quyền, đợi đến lúc hắn đến được văn phòng hội học sinh thì mặt đã thành cái đầu heo.

Bắc Đại Lộ Đông Ti thở dài, bởi vì hắn còn phải phụ trách thẩm vấn cái tên đầu heo này. Theo thông tin thì, đó là học sinh cấp 3, không có thành tích nổi bật nhưng tổng kết toàn trường, hắn cũng trong top 50 những người đã học lâu năm tại đây.

Thành viên các CLB vô cùng căm phẫn, trưởng CLB bóng đá cho hắn một cước.

“Nói, người tại sao lại muốn chụp ảnh chúng ta? Nhưng lại chụp xấu xí như vậy, chúng ta đắc tội gì người!”

Trưởng CLB quyền anh lại đâm hắn một cái, CLB tennis lại thiếu chút nữa cho hắn một vợt vào đầu, trưởng CLB sumo lại bay qua ngồi lên người hắn, cho hắn hưởng một chút mùi vị phần nộ của bọn hắn.

“Đúng vậy, vì sao lại chỉ chụp chúng ta, Thuyền Kiều Quang cũng chưa từng chụp? Chúng ta với người có hận thù gì?”

Học sinh năm ba kia bị đè đến ngạt thở, thanh âm nhỏ như muỗi kêu. “Bởi vì... Bởi vì...”

“Bởi vì sao? Nói!”

“Bởi vì Thuyền Kiều Quang quá xấu, không muốn lãng phí phim chụp...”

Thuyền Kiều Quang con mắt tròn tròn. Hắn thân cao một mét tám, tươi cười cởi mở, hai mắt có thần, phơi nắng nên da sẫm màu khỏe mạnh, hơn nữa mọi người cũng nhận xét hắn rất tốt, trong trường cũng tính là dễ nhìn, nghĩ không ra ngày hôm nay lại bị người ta chê xấu!

Học sinh năm ba thành thật nói.

“Bởi vì các người quá đẹp trai, vì vậy ta không nhận được đã chụp hình các người.”

Đẹp trai! Thì ra là vậy, câu nói này khiến cho tất cả uất hận chất chứa trong lòng một chốc đã tiêu tan. Trưởng CLB sumo còn đang hoa mắt nhức đầu liền đứng dậy, Trưởng CLB quyền anh như vừa được uống nước tăng lực, tinh lực gấp trăm lần, trưởng CLB bóng đá cười lằng lằng, trưởng CLB tennis thì sung sướng đến mức muốn khua tay múa chân.

“Chúng ta thực sự rất tuần tú sao?”

Học sinh năm ba gật đầu như giã tỏi, “Là thật, còn hơn cả đẹp trai.” Nói xong, hắn rơi lệ một cách bị ai... “Ta cũng muốn quang minh chính đại chụp các người, thế nhưng các người siêu cấp ưa nhìn như vậy, chẳng lẽ tự nguyện để ta chụp sao?”

Câu “Siêu cấp ưa nhìn “, khiến người bị chụp từ tức giận đã lại cười vui vẻ, không bao lâu liền khoác vai tán chuyện linh tinh, qua một giờ, còn có người pose ảnh tư thế quái dị cho đàn anh kia chụp ảnh, thế là kết thúc một câu chuyện khôi hài.

Thuyền Kiều Quang khoe miệng giật giật, Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn còn đang cầm sổ biên bản. Thuyền Kiều Quang mắt tròn trắng nói: “Ta tìm thủ phạm khổ sở đến vậy là vì cái gì?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đáp một cách bình tĩnh như thể chuyện này là không thể tránh khỏi, vì hội học sinh, hẳn đã phải xử lý những việc nhỏ như lông gà vỏ tỏi thế nhưng hẳn cũng không thấy chán ghét, có những việc cũng rất buồn cười, như việc ngày hôm nay nhìn đám trạch nam hội thể thao này vậy

“Vì hội học sinh thì chuyện chó má đến mấy cũng phải xử lý.”

“Vậy vừa rồi hội trưởng ở trong WC chỉnh camera là chụp cái gì?” Thuyền Kiều Quang hỏi ra khúc mắc canh cánh trong lòng từ nãy đến giờ.

Bắc Đại Lộ Đông Ti một thoáng ngập ngừng. Hẳn vốn cũng là định chụp ảnh, chỉ có điều lại xảy ra việc này, hại hẳn chụp Sâm Viên Chính Nhân không được.

“Ta là đang tự sướng!”

Hai từ “tự sướng” hiện giờ đã không còn lạ lẫm vì vậy Thuyền Kiều Quang lông mày giãn ra, cũng không hỏi nhiều liền ly khai văn phòng hội.

Mà Bắc Đại Lộ Đông Ti đương nhiên tiếp tục kế hoạch của hẳn, tan học thì hoàn toàn bám lấy Sâm Viên Chính Nhân, nhưng lại liên tục đưa nước cho Sâm Viên Chính Nhân uống, khuyến khích hẳn uống nhiều nước để vào WC.

“Người gần đây rất quái lạ, Đông Ti.” Sâm Viên Chính Nhân thực sự thấy rất không thích hợp.

“Đâu có.” Hẳn phản bác.

“Người rất bám ta, hơn nữa gần đây người còn chưa có tình nhân mới.”

“Bởi vì chúng ta là bạn tốt, vì vậy ta muốn ở cùng với người nhiều một chút, về tình nhân, ta hiện giờ ta không muốn kết giao bạn gái.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lại bám dính Sâm Viên Chính Nhân đến tận WC, còn đứng cạnh Sâm Viên Chính Nhân, bên thắt lưng có lắp kèm camera. Sâm Viên Chính Nhân nhẹ nhàng kéo khóa quần xuống khiến hai mắt hẳn sáng lên, ngay cả cằm cũng đặt trên vai Sâm Viên Chính Nhân.

“Người rốt cuộc đang làm gì? Ta muốn đi tiểu.”

Hành vi của Đông Ti thật giống kẻ biến thái, so với biến thái lại càng biến thái. Tuy rằng đã quen với tính cách bất định của Đông Ti, thế nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy hẳn bám dính mình như vậy.

Bắc Đại Lộ Đông Ti trong lòng vui muốn điên, rốt cục có thể chụp hình tiểu tiểu điều của Sâm Viên Chính Nhân. Con mắt của hẳn tròn tròn lấp lánh.

“Người cứ tiểu a, muốn ta giúp người không?”

Sâm Viên Chính Nhân lại kéo khóa lên, vẻ mặt hồ nghi nhìn hẳn. “Người như vậy thực sự rất quái lạ làm ta tiểu không nổi, ta sẽ vào WC cá nhân.”

Nhiệm vụ hoàn toàn thất bại. Sâm Viên Chính Nhân muốn vào WC cá nhân hại Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến giậm chân liên tục.

Bắc Đại Lộ Đông Ti không thể làm gì khác hơn là thay đổi kế hoạch, hiện tại đổi thành theo sát Sâm Viên Chính Nhân đi thay quần áo. Hẳn không tin Sâm Viên Chính Nhân không phải học bơi, không phải học thể dục.

Sâm Viên Chính Nhân chịu không nổi Bắc Đại Lộ Đông Ti suốt ngày theo đuôi. Lúc này đây tại phòng của Sâm Viên Chính Nhân, hẳn choàng cánh tay qua vai Bắc Đại Lộ Đông Ti, dẫn hẳn đến góc giường, nhân thần thập phần chăm chú.

“Người gần đây đang chơi trò gì vậy? Đông Ti, thành thật mà nói!”

Tuy rằng ngũ khí hàn lệ, thế nhưng ngón tay dài nhỏ của hắn lại ôn nhu mân mê lọn tóc cong vểnh của Bắc Đại Lộ Đông Ti. Bắc Đại Lộ Đông Ti tựa như con mèo nhỏ bị người ta gãi cằm, thiếu chút nữa phát sinh tiếng kêu thoải mái, hắn siêu thích Sâm Viên Chính Nhân chạm vào tóc mình.

Nói cũng kỳ quái, rõ ràng tóc không có dây thần kinh, bị sờ vào làm sao có thể thấy thoải mái, trước đây những người làm tình với hắn dù có chạm vào tóc hắn cũng không có cảm giác, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân vuốt tóc hắn, sẽ khiến hắn rất thoải mái bình yên, có lúc còn có thể khiến hắn an tâm mà ngủ.

“Bởi vì ta muốn nhìn cái đồ của người...” Bắc Đại Lộ Đông Ti chu mỏ nói.

Nói thì nói, sống vài chục năm, hắn thực sự chưa từng xem qua tiểu điều của Sâm Viên Chính Nhân. Thế nhưng ngay cả của Tề Đằng Ngộ hắn cũng thấy rồi, nói không ngại mất mặt, người yêu Tinh Lý Xuân Nhặt của A Ngộ hắn đều xem qua, nhưng Sâm Viên Chính Nhân còn chưa bao giờ để hắn nhìn.

Động tác xoa tóc của Sâm Viên Chính Nhân đình chỉ, ánh mắt nhìn thẳng hắn, cái ánh nhìn đó luôn khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti đoán không ra hắn đang nghĩ cái gì. Tuy rằng hắn tự xưng là thiên tài, thế nhưng chỉ có trước mặt Sâm Viên Chính Nhân hắn mới nhận ra mình không phải thiên tài.

Vì sao? Ta cũng không phải đồ chơi của người.”

“Ta vẫn là muốn xem a, ngẫm lại xem, Chính Nhân đã thấy của ta rồi, ta chưa từng xem qua cái của người, như vậy tuyệt không công bằng.” Hắn bắt đầu nói về vấn đề công bằng, nhưng kỳ thực hắn là tự mình cỗi đồ, cái mông trắng mịn cứ thế không che chắn đi tới đi lui trong phòng, đều là tự hắn muốn, chẳng có chút quan hệ gì tới Sâm Viên Chính Nhân.

“Vậy đi, ta hiện tại cho người xem, người cũng cho ta xem được không.” Để chụp tiểu điều của Sâm Viên Chính Nhân, hắn có thể chủ động, liền đem quần cởi ra. “Như vậy được chưa? Ta còn có thể thoát nửa người trên nữa.”

Sâm Viên Chính Nhân chịu không nổi vẻ mặt của hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti ngay cả nội y cũng cởi, sau đó bắt đầu toàn thân xích lô cạo vào Sâm Viên Chính Nhân, muốn cạo hết lông của Sâm Viên Chính Nhân. Sâm Viên Chính Nhân lãnh đạm gạt tay hắn, “Mặc đồ vào, còn ra cái thể thống gì nữa, thật xấu.” (thèm muốn chết còn giả vờ)

“Cơ thể của ta nào có xấu xí! Người xem thất lưng ta dẻo dai như thế này, nhũ đầu lại khả ái như thế, mông vểnh, mông của nam nhân thì phải cong đúng không nào.” Lúc hắn nói về *** thì da mặt liền dày cực điểm, cầm cái thanh nhỏ phía trước.”Được rồi, nam nhân ở đây cũng phải vểnh.” =))))))))))

Sâm Viên Chính Nhân biết hắn mặt dày cũng không trách, chỉ có thể vừa bực mình vừa buồn cười. Bắc Đại Lộ Đông Ti cùng Sâm Viên Chính Nhân không kiêng kỵ, cái gì quỵ dật, kỳ quái cũng đều nói ra, hắn tin tưởng Sâm Viên Chính Nhân đến cả mông hắn có bao nhiêu cái lông cũng biết hết. Kết quả Bắc Đại Lộ Đông Ti cắn môi dưới, nói: “Chính Nhân, không xong, ta đã lâu không tìm người làm tình, phía trước bắt đầu cứng lên, chắc là tích tụ rất nhiều rồi =))))))”. Nhất định là hắn nghĩ đến chụp cái đồ của Sâm Viên Chính Nhân mới có thể đem nhu cầu của mình quên mất.

“WC ở chỗ nào.”

Sâm Viên Chính Nhân đưa cho hắn giấy vệ sinh, hắn đem giấy vệ sinh ném trả, bất mãn nói: “Uy, ta là Bắc Đại Lộ Đông Ti, chưa từng tự mình giải quyết nha, cũng không phải là ta đau bụng, đó là vì ta thiếu nữ nhân.”

“Vậy người rốt cuộc muốn thế nào?” Sâm Viên Chính Nhân hỏi hắn.

“Người giúp ta làm có được hay không?” Bắc Đại Lộ Đông Ti quần lên thân thể hắn, ghé vào lỗ tai hắn vừa nói vừa phả ra khí tức ngọt ngào: “Ta ghét tự làm, rất không có tiền đồ.”

“Không!” Sâm Viên Chính Nhân cự tuyệt.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cười, “Ta biết người là xử nam, đừng giả vờ, người giúp ta làm một lần, ta giúp người làm một lần, có được hay không? Ta sẽ dạy người, cũng sẽ dạy người nhiều kỹ thuật khác.”

Như vậy hẳn có thể xem tiểu tiểu điều của Sâm Viên Chính Nhân, đúng là một hòn đá trúng hai con chim.
“Ta nói không, Đông Ti, WC ở nơi nào, bằng không người tự tìm bằng hữu đến giải quyết.”

Sâm Viên Chính Nhân từ trước đến nay luôn nghe lời hẳn, cũng chỉ có hẳn có mức chịu đựng cao đến vậy. Bắc Đại Lộ Đông Ti khó chịu đứng lên, dùng chân đá Sâm Viên Chính Nhân nói: “Người là cái thá gì? Tử xử nam! Người không giúp ta làm, ta sẽ rêu rao chuyện người là tử xử nam!”

Sâm Viên Chính Nhân chỉ đơn giản đưa hẳn giấy vệ sinh, sau đó còn không thèm để ý tới hẳn. Bắc Đại Lộ Đông Ti tức đến bốc khói, hẳn ghét nhất thái độ kiên quyết này của Sâm Viên Chính Nhân, có đôi khi hẳn sẽ có loại ảo giác, Sâm Viên Chính Nhân kiên quyết như vậy rất giống nam tử hán, mà mình thì lại giống một kẻ tùy hứng xảo quyệt, đã man hiếu thắng, tiểu hài tử chết tiệt không biết nghe lời.

Tựa như lão gia gia của Đường Nhất Gia, thấy Sâm Viên Chính Nhân thì vừa nói vừa cười, thấy hẳn liền kêu ác ma chuyển thế, muốn Sâm Viên Chính Nhân cách hẳn xa một chút, để tránh khỏi bị nhiễm sự tà ác của hẳn.

Mỗi lần có cảm giác này, tâm tình hẳn sẽ rất rối loạn,, hẳn hay không muốn kém Sâm Viên Chính Nhân nhiều như vậy!

Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm giấy vệ sinh, sau đó ném vào mặt Sâm Viên Chính Nhân, mặc đầy đủ quần áo cứ thế đi về nhà. Nguyên bản chỉ là kế hoạch muốn chụp được tiểu tiểu điều của Sâm Viên Chính Nhân, khiến hẳn thân bại danh liệt, thế nhưng hẳn hiện tại quyết định cải biến kế hoạch.

Hẳn muốn phá tằm thân tử nam của Sâm Viên Chính Nhân! Không sai, hẳn muốn thượng tên đó, kế hoạch tà ác như vậy chỉ có hẳn mới có thể nghĩ đến.

Sâm Viên Chính Nhân tuy rằng không có tham gia mấy CLB vận động, thế nhưng cơ thể có luyện tập nên chắc hẳn là rất khỏe, mà hẳn lại không thích đấu tranh quá nhiều khiến cho cả giường toàn máu, đối Sâm Viên Chính Nhân mà nói thật quá đáng thương.

Vì vậy Bắc Đại Lộ Đông Ti lấy từ ngăn tủ ra XXOO. Hạ được chính là phương pháp tốt nhất nha, hạ được, sau đó thượng Sâm Viên Chính Nhân, sau đó tính sau.

Ở trong lòng hẳn luôn có một suy nghĩ kiên định rằng, bất luận hẳn làm chuyện đại nghịch bất đạo cỡ nào, cố tình gây sự, thậm chí chuyện loạn thất bát tao, Sâm Viên Chính Nhân nhất định sẽ cười tha thứ hẳn, vì vậy lần này Sâm Viên Chính Nhân hẳn là cũng sẽ tha thứ trò đùa dai của hẳn, nghĩ vậy lại cười thành tiếng.

4. Chương 4

Sự tình so với Bắc Đại Lộ Đông Ti suy nghĩ còn đơn giản hơn, bởi vì Sâm Viên Chính Nhân vốn dĩ đối với hẳn không hề phòng bị. Hẳn lừa Sâm Viên Chính Nhân vào trong phòng, sau đó bưng một cốc nước khoáng đưa y, trong nước đương nhiên có bỏ thêm thuốc kích thích XXOO, chờ một chút liền thấy Sâm Viên Chính Nhân phát xuân, người rạo rức không yên .

Nga ha hả a, tuy rằng hẳn muốn cường thượng Sâm Viên Chính Nhân, thế nhưng dù sao Sâm Viên Chính Nhân tiểu tử nam, vì vậy hẳn rất từ bi đi mua thêm thuốc bôi trơn, XXOO thượng hạng, lại còn chuẩn bị công tay phòng Sâm Viên Chính Nhân chống cự.

Sâm Viên Chính Nhân uống nước xong, 20 phút sau, mồ hôi từ trán từng giọt từng giọt rơi xuống, cổ họng nóng như thiêu đốt, cả người vô lực.

Thừa dịp hẳn cả người hư nhược, Bắc Đại Lộ Đông Ti phi thường khoái trá công tay hẳn lại, trong miệng còn nói “Xin lỗi” căn bản là không có bất luận ý tứ tội lỗi gì trong đó. Hẳn là dạng người cứng đầu như vậy, là người dù thế nào cũng phải làm được điều mình muốn, làm việc tốt là như thế, giở trò xấu cũng là như thế.

“Chính Nhân, xin lỗi, còng tay là không muốn người tự làm mình bị thương, còng tay có bảo vệ, sẽ không làm thương tay của người.”

“Người làm gì? Đông, Đông Ti...” Sâm Viên Chính Nhân nói gián đoạn, ngay cả mắt cũng muốn chảy mồ hôi. Tim hắn đập mạnh, mạnh đến mức trong đầu cũng có tiếng tim đập bình bịch, mà trước mắt lại là nụ cười đến sáng lạn của Đông Ti, chỉ là đáng cười đó qua đôi mắt bị bao phủ bởi một lớp mồ hôi cơ hồ bị bóp méo, vắn vẹo.

“Người cho ta... Ăn cái gì?”

Toàn thân đầy mồ hôi, hạ thân truyền đến cảm giác nóng, phi thường nóng, nóng đến mức hắn không chịu được, rên rỉ, hơn nữa toàn bộ nhiệt lưu lại cứ dồn xuống nửa người dưới.

“Ta cho người ăn thứ tốt, ngày hôm nay chính là ngày kỉ niệm người thoát khỏi sổ phạt tiểu xử nam, ta trước tiên giúp người cởi quần áo nha.”

Vừa cởi vài khuy áo, Bắc Đại Lộ Đông Ti nói không nên lời. Sâm Viên Chính Nhân thân trên cơ bắp mui nào ra mui đó, hắn chính lần đầu tiên thấy có người luyện đến có sáu mui, hắn bình thường rốt cuộc là tập cái gì vậy?

“Mẹ ơi, người luyện cái gì vậy? Cơ thể thật đẹp nha.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lúc này mới nghĩ đến, hắn lần trước đi cái cấm trại hoang dã chết tiệt, Sâm Viên Chính Nhân hình như hàng năm đều có tham gia, hơn nữa tham gia xong cũng không có dị trạng gì, không giống như mình bị một mối muốn chết. Thế là thể lực của hắn hơn mình sao?

Tựa như thấy thấy được bảo vật thượng đẳng liền không nhịn được phải sờ vào, Bắc Đại Lộ Đông Ti đưa tay chạm vào da thịt của Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân kêu nhẹ một tiếng. Cơ thể nóng chạm vào thật thoải mái, như thể đang sờ sắt thép được bọc bằng nhung lụa vậy, vừa dễ chịu mà lại vừa thần bí.

Nam nhân này chính là hàng loại một! Hắn nhịn không được nghĩ, nhưng vẫn có chút ai oán: hắn cái gì cũng tốt chỉ tiếc kê kê lại nhỏ, nam nhân mà, chỉ cần kê kê nhỏ, cái gì cũng sẽ mất giá. (để chúc lát xem của ai nhỏ..)

“Người căn bản là hảo nam nhân hàng thượng đẳng nha! Vóc người này, khuôn mặt này, nếu không phải là... quá nhỏ...” Bắc Đại Lộ Đông Ti nói đến đây hơi giật mình, bởi vì hắn đã thoát đến hạ thân của Sâm Viên Chính Nhân, sau đó liền ngậy người.

Hắn vốn tưởng rằng đó chỉ là một tiểu tiểu điều, không ngờ lại là một đại điều hâu dang cánh muốn bay! Hắn mục trừng khẩu ngốc nhìn điều hâu vì được hiệu mà ngày càng bành trướng thẳng dậy, kích thước “nhỏ” không dám tin.

Hắn cứng họng, Sâm Viên Chính Nhân cái đó..., so với của hắn còn lớn hơn, còn thô... hơn nữa so với hắn còn dững mãnh hơn! (nghĩ toàn thứ bậy bạ, đúng ý ta =)))

“Đông Ti, cho ta giải được!” Sâm Viên Chính Nhân đè nén tiếng thét.

Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức dời mắt khỏi đại điều hâu kia, Sâm Viên Chính Nhân toàn thân đầm mồ hôi toàn thân như lửa đốt thoát nhìn siêu cấp khêu gợi, chỉ cần đáng vẻ lúc này của hắn mà đăng báo, đảm bảo hắn sẽ trở thành mãnh nam nổi tiếng nhất, gợi cảm nhất, cả thế giới mơ ước, cả thế giới đều muốn lên giường với hắn.

“Không có giải được, dù sao thì đến lúc làm xong người cũng sẽ thấy thoải mái hơn.” Bắc Đại Lộ Đông Ti nói không có tí thành ý nào. Bất kể làm sao, hắn nhất định phải thượng tên này, mặc kệ điều của hắn nhỏ hơn, đáng ghét, đáng to hơn hắn. =))

Sâm Viên Chính Nhân trong mắt như có lửa, Bắc Đại Lộ Đông Ti không sợ trời không sợ đất, nhưng giờ phút này lại thấy run run. Hắn từ trước đến nay nhìn ánh mắt người khác chẳng thấy gì, nhưng giờ thì hắn biết Sâm Viên Chính Nhân đang phần nộ cực điểm. Giọng nói của Sâm Viên Chính Nhân tuy vì được hiệu mà bất ổn nhưng lại phi thường có lực.

“Cởi còng tay cho ta, cởi ra!” Sâm Viên Chính Nhân rống.

Sâm Viên Chính Nhân nói xong lời cuối cùng chính là mệnh lệnh, lại dùng chân đá vào thành giường kiến cho giường chiếu lung lay, có thể thấy khí lực hấn lớn bao nhiêu. Nếu là Sâm Viên Chính Nhân thực sự muốn, Bắc Đại Lộ Đông Ti tuyệt đối sẽ bị đập bay xuống giường, có khi còn thương nặng

“Không nên!” Bắc Đại Lộ Đông Ti bỗng đồng nói, tuyệt không sợ Sâm Viên Chính Nhân đá, hấn thực sự tin tưởng Sâm Viên Chính Nhân tuyệt đối sẽ không thương tổn hấn.

“Đông Ti!” Giọng của hấn trở nên khàn đặc, nhưng mang theo thống khổ do được hiệu phát tác

“Đừng, ai kêu người đắc tội ta.” Hấn cố chấp cởi y phục của Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân bắt đầu dùng lực giật còng tay, Bắc Đại Lộ Đông Ti lắc đầu nói: “Người không có khả năng cởi ra đâu, đó là loại tốt nhất...”

Rắc một tiếng, nửa cái còng tay bay ra ngoài (anh là thú à, chắc chắn không phải là người =))), Bắc Đại Lộ Đông Ti còn không kịp phản ứng, nửa cái còng tay còn lại cũng bay mất. Bắc Đại Lộ Đông Ti miệng há hốc, hoàn toàn nói không ra lời. Sao có thể? Sâm Viên Chính Nhân rốt cuộc khỏe đến thế nào? Ngay cả chính mình còn không thể làm như vậy!

“Giải được?” Sâm Viên Chính Nhân túm hai vai hấn, dùng khí lực như muốn bóp vỡ khớp xương.

Bắc Đại Lộ Đông Ti đau đến vô pháp nhúc nhích, nhưng kiên trì nói: “Không có giải được, chờ ta thương người xong rồi...”

“Ngô a a a ” Sâm Viên Chính Nhân đã tính điên cuồng hét lên, mồ hôi từng giọt chảy dọc theo cơ thể tuyệt mỹ của hấn.

Sau một khắc, hấn liếm môi Bắc Đại Lộ Đông Ti, dù có chống cự thế nào, cuối cùng cũng không thể chống cự được bản năng mạnh mẽ .

“Chính, Chính Nhân...”

Âm thanh thô rống cuồng đã khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti rốt cục nghĩ sự tình có biến, thế nhưng tiếp theo hấn lại nghĩ kế hoặc dường như viên mãn, bởi vì Chính Nhân vẫn là một bộ dáng rất muốn...

Không đến một giây, môi Bắc Đại Lộ Đông Ti hoàn toàn bị chiếm hãm, Sâm Viên Chính Nhân cường thế, đầu lưỡi cứ lần tới đầu lưỡi của hấn . Dù vậy vẫn rất thoải mái, hơn nữa Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng rất lâu rồi không cùng người khác làm, đương nhiên nhanh chóng bị chìm vào khoái cảm.

Hấn cũng tiếp nhận Sâm Viên Chính Nhân vẫn hùng hực khí thế, còn bị hôn đến mức không thể hô hấp, cái gì là kỹ xảo điều luyện đều bay đến chín tầng mây.

Hiện giờ chỉ còn lại nhục dục, hơn nữa là phi thường cường liệt, cường liệt đến mức có thể thiêu hủy tâm trí. Đầu lưỡi Sâm Viên Chính Nhân lấp đầy khoang miệng hấn, bởi vì hôn nồng nhiệt quá mức kịch liệt, nước bọt chưa kịp nuốt xuống đã chảy xuống khóe miệng, cũng đừng nói hấn nuốt không ít nước bọt của Sâm Viên Chính Nhân.

Tình cảm mãnh liệt như vậy cũng thật là thư thái, thoải mái đến mức toàn thân mềm yếu! Mẹ nó, sớm biết rằng Sâm Viên Chính Nhân hôn giỏi như thế đã sớm cùng hấn ngày ngày hôn đến chết đi sống lại. Mỹ thiếu niên thiếu nữ trước đây cùng hấn ngoạn cũng không có ai kịch liệt như vậy.

Vẫn một đường đi xuống, cần nhũ tiêm của hấn. Bắc Đại Lộ Đông Ti thở dốc vì kinh ngạc, nhũ tiêm trong nháy mắt dựng thẳng, Sâm Viên Chính Nhân đem hai nụ hoa hồng sắc ngậm vào miệng rồi cắn mút.

Tuy rằng biết nhũ đầu có rất nhiều dây thần kinh, cũng nghe qua nữ sinh nơi này rất mẫn cảm, thế nhưng hấn trước đây cho rằng mình là nam nhân, dù có bị cắn bị liếm cũng không có cảm giác gì lớn, không nghĩ tới

Nghĩ không ra hấn hiện tại bị cắn một chút, phía dưới sẽ lại ngẩng đầu một chút, cảm giác thật sướng khoái! Khiến hấn không khỏi cổ sức ôm đầu Sâm Viên Chính Nhân trước ngực, không cho hấn ly khai.

Một đồng huyễn tượng không đứng đắn bắt đầu hiện ra trong đầu Bắc Đại Lộ Đông Ti. Ai nha, sớm biết rằng Sâm Viên Chính Nhân tốt như vậy thì mỗi ngày đều cho hắn uống XXOO là được rồi, khiến hắn mỗi ngày phải phục vụ mình.

Hơn nữa cảm giác ôm Sâm Viên Chính Nhân rất thoải mái, cánh tay hắn như thân cây rất rắn chắc, toàn thân lại vừa cứng vừa êm, mặc kệ chạm chỗ nào, cánh tay cũng tốt, cái mông cũng tốt, lưng cũng tốt, đều như nhau sờ thật thích, quả thực so với gối ôm thượng đẳng còn tốt hơn. (tả vậy ta cũng muốn hảo hảo sờ một lần...Đông Ti: *giảm đập* ta cho người dám...)

Bắc Đại Lộ Đông Ti hít sâu một hơi. Cơ thể Sâm Viên Chính Nhân cũng có mùi hương rất dễ chịu, đó là mùi hòa quyện giữa mùi mồ hôi và hương vị nam tính khi phát tình (theo ta nghĩ chính là pheromone trong truyền thuyết) ! Như mùi tươi mát của cỏ xanh, lại càng giống hương kích tình, khiến hắn phái dưới càng ngày càng trưởng.

Hắn bị hôn đến hồ đồ tê dại, hơn nữa vẫn như trước, hắn không cần chủ động, Sâm Viên Chính Nhân sẽ chăm sóc hắn đến thư thư phục phục, dù là trên giường, Sâm Viên Chính Nhân cũng khiến hắn thả lỏng thoải mái.

Bất quá hắn cũng có dã tính, có thể là do được hiệu quả mạnh mẽ. Bắc Đại Lộ Đông Ti lúc hạ được, vì đối phương là Sâm Viên Chính Nhân thân cao mét tám, dáng người to lớn, vì vậy cho liều gấp đôi, hiện tại, y phục của hắn đã bị Sâm Viên Chính Nhân đem xé mất.

Thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti tuyệt không sợ, hắn biết, mặc kệ Sâm Viên Chính Nhân ở vào hoàn cảnh nào, cũng sẽ không thương tổn hắn, mặc dù hắn bị xé y phục, cảm giác có hơi chút kích thích cùng dã tính, cũng sẽ không thương tổn hắn.

Sâm Viên Chính Nhân khí tức hỗn loạn, mỗi địa phương bị hắn liếm qua đều sẽ như bốc lửa. Sâm Viên Chính Nhân với lấy dầu bôi trơn trên tủ, đổ rất nhiều lên tay, Bắc Đại Lộ Đông Ti nhắm mắt chờ đợi.

Mãi cho đến có thứ kì quái ở phía sau, Bắc Đại Lộ Đông Ti lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, trên giường này mình đang đóng vai “Thụ” ! (bản chất em vốn là thể mà =))

“Không nên... Không nên!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng lên muốn chạy trốn, thế nhưng căn bản là không địch lại Sâm Viên Chính Nhân, hắn chỉ cần một tay liền đem Đông Ti liên tục giãy giụa áp chế trên giường, sức mạnh to lớn khiến hắn phải nhìn Chính Nhân với một cặp mắt khác.

Không phải, giờ cũng không phải lúc ngạc nhiên, lại càng không phải lúc ca ngợi khí lực mạnh yếu, hiện giờ hắn phải là nghĩ cách bỏ chạy mới đúng.

Bắc Đại Lộ Đông Ti con mắt dời xuống nhìn xuống phía đại điều hâu. Vật thô to như vậy mà muốn tiến vào thân thể hắn, thí thí của hắn nhất định sẽ nứt ra làm hai nửa, hơn nữa sẽ chảy máu đến chết! Ta mới không cần loại chết xấu xí như vậy.

“Chính Nhân, chúng ta hảo hảo đàm, ta cho người giải được có được hay không?” Bắc Đại Lộ Đông Ti rốt cục sợ rồi. Hắn sẽ không cả đời làm công mà trong phút chốc bị phản công thành thụ chứ? Hắn không cần, không cần a.

Sâm Viên Chính Nhân con mắt đỏ đậm, đã hoàn toàn không nghe thấy hắn nói cái gì, chỉ còn lại bản năng điều khiển hành động của hắn. Tay hắn đầu tiên trượt vào, Bắc Đại Lộ Đông Ti kêu thảm thiết thực ra cũng không phải là đau đớn đến như vậy, nhưng nghĩ đến mình cả đời đi áp người tự nhiên bây giờ bị áp, đã thế lại còn là vì mưu kế của mình mà bị bạn thân áp, loại cảm giác này thật sự rất mất mặt

“Sẽ đau, sẽ đau đó ! Chính Nhân...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti la to, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân vẫn thờ dốt. Ngón tay hắn vẫn không ngừng tìm tòi vồ về bên trong nội bích, Bắc Đại Lộ Đông Ti cắn môi dưới, thân thể nhưng run rẩy một chút, mà ngón tay của Sâm Viên Chính Nhân vẫn tiếp tục chà xát chỗ đó.

“Không nên đụng chỗ đó!” Bắc Đại Lộ Đông Ti phản kháng. Chỗ đó cảm giác thật quái dị, đến mức lưng hắn nhũn ra vô lực, hạ thân thể nhưng lại bị kích thích đứng lên, ở linh khẩu chảy ra một ít dịch thể.

Sâm Viên Chính Nhân phản ứng bằng một nụ hôn nồng nhiệt ngăn chặn tiếng kêu của hắn. Đầu lưỡi bị ầu yếm, động khẩu phía sau dính đầy cao bôi trơn, sau đó nhờ bôi trơn ướt át, Sâm Viên Chính Nhân thêm vào ngón tay thứ hai, tiếp tục kích thích bộ vị.

“Y nha, dừng, dừng.... dừng! Ân a...” Hắn nỗ lực cự tuyệt, thốt ra những thanh âm rên rỉ đáng sợ, vừa kháng cự lại vừa mờ gọi giống như nữ diễn viên AV, hơn nữa ngón tay Chính Nhân mỗi lần chạm vào chỗ đó, hắn sẽ toàn thân run rẩy, viên mắt ướt át, hô hấp thở dốc, sau đó phát ra tiếng kêu ân ân a a, so với phim AV mình cắt dấu còn có thể *** đáng hơn.

Bên trong hình như càng ướt át, bởi vì ngón tay trỏ tổng bắt đầu phát ra thanh âm dính dấp của nước, nội bích không hề khô khốc, mà là ngập nước. Chết tiệt! Cao tron này quả nhiên là loại thượng đẳng, hắn còn dùng loại XXOO có thành phần trợ hứng vốn là muốn cho Chính Nhân trở nên rất High, hiện tại trở thành cho hắn dùng, vốn dĩ muốn dùng cho người khác cuối cùng lại thành tự mình hại mình, đúng là ông trời trêu đùa, hay là báo ứng của hắn.

Thảm hại hơn chính là tiểu huyết của hắn bị ngón tay dính đầy cao trơn trườ sấp, còn có còn có cảm giác bắt đầu co rút. Hắn thực sự là thông minh bị thông minh lầm, đây là sai lầm lớn nhất cuộc đời hắn!

Hắn không nên, hắn thực sự không nên a!

Dù trong lòng kêu thảm thiết, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti bị Sâm Viên Chính Nhân hôn vẫn là phát ra tiếng rên rỉ kiều mị, cái miệng còn không thức thời phát ra tiếng nước, hơn nữa Sâm Viên Chính Nhân trườ tổng ngà càng nhiều khiến cho thất lực của hắn vụn vẹo.

“A a, Chính Nhân, ta van người, sâu một chút... van người, là chỗ đó, chạm vào chỗ đó...”

Chưa đến năm phút đồng hồ, tính nét thích tìm khoái nhạc của Bắc Đại Lộ Đông Ti hiện ra, tại trên giường khí giới đầu hàng, muốn ngón tay Sâm Viên Chính Nhân chạm vào bộ vị mẫn cảm của hắn. X bên trong thật là khó chịu, bên trong càng ngày càng ướt, lại còn nóng, như là bên trong có lửa muốn Sâm Viên Chính Nhân đưa ngón tay chạm vào bộ vị kia

Chạm một lần, hắn vẫn thấy chưa đủ, chạm lần thứ hai, hắn lại muốn lần thứ ba, chạm vào lần thứ ba, rốt cục hắn không thể chịu nổi nếu Sâm Viên Chính Nhân rút tay ra.

“Ô, thật là khó chịu, Chính Nhân, ta bên trong nóng quá, nóng quá...”

Hắn mở hai chân, hướng Sâm Viên Chính Nhân cầu cứu. Bất luận phát sinh chuyện gì, Sâm Viên Chính Nhân đều là người hắn có thể dựa vào, vì vậy Bắc Đại Lộ Đông Ti liều mình cọ xát đùi Sâm Viên Chính Nhân.

Sâm Viên Chính Nhân đưa hông đẩy lên phía trước. Bắc Đại Lộ Đông Ti còn tưởng rằng bộ vị như vậy nhất định sẽ xả hắn thành hai nửa, nghĩ không ra lúc Sâm Viên Chính Nhân tiến nhập, nội bích ướt át của hắn lại vui mừng không xiết, tính dục khiến khuôn mặt của hắn ửng đỏ.

Hắn tóm lấy vai của Sâm Viên Chính Nhân, hít thật sâu mùi mồ hôi trên người, đó chính là khí tức nam tính chỉ có mình Sâm Viên Chính Nhân có, mùi hương đó khiến hắn vô cùng vui vẻ, phía sau có rút lại, bao bọc lấy Sâm Viên Chính Nhân, mà mỗi lần co rút lại đều khiến hắn sướng khoái đến mức muốn tiết tinh.

“A a a không nên, không nên a...” Bắc Đại Lộ Đông Ti kêu lên.

Quá thư thái, thoải mái đến mức hắn nghĩ mình sắp chết đến nơi. Sâm Viên Chính Nhân hoàn toàn tiến vào bên trong, sau đó lại rút ra, động tác càng lúc càng nhanh, khoái cảm làm tắt cả các cảm quan khác đều biến mất, chỉ cảm thấy nơi Sâm Viên Chính Nhân tiến nhập.

Địa phương đó ướt át, mềm nhũn tiếp thu, chặt chẽ tiếp nhận cự vật của Sâm Viên Chính Nhân. Khi Sâm Viên Chính Nhân rút ra, bên trong có một cảm giác trống rỗng khó chịu, lập tức Sâm Viên Chính Nhân càng mãnh liệt đẩy vào, khiến hắn không biết dùng từ nào để miêu tả, thậm chí khoái nhạc đến mức muốn hôn mê bất tỉnh.

“Chính Nhân, thật thoải mái, thật thoải mái, thật thoải mái ác...” Bắc Đại Lộ Đông Ti đã không biết chính mình đang nói cái gì, tay giữ chặt tóc Sâm Viên Chính Nhân rên rỉ liên tục, chủ động hôn Sâm Viên Chính Nhân bao nhiêu lần cũng không nhớ rõ.

Móng tay của hắn cố sức cắm chặt vào lưng Sâm Viên Chính Nhân, còn cắn mạnh vào cánh tay hắn một cái, sau đó nước mắt rơi xuống, thắt lưng điên cuồng vặn vẹo, cao trào bỗng chốc ập tới.

Vừa mới tiết nhiệt tình, Sâm Viên Chính Nhân lại cương cứng bên trong hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti bên trong ướt đầm lần thứ hai tiếp thu kích thích của Sâm Viên Chính Nhân, thoải mái căn bản là không đủ để hình dung, hắn tựa như trầm mê vào cơn sóng tình ái, từng chút một nhấn chìm hắn.

“Thật... Đau quá!” Bắc Đại Lộ Đông Ti mông mông lung lung mở mắt. Thắt lưng hắn đau quá, chân đau, tay đau, thí thí càng đau nhức, đau như thể bị năm ngựa giày vò.

Từ hai chân lại chảy ra thứ vàng vàng trắng trắng, có chút dịch đã khô. Đau đớn, hơn nữa dịch thể giữa hai chân khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti dần dần hồi tưởng vì sao mình lại ngủ trên giường.

Tối hôm qua, hắn chuẩn bị cao trơn loại tốt, hai bao XXOO cùng còng tay, tính toán đùa giỡn thượng Sâm Viên Chính Nhân, phá tấm thân xử nam của Sâm Viên Chính Nhân dù sao cuối cùng Sâm Viên Chính Nhân nhất định sẽ tha thứ cho trò đùa dai của hắn.

Kết quả hoàn toàn so với tưởng tượng của hắn khác biệt.

Tiểu tiểu điếu của Sâm Viên Chính Nhân hóa ra chính là điều hầu, sau đó hắn khí lực siêu đại, đem còng tay ném bay. XXOO tuy rằng là hạ trong chén Sâm Viên Chính Nhân thế nhưng dầu bôi trơn cuối cùng lại là cho mình dùng, đó cũng chính là lý do vì sao hiện giờ chân tay đau đến run rẩy bầy.

Hắn dù nhìn vẫn còn rõ nhưng là toàn thân đau khủng khiếp. Sâm Viên Chính Nhân đang mặc quần áo, Bắc Đại Lộ Đông Ti không để ý đau đớn, nhảy dựng lên muốn chửi, lại giống một người đàn bà chanh chua chửi đồng, chửi đến không biết trời đất, ngay cả khí cũng không suyễn.

“Người gạt ta! Gạt ta người tiểu tiểu điếu, cuối cùng lại thành đại điều hầu!”

Chuyện này Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn tự cho là đúng, Sâm Viên Chính Nhân từ trước tới giờ cũng chưa hề nói qua tiểu đệ đệ của mình nhỏ, thế nhưng trong mắt Bắc Đại Lộ Đông Ti có sai cũng là người khác sai, mình không có khả năng sai, mà Sâm Viên Chính Nhân từ trước đến nay cũng vẫn nhường nhịn dung túng hắn vì vậy hắn hiện tại chẳng khác nào vừa đánh trống vừa thổi kèn.

“Ta thân thể đau quá! Người tên hỗn đản này, trừ phi người quỳ xuống xin lỗi, bằng không ta tuyệt không tha thứ người! Uy, ta nói với người người lại dám không nhìn ta? Người coi người là ai vậy!” Bắc Đại Lộ Đông Ti còn không nói đến chuyện mình hạ XXOO, nói chung, lớn tiếng dọa người là được rồi.

Hắn tóm lấy Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân quay đầu nhìn hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti còn chuẩn bị cao giọng mắng hắn, một bàn tay đã hướng đến mặt hắn sau đó ‘ba’ một tiếng.

Bởi vì quá kinh ngạc, cũng quá đau đớn Bắc Đại Lộ Đông Ti còn không kịp nghĩ ra đó là một cái tát, cũng không nhận ra mình bị tát đến lệch mặt, lực đạo khiến mặt hắn sưng đỏ.

“Người... Người đánh ta?” Hắn không dám tin.

Qua một phút đồng hồ, cơn đau trên mặt càng rõ ràng mới khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti ý thức được mình đích thực bị đánh. Sâm Viên Chính Nhân dám đánh hắn? Hắn muốn tạo phản rồi! Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng lên. Hắn tiến lên, sẽ hung hăng giáo huấn Sâm Viên Chính Nhân một cước, Sâm Viên Chính Nhân so với hắn nhanh hơn đưa chân ra, gạt hắn ngã xuống đất, sau đó hung hăng tát hắn ngã trên mặt đất, cái tát này còn mạnh hơn lúc trước.

“Người dám đánh ta? Người tên hỗn đản này, lão tử lâu lắm không giáo huấn người!”

Hắn đứng lên, lại muốn liều mình với Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân lần này ném hắn lên giường, ba ba ba ba không biết đánh hắn mấy cái tát, đánh cho hắn vô lực chống lại, khóe miệng chảy máu cũng không ngừng lại... (không phải chứ? Dù em nó có sai cũng không nên như vậy a, đem hắn đánh thành mặt heo....)

“Người đánh ta, người đánh ta, người dám đánh ta!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hai gò má sưng đỏ, khóe miệng rỉ huyết, đau đến mức thiếu chút nữa rớt nước mắt. Người bình thường đã sớm đau đến phát khóc, nhưng hẳn là Bắc Đại Lộ Đông Ti, không phải người bình thường.

Hắn thét một tiếng, nhảy dựng lên, chửi bậy, quyền đấm cước đá tất cả đều tới.

“Sảng khoái chính là ngươi, ngươi cũng dám đánh ta? Ngươi ngày hôm qua đem ta đè, còn bắn vào trong người ta, ngươi thoải mái như thế, cũng dám đánh ta! Tiểu huyết của lão tử từ trước tới giờ không ai động qua, tối hôm qua hay lại bị ngươi dùng, ngươi dùng cái chỗ đại điều hâu của ngươi đâm tiểu thí thí của ta, ta giúp ngươi phá thân xử nam ngươi không cảm kích ta, còn đánh ta...” Thanh âm chửi bậy của hắn bỗng tắt, bởi vì Sâm Viên chốc ngừng lại, bởi vì Chính Nhân mặt không biểu tình, thế nhưng hai con mắt lại lạnh lẽo. Bắc Đại Lộ Đông Ti cho tới bây giờ không thấy quá Sâm Viên Chính Nhân có biểu tình nghiêm khắc lãnh đạm như vậy, còn giống như núi lửa sắp phun trào.

“Bắc Đại Lộ.” Trước đây Sâm Viên Chính Nhân chỉ biết gọi hắn là “Đông Ti”, vì hai người thập phần thân mật, thế nhưng hiện tại Sâm Viên Chính Nhân lại gọi họ của hắn, cho thấy hiện giờ hai người đã trở nên xa cách.” Từ nay về sau chúng ta không còn là bằng hữu!”

Sâm Viên Chính Nhân nói xong câu đó liền đứng lên lạnh lùng xoay người ly khai. Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến cả người run, hắn bị thượng, lại bị đánh, hiện tại dám nói hai người họ không phải bằng hữu? Phi, hắn mới là người nói câu đó?

“Tốt nhất chúng ta không phải bằng hữu! Ta sẽ đi rêu rao tiểu điều của ngươi nhỏ thế nào, sau đó nói ngươi là tên XXOO phích (aka *** maniac), nói ngươi hôi hám, nói ngươi là cái đồ loạn luân, lại còn thích vừa xem AV vừa thủ d*m, là cái đồ siêu cấp biến thái!”

Cái gì khó nghe nói đều từ miệng Bắc Đại Lộ Đông Ti thốt ra. Hắn cũng không phải người độc mồm độc miệng động chút nói tuyệt giao thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân lần này đáng người kiên định một chút cũng không dao động, hoàn toàn bỏ qua uy hiếp của Đông Ti. Hắn mở cửa ly khai phòng Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến đập phá đồ trong phòng, càng phá, dù có phá đồ mình thích nhất cũng không luyến tiếc, hắn lửa giận đẩy mình không cách nào dập tắt.

Thân thể đau quá, trên người chỗ xanh chỗ đỏ, tất cả đều là Sâm Viên Chính Nhân tên hỗn đản này XXOO hắn. Hắn vào phòng tắm, tẩy đi dịch thể trên người, từ hai chân chảy ra thật nhiều...

Ghê tởm, thoải mái xong còn dùng thái độ này đối đãi hắn, hắn chính là hội trưởng hội học sinh Anh Hoa học viện, nắm phần lớn quyền lực Anh Hoa học viện, thực sự muốn chinh hắn cũng không phải là không có biện pháp. Dù gia đình Sâm Viên có tiền, thế nhưng mình muốn giáo huấn hắn nhất định sẽ có cách. Bắc Đại Lộ Đông Ti khóe miệng lộ ra nụ cười gian ác, xoa xoa cái má đau

Mặc kệ mình trước đây nực cười thế nào, không thể tha thứ thế nào, vẫn là Sâm Viên Chính Nhân cười trừ bỏ qua từ nhỏ đến lớn Sâm Viên Chính Nhân không đánh hắn thế nhưng hôm nay lại tát hắn, hắn cũng đâu có làm sai cái gì!

Được rồi, hắn không nên hạ XXOO, thế nhưng hạ được xong, thoải mái chính là tên đó a! Hơn nữa hắn còn giúp hắn tên đó vào đời, chính là dùng thân mình giúp hắn a, người không may là mình mới đúng?

Hắn rốt cuộc có cái gì bất mãn? Muốn tức giận thì phải là mình mới đúng! Thân thể đau quá, má cũng đau, lại còn choáng váng đầu óc

Bắc Đại Lộ Đông Ti tẩy rửa xong, quay về giường ngủ, quyết định ngày mai cho ... Sâm Viên Chính Nhân biết mặt, cho hắn biết, chọc vào mình chính là sai lầm lớn nhất đời hắn.

Tuyệt giao thì tuyệt giao, có gì hay chứ? Hắn căn bản là không muốn cùng tên đó làm bạn nữa nhưng là miễn cưỡng cùng tên đó làm bạn mà thôi. Sâm Viên Chính Nhân không nên lầm tưởng, cho rằng mình thích làm bạn hắn!

Một trận đau đớn lại kéo tới, mông hắn đau, còn buồn nôn, còn không phải tại tối qua làm quá kịch liệt sao?

Bắc Đại Lộ Đông Ti đến bồn cầu nôn một chút lại quay về giường nằm.

Chờ ngày mai, chờ ngày mai đến trường, hẳn nhất định sẽ cho Sâm Viên Chính Nhân biết tay, nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Không giống như lời thề này, Bắc Đại Lộ Đông Ti bị sốt. Hắn nằm nhà hai ngày mới có thể đến trường học, bất quá trong mơ cũng không nghĩ ra, tới trường học rồi lại có cảnh tượng đó.....

5. Chương 5

Đầu vẫn còn đau, cả người đau âm ỉ nhưng cơn tức trong người Bắc Đại Lộ Đông Ti còn không tan được, hắn nằm trên giường hai ngày, Sâm Viên Chính Nhân cũng không đập đầu quỳ lạy hắn hay đến nhà xin lỗi, cậu ta không chỉ muốn tạo phản mà còn là kẻ lật lọng, kẻ phản bội treu đùa tuổi thanh xuân của hắn. Tới trường học, hắn không cho tên đó một trận sẽ không gọi là Bắc Đại Lộ Đông Ti!

Vào cổng trường, những cánh hoa anh đào chậm rãi rơi xuống từ những tán cây, tiếng cười của nữ sinh truyền tới khiến ra-đa mỹ nhân của hắn hoạt động. Bạn học túm tụm lại một chỗ tám chuyện. Bắc Đại Lộ Đông Ti tâm tình không tốt, thấy mấy kẻ kia ngồi đó phát xuân liên tiếp đến giận chó đánh mèo.

“Làm cái gì đây? Không cần đi học sao? Còn không về phòng học.” Hắn tức giận muốn giải tán bọn họ.

“Hội trưởng, không nên nghiêm trọng như thế a! Còn chút nữa mới vào lớp mà..” Một mỹ nhân trong đó quay đầu lại, cô ta chính là một trong những tình nhân cũ của hắn.

“Đúng vậy, hội trưởng, hoa đào đẹp như vậy người ngồi trong này ngắm hoa đi.” Một tiểu mỹ nữ cũng tỏ vẻ yêu kiều đứng lên.

Lừa người a, các người ngắm hoa? Chẳng qua là bám lấy mấy kẻ có tiền có quyền có thế, mong họ bao dưỡng mua đồ hiệu cho các người mà thôi.

Bắc Đại Lộ Đông Ti bĩu môi quay đi. Một đám người loạn cào cào nói thêm cũng vô ích, bất quá hắn thấy trong đám đó có Dã Trạch Lượng. Hạnh, cái tên tiểu hầu tử Dã Trạch đó tự nhiên lại không bám dính Sâm Viên Chính Nhân

“Chính Nhân thiếu gia, ta đã đặt sẵn một vé xem diễn viên ca vũ kịch người thích, người nhất định sẽ rất vui!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti vốn quay đầu định đi, thế nhưng nghe đến câu “Chính Nhân thiếu gia”, còn có âm thanh mềm mại đầy mong chờ của Dã Trạch Lượng, hắn quay đầu lại, thấy dưới gốc cây anh đào, người bị đám nữ sinh đó vây quanh, hóa ra lại là Sâm Viên Chính Nhân trước đây bắt cẩu ngôn tiểu!

“Không nên gọi thiếu gia, nghe rất xa lạ, đã bảo gọi ta Chính Nhân ca thì tốt rồi. Vé đó nhất định rất hiếm, ta sẽ trả tiền.”

“Oa, Chính Nhân thật có khí khái nam tử.”

“Ân, ta đây cũng muốn gọi Chính Nhân học trưởng, ta hiện tại mới biết được Chính Nhân học trưởng rất thân thiện.”

“Hơn nữa Chính Nhân học trưởng rất đẹp trai.”

Sâm Viên Chính Nhân trước đây nghiêm túc, khuôn mặt anh tuấn đoan chính, nhưng bởi vì nghiêm túc, khiến cho rất nhiều người không nhận ra vẻ anh tuấn của hắn, nhưng hiện tại Bắc Đại Lộ Đông Ti đẹp trai lại còn lộ ra vẻ mặt tươi cười mà trước đây Bắc Đại Lộ Đông Ti tuyệt đối không cho phép hắn để lộ. Dáng vẻ tươi cười của hắn tuấn đĩnh anh khí bừng bừng, trước giờ ít nói giờ cũng nói nhiều hơn, đồng ý để người khác tiếp cận.

“Chính Nhân học trưởng, người có bạn gái chưa?” Một nữ sinh đánh bạo hỏi.

Vấn đề này trong nháy mắt khiến mọi người im lặng, đứng thẳng cái lỗ ta, muốn nghe được đáp án, thuận tiện tính toán xem mình có cơ hội không.

Sâm Viên Chính Nhân nghiêng đầu cười trả lời: “Ta hiện tại rất muốn tìm một người, các người có hứng thú không?”

Những lời này vừa thốt ra, mặt nữ sinh ai nấy đều đỏ, mọi người xung quanh, kể cả Dã Trạch Lượng cũng quên hô hấp, mà Sâm Viên Chính Nhân, đôi mắt linh động mang theo tiểu ý nhìn một lượt xung quanh.

Mẹ nó, hần đang phóng điện! Bắc Đại Lộ Đông Ti tâm tình trong nháy mắt siêu cấp khó chịu.

Hiện tại những người bắt gặp ánh mắt của Sâm Viên Chính Nhân dĩ nhiên đều e thẹn cúi đầu thế nhưng đều là những nữ sinh phóng túng trước đây cặp kè với hần. Họ hiện tại lại tỏ vẻ như đức mẹ Maria trong thánh đường, thật giả tạo.

Ăn quýt hần xong, dĩ nhiên chạy tới trường học phóng điện? Bắc Đại Lộ Đông Ti rất không thoải mái quay đầu hướng phía Sâm Viên Chính Nhân, hần kiêu ngạo chỉ vào Sâm Viên Chính Nhân.

“Người qua đây cho ta!”

Khuôn mặt đang tươi cười của Sâm Viên Chính Nhân tức thì diện vô biểu tình, thậm chí còn mang theo thu sắc (sắc mùa thu, đại khái kiểu lạnh lùng.. các nàng có thể đọc bài con nai vàng ngơ ngác để tìm cảm hứng phân tích đoạn này) . Bắc Đại Lộ Đông Ti lại càng tức tối. Cái mặt này là có ý gì? Là hần khó chịu sao? Hanh! Ta so với hần còn khó chịu hơn!

Bắc Đại Lộ Đông Ti lạnh lùng ra lệnh: “Người qua đây cho ta, Sâm Viên Chính Nhân.”

“Bắc Đại Lộ, có chuyện gì sao?”

Lời đáp của hần coi như nhẹ nhàng, nhưng biểu tình kiên định thì không hề cải biến, cách xưng hô thay đổi thể hiện bọn họ sau này sẽ không còn như cũ nữa.

Lửa trong lòng Bắc Đại Lộ Đông Ti cháy ngày càng to, hần nói bừa, lời nói thập phần ác liệt.

“Hôm trước điều tra được có máy chụp ảnh trong WC, làm theo phép mà hỏi thôi.”

Cái kiểu “Làm theo phép” cố tình gọi Sâm Viên Chính Nhân tới hỏi ngụ ý hần chính là thủ phạm. Sâm Viên Chính Nhân đứng dậy, lắc lắc đầu phủi đi những cánh hoa vương trên tóc.

“Hảo.”

Không có bất luận biện hộ gì, hần tiêu sái hướng về phía Bắc Đại Lộ Đông Ti. Dã Trạch Lượng là người đầu tiên lên tiếng thay Sâm Viên Chính Nhân “Cái tên biến thái đó cùng Chính Nhân ca có quan hệ gì, vì sao nhất định phải tìm hần tra hỏi?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lại lặp lại câu nói muôn thuở của hần.

“Ta là hội trưởng hội học sinh, lời nói của ta chính là công lý chính nghĩa.”

“Làm gì có chuyện như vậy! Người căn bản là ỷ vào cái danh hội trưởng ỷ thế làm càn.” Dã Trạch Lượng nói khiến mọi người gật đầu đồng tình, chỉ là ngại hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti là kẻ tâm kế, không ai dám lên tiếng. (thực ra tên tiểu hầu tử này nếu không phải vì được Sâm Viên chống lưng cũng sẽ không có hành động như thế, nếu không vì muốn gây ấn tượng trước mặt thẳng đầu Sâm Viên thì cũng sẽ không thừa hơi như vậy, thỉnh các hủ nữ hủ nam không nên học tập hành động này, tổ tiên mười tám đời gọi đây là trò anh hùng rơm, chó cạy gần nhà gà cạy gần chuồng)

“Đi thôi, Bắc Đại Lộ, có cái gì nói, người cũng có thể hỏi rõ ràng.” Sâm Viên Chính Nhân quay đầu nói với Dã Trạch Lượng, “A Lượng, không cần nói thêm gì cả, đừng quên cuối tuần này, chúng ta cùng nhau đi xem.”

Câu nói cuối cùng khiến Dã Trạch Lượng mặt mày hoan hỉ, hần gật đầu, cái vẻ vừa vui mừng vừa xấu hổ đó khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thấy muốn nôn. Có làm cái gì ám muội mà đỏ mặt! Thoạt nhìn giống như là một cái kẻ bị thiên nhân kỳ vạ nhân áp!

Bắc Đại Lộ Đông Ti tâm tình càng ngày càng bức bối. Sâm Viên Chính Nhân theo hấn ly khai đám người, hấn tức giận đẩy mình, đứng thẳng người, đang muốn mở miệng phát tiết mắng to, một cánh tay chắc nịch vắt qua, sau một khắc Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người bị ép vào đại thụ, lưng thiếu chút nữa đau đến gãy xương, ngay cả ngực cũng không thở nổi.

Sâm Viên Chính Nhân ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn, “Mức chịu đựng của ta đối với sự càn quấy của người cũng có mức độ, nghìn vạn lần đừng thử thách kiên nhẫn của ta.”

Mẹ nó, dám uy hiếp hấn! Hấn ăn ăn gan báo? Dù là nổi loạn thời dậy thì cũng thật quá sức..!

“Ta cảnh cáo người, người nếu như không xin lỗi ta đồng thời thu hồi cái nụ cười buồn nôn của người, ta sẽ...”

Sâm Viên Chính Nhân một tay bóp cổ hấn, ngực Bắc Đại Lộ Đông Ti tựa như bị đá ngàn cân đè, nặng đến mức hấn không thở nổi. Hấn dùng lực đẩy cánh tay Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân cũng vẫn không chút động đậy, hơn nữa vẫn tiến sát khiến khuôn mặt của hấn trở thành màu đỏ, ngay cả nói cũng không nói được.

“Ta nói một lần nữa, Bắc Đại Lộ Đông Ti, không nên ép ta.”

Cái dáng vẻ hung ác độc địa đó, căn bản là giống hệt quỷ địa ngục, khí thế lạnh băng đó chứng tỏ hấn nói là làm, hơn nữa rất thoải mái khi chửi hấn, Bắc Đại Lộ Đông Ti thậm chí còn có thể thấy ma khí xung quanh hấn.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nỗ lực hít không khí, lại hít sâu một lần nữa bởi vì nếu không hít vào hấn sẽ tắt thở hấn dùng tất cả khí lực còn lại nhưng không thể đẩy ra cánh tay của Sâm Viên Chính Nhân.

Mãi đến lúc hấn chút nữa không thở nổi bởi, một lượng không khí lớn tràn vào ***g ngực vì Sâm Viên Chính Nhân vẫn còn từ từ thả tay ra. Hấn ngồi phịch xuống đất, hai cánh tay run rẩy, toàn thân run không ngừng.

“Đây là cảnh cáo cuối cùng của ta, Bắc Đại Lộ, người không phải bạn ta nhưng cũng không phải địch nhân của ta.”

Tiếng lá cây xào xạc, Bắc Đại Lộ Đông Ti ngược mắt, chỉ có thể nhìn thấy Sâm Viên Chính Nhân rời đi, từ ***g ngực còn đang không thở nổi truyền đến nỗi sợ hãi, mơ hồ thấy được Sâm Viên Chính Nhân thực sự tức giận việc bị uy hiếp.

Thế nhưng hấn Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng không phải loại người nhu nhược bị đánh bị mắng sẽ không cãi lại, chỉ là hấn lần này không có chữ mắng linh tinh mà là nói những lời từ đáy lòng.

“Làm cái gì? Làm cái gì chứ? Làm gì nghiêm trọng vậy, bị hại chính là ta có được hay không! Người cũng không phải thoát khỏi số phận xử nam sao?”

Cũng không phải chuyện gì nghiêm trọng, Sâm Viên Chính Nhân biến hấn thành cái kẻ không có chuyện xấu nào không làm. Hấn cũng không phải chưa làm chuyện xấu nào! Trước đây thì là hấn đập hư bình hoa trị giá vài nghìn vạn của Sâm Viên gia, Sâm Viên Chính Nhân căn bản mắt cũng không buồn chớp, hiện tại tự đứng lại kêu tuyệt giao! Sâm Viên Chính Nhân căn bản là không mất miếng thịt nào, cái kẻ bị chọc vào mông chính là hấn a.

Bắc Đại Lộ Đông Ti rống lên sau lưng Sâm Viên Chính Nhân chết cũng không chịu nhận sai, Sâm Viên Chính Nhân nhưng nửa khắc cũng không quay đầu lại.

Tựa như Sâm Viên Chính Nhân đã nói, họ không còn là bằng hữu, thanh âm của hấn gào to, thống khổ, oán giận hấn đều coi như gió thoảng qua tai, hoàn toàn như một người xa lạ, cũng không khiến Sâm Viên Chính Nhân mấy may quan tâm vì giữa bọn họ đã không còn quan hệ gì.

Sau này dù hấn vui cười hay mắng chửi, Sâm Viên Chính Nhân cũng không hề chia sẻ, cũng không còn tư cách nói Sâm Viên Chính Nhân phải làm cái này cái kia, mà cái vẻ buồn rầu đau khổ hay chữ gà mắng chó của hấn, cũng sẽ không còn khiến Sâm Viên Chính Nhân buồn cười hoặc nổi cáu.

Xuân phong thổi tới, Bắc Đại Lộ Đông Ti ngồi dậy, nhìn bóng lưng quyết tuyệt bằng hữu tốt nhất cả đời của hắn_ Sâm Viên Chính Nhân, hắn cắn môi, trên mặt lộ ra khuôn mặt hốt hoảng vô tội của tiểu hải tử không biết phải làm sao, tựa như không biết mình nghịch cái bật lửa nhỏ lại có thể khiến căn nhà thân yêu của mình đốt trụi.

“Người căn bản là ác ma đội lột cừu! Hung hăng như vậy cho ai xem? Ta cũng không có làm sai cái gì, là người lừa ta!”

Hắn cầm lấy viên đá bên cạnh ném về phía Sâm Viên Chính Nhân vừa đi, nhưng dù oán giận thế nào, Sâm Viên Chính Nhân cũng đã đi khuất tầm mắt.

Hắn cô đơn ngồi một chỗ, tuy rằng không khóc, nhưng vẻ mặt so với khóc còn khổ sở hơn.

“Hội trưởng, cái này cần kí.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti máy móc ký hạ tên.

Hắn mấy ngày nay chạy đến Sâm Viên gia, trước đây hắn đi vào Sâm Viên gia như đi vào nhà bếp của hắn, vậy mà bây giờ lại cấm hắn vào. Hắn lén vào, Sâm Viên Chính Nhân lại thả chó cắn hắn, may mà hắn chạy thoát được nếu không đã bị cắn cho tả tơi.

Hắn lấy compa đâm vào mặt bàn, coi đó là khuôn mặt ghê tởm của Sâm Viên Chính Nhân, mồm lẩm bầm như nguyên rủa.

“Đắc ý cái gì, tử hồn dẫn, tử hồn dẫn, tử hồn dẫn, dám thả chó cắn ta!”

Hắn mắng rất thương tâm, nhưng cũng không thay đổi được nhân khí ngày càng cao của Sâm Viên Chính Nhân trong trường học. Hắn nguyên bản là đại thiếu gia tập đoàn đệ nhất Nhật Bản, hơn nữa là con trai độc nhất, dựa dẫm vào hắn đương nhiên ngang với dựa dẫm vào bao nhiêu tỉ phú khác, quan hệ với hắn, dù làm tiểu tình nhân cũng tốt, ít ra hắn cũng không phải là người keo kiệt.

“Hội trưởng, thỉnh ký tên của người!”

Thuyền Kiều Quang vào hội học sinh xong, vốn là làm cái chức hữu danh vô thực, tự dưng lại trở thành cái kẻ bận rộn liên tục. Hắn năng lực không tệ, là kiện tướng thể thao, không có nghĩa là đầu óc hắn kém cỏi, hắn lập tức đem công văn gì đó làm thành thực, hơn nữa làm việc rất có năng suất.

“Ta không phải kí rồi sao?” Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đập vào bàn.

Thuyền Kiều Quang mắt tròn trố. Hội trưởng cái gì cũng tốt, nhưng đôi khi lại có chút ấu trĩ khó đào tạo.

“Nếu như người mới đổi tên thành Sâm Viên Chính Nhân thì người kí đúng.”

“Đáng ghét, ngay cả tên cũng kí nhầm thành tên hắn!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti gạch cái tên “Sâm Viên Chính Nhân” sửa thành tên mình. Nhất định là ngày nào cũng nguyên rủa Sâm Viên Chính Nhân, mới có thể ngay cả tên cũng nhầm.

“Ta chịu không nổi! Ta rốt cuộc làm sai cái gì, hắn muốn tuyệt giao với ta? Hắn cho rằng nhà hắn nhiều tiền muốn khi dễ ta...”

Tin Sâm Viên Chính Nhân đoạn giao Bắc Đại Lộ Đông Ti đã ngay lập tức bị xôn xao bàn luận, trước đây hai người luôn đi cùng nhau, bây giờ gặp Sâm Viên Chính Nhân làm như không thấy, Bắc Đại Lộ Đông Ti tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Mà bằng hữu tốt của bọn họ Tề Đằng Ngộ lại cười đến đau bụng. Hắn khích Bắc Đại Lộ Đông Ti vài câu khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thiếu chút nữa đánh nhau với hắn

“Chính Nhân rốt cục đầu óc sáng tỏ rồi, cũng hiểu được loại người như người không thể quan hệ, ta thực đối hắn kính phục.”

Dám đem hắn nói đến mức so với bọ chết còn kém hơn! Hắn lập tức gọi Tĩnh Lý Xuân Nhật tới, cầm lấy danh sách của hội học sinh, chỉ ra từng tình nhân cũ của Tề Đằng Ngộ, giả mù sa mưa thoả mái nói với

Tĩnh Lý Xuân Nhật, nói rằng Tề Đằng Ngộ đối hần rất chuyên tình, đã không còn lãng nhãng nữa, nhưng cái thói phong lưu của hần ai cũng biết đến, hoa tâm thành thói lâu như vậy, khó mà dứt được, nhờ mà phạm vào bệnh cũ, cả đời y cũng không yên ổn.

Tĩnh Lý Xuân Nhật đơn thuần thành thật khuôn mặt càng u buồn càng thương tâm, Tề Đằng Ngộ còn luống cuống tay chân vội vã giải thích. Hanh. Cho hần giải thích đến ngày mốt.

Tề Đằng Ngộ hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nếu như trong tay có củ khí, hần nhất định sẽ không chút do dự mà đâm tên kia một nhát. Mà Bắc Đại Lộ Đông Ti nhếch miệng cười đến rất vui sướng, ai kêu dám gây sự với hần, kẻ dám chọc giận hần trước giờ không có kết quả tốt, có thể chính Tề Đằng Ngộ như thế, phiền muộn trong ngực tiêu không ít.

“Hội trưởng, muốn tới chơi bóng rổ không? Đổ mồ hôi một chút.” Thuyền Kiều Quang là trưởng CLB bóng rổ, tính tình chu đáo, biết Bắc Đại Lộ Đông Ti gần đây tâm tình không tốt vì thế mới rủ hần chơi bóng.

Bắc Đại Lộ Đông Ti miễn cưỡng gật đầu. Đã không có Sâm Viên Chính Nhân bên cạnh, thời gian của hần còn thừa quá nửa. Hần trước đây mỗi ngày đều dính lấy Sâm Viên Chính Nhân? Thế nào hai người đoạn giao xong, hần lại mất vui, lại còn thất hồn lạc phách, thế nhưng hần tuyệt không muốn nhận sai, càng không muốn nhận thua.

Thế nhưng hần hần không thể phủ nhận khi Sâm Viên Chính Nhân đi qua hần, trong ngực có chút quặn đau, như thể hần đã đánh mất một người không thể thiếu trong cuộc đời này.

Thí, đó nhất định là ảo tưởng, hơn nữa đầu óc bất bình thường! Sâm Viên Chính Nhân có gì đặc biệt hơn người? Hần Bắc Đại Lộ Đông Ti so với tên đó còn nổi tiếng hơn, chính tên đó mới phải mong ngóng mình.

Bắc Đại Lộ Đông Ti tại sân bóng rổ chơi bóng, vận động quả nhiên có tác dụng phát tiết phiền muộn, hần chơi đến mồ hôi đầm đìa, nhưng chơi rất đã, Thuyền Kiều Quang vô vai hần, tán dương: “Hội trưởng, thần kinh vận động của người thực sự tốt.”

“Đương nhiên, ta là thiên tài có thần kinh vận động tốt, ha ha ha...”

Một tên vô duyên, cái bản tính khó ngửi của hần lại được dịp thể hiện hơn nữa hần cười đến siêu kiêu ngạo. Tiếng cười của hần truyền khắp sân vận động, Sâm Viên Chính Nhân vốn dĩ chỉ đi qua, nhưng nhìn không được dừng lại cước bộ, nhìn cái người trên sân bóng cười ầu trĩ vẫn như lúc nhỏ chơi đùa.

Chỉ có Bắc Đại Lộ Đông Ti mới có tiếng cười bá đạo kiêu ngạo như thế, hình như trên đời này không có gì lọt vào tầm mắt hần, hần chỉ cần đưa tay túm lấy liền có khả năng lấy được thứ mình muốn, ngay cả sao trên trời, mặt trăng, mặt trời, nếu hần muốn cũng sẽ rơi vào tay hần.

“Chính Nhân ca, chúng ta nhanh lên một chút đi, gia gia nói hôm nay sẽ làm điểm tâm đặc biệt cho chúng ta.”

Dã Trạch Lượng ghen tỵ nhìn về phía Bắc Đại Lộ Đông Ti, vội vã cầm tay Sâm Viên Chính Nhân. Sâm Viên Chính Nhân quay đầu lại, chậm rãi trả lời “Hảo, trở lại.”

“Chính Nhân ca, người thực sự muốn tìm bạn gái sao? Chuyện này là thật?”

Dã Trạch Lượng hỏi như vậy cũng không phải không có nguyên nhân, bởi vì Sâm Viên Chính Nhân sống rất nghiêm túc, chưa từng thích nữ sinh, cũng không có tình nhân.

Chỉ có hai người thanh mai trúc mã chơi với hần từ rất lâu, một người là công tử tập đoàn Tề Đằng Ngộ, còn có một người là thiếu gia tập đoàn tài chính Bắc Đại Lộ _ Bắc Đại Lộ Đông Ti, mà tình cảm của hần dành cho Bắc Đại Lộ Đông Ti, cả khoan dung mỉm cười, tất cả đều chỉ dành cho người đó.

“Àn, ta bắt đầu nghĩ về chuyện này, nếu kết giao một người bạn gái cũng không tệ.”

“Nhất định phải là nữ sao? Ta... Ta không được sao?”

Dã Trạch Lượng chớp chớp đôi mắt to. Sâm Viên Chính Nhân cũng không kinh ngạc, dù sao Dã Trạch Lượng vẫn đều đi theo hần, biểu hiện của hần rất rõ ràng.

“Người thích ta sao? A Lượng?”

“Thích!” Dã Trạch Lượng trả lời không chút do dự.

“Vì sao?” Sâm Viên Chính Nhân có một chút buồn khổ. Từ khi hắn còn nhỏ đã có rất nhiều người theo sau hắn nịnh bợ, hắn thật sự không hiểu, ngoại trừ hắn có quyền có thể ra, người khác sẽ thích cái gì ở hắn.

“Chính Nhân ca vì sao lại hỏi như vậy? Thích hay không thích, không có lý do nào cả.”

“Ta không tin thích mà không có nguyên nhân, không có cái gì là không có lý do.”

“Ta không có cách nào tin được có thể thích mà không có lý do, đối với ta mà nói, những điều ta trông thấy trên thế giới này, không có gì là tự nhiên. Ta đối với người hảo, cũng là bởi vì lợi ích của bản thân, ta cũng không phải loại ngốc nghếch, sẽ không tin tưởng rằng mình được yêu thích.”

“Mới không phải như vậy, là bởi vì ta thực sự rất thích Chính Nhân ca! Vì Chính Nhân ca, ta cái gì cũng đều nguyện ý làm.” Dã Trạch Lượng nói xong rất kiên quyết.

Sâm Viên Chính Nhân lắc đầu, “Ta không cần người làm cho ta cái gì.”

“Chính Nhân ca...” Dã Trạch Lượng hạ quyết tâm mới nói ra tâm sự trong lòng.”Ta biết ngươi là một mộ người cô đơn, không cần ta làm cho người chuyện gì, nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti như vậy, ngươi dễ dàng tha thứ hắn, bị hắn chèn ép cũng chấp nhận, nhất định phải là Bắc Đại Lộ Đông Ti sao? Ta... Ta lại không được sao?”

Nhắc tới Bắc Đại Lộ Đông Ti, Sâm Viên Chính Nhân sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm.

“Vì sao lại nhắc tới hắn nữa? Ta hiện tại không liên quan gì đến hắn.”

“Vậy cho hắn biết ngươi là thuộc về người khác đi.” Đối với ý nghĩ của mình, Dã Trạch Lượng dùng cảm nói ra, “Chỉ cần gặp người ở trường, Bắc Đại Lộ vẫn là nhìn về phía ngươi, hắn hiện tại ở trên sân bóng, ta cũng vẫn ghét hắn nhìn ngươi như vậy.” Dã Trạch Lượng khẩn cầu: “Ta muốn làm tình nhân của ngươi, dù là bí mật cũng không sao”

Sâm Viên Chính Nhân do dự một chút, nhưng lập tức, đưa tay ôm hắn, cúi đầu. Dã Trạch Lượng say sưa thưởng thức nụ hôn nhẹ nhàng của hắn.

Mà vừa Bắc Đại Lộ Đông Ti vừa chơi bóng rổ xong liền có một cảm giác khác thường. Duyên số của hắn và Sâm Viên Chính Nhân rất kỳ quái, bất luận Sâm Viên Chính Nhân ở nơi nào, chỉ cần tiếp cận hắn trong vòng một trăm mét, trong đầu hắn sẽ có một phản xạ có điều kiện lập tức đi tìm Sâm Viên Chính Nhân. Hắn quay đầu lại sau đó trừng lớn liếc hai mắt Sâm Viên Chính Nhân dám cùng Dã Trạch tiểu hầu tử hôn nhau giữa sân vận động!

Lửa giận bốc lên, cơn tức tăng vọt, còn có một cảm giác đau đớn khiến hắn đứng chết trân một chỗ. Mà Dã Trạch Lượng cong khoe môi hồng nhật, diều võ dương oai mỉm cười thắng lợi, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti thiếu chút nữa tức giận đến chết bất đắc kỳ tử, ngã trên đất co giật.

“Hội trường, bóng!”

Bóng rổ nặng trĩu bay thẳng về phía khuôn mặt của hắn, hắn lại như không thấy, bị bóng đập trúng mặt. Thuyền Kiều Quang kinh ngạc lao tới cạnh hắn.

“Hội trường, người sao lại không né bóng? Người có sao không?”

Chỉ thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti trên mặt vụn vụn, khuôn mặt tiêu sái anh tuấn hiện tại như giẻ lau bị vắt kiệt, vẻ mặt đắc ý vừa rồi biến thành âm trầm.

Bắc Đại Lộ Đông Ti bị bóng đập trúng mũi, máu mũi chảy ròng, nhưng hắn hoàn toàn không để ý đến mình bị chảy máu mũi, chỉ nói hắn mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một chút. Thuyền Kiều Quang để hắn ngồi ở một bên, Đông Ti làm như chưa hề nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi, Sâm Viên Chính Nhân hôn Dã Trạch Lượng xong đã ly khai sân vận động.

Hình ảnh hai người hôn nhau đã để lại một vết cứa trong lòng hắn, hắn dùng lực cắn chặt răng, cảm giác hàm răng hình như muốn mòn đi. Cái quái gì vậy? Hôm nay như thế là muốn cho hắn nhìn thấy sao?

Dã Trạch tiểu hầu tử dám hôn Sâm Viên Chính Nhân! Còn có Sâm Viên Chính Nhân, có biết hay không hôn tên đó như vậy giữa thanh thiên bạch nhật thì sẽ bị đại gia hấn nhìn thấy?

Rõ ràng Sâm Viên Chính Nhân là một kẻ luôn xa cách người khác, thế nào có thể công khai hôn môi? Hấn nhất định bị Dã Trạch tiểu hầu tử kia lừa, lợi dụng mới có thể làm việc không giống bản thân như vậy

Thế nhưng nếu Sâm Viên Chính Nhân cũng không phải bị lợi dụng mà là tình nguyện?

Ngực truyền đến một thanh âm bị nghiền nát như tứ phân ngũ liệt, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti cả đời chưa bao giờ chịu bị thương nay lại có một cỗ lửa giận không cam tâm le lói trong lòng hấn, không ngừng cầu xé linh hồn hấn.

Mất đi Sâm Viên Chính Nhân, hấn mới biết được Sâm Viên Chính Nhân có bao nhiêu quan trọng trong cuộc đời mình.

6. Chương 6

“Hội trưởng, quán mì sợi này ăn ngon không?”

Chơi bóng xong, người của đội bóng rổ giải tán nhưng một đồng người CLB thể thao lại đến tìm Thuyền Kiều Quang, trong đó còn có đàn anh chụp ảnh biến thái nữa. Một đám người đang nói chuyện tào lao trên gò dưới biển, thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti đi ngang, mấy người nhiệt huyết dâng trào rủ hấn đến một quán mì.

“Ân, ngon.”

Kỳ thực Bắc Đại Lộ Đông Ti ăn chẳng cảm được mùi vị, căn bản là không biết chính mình đang ăn cái gì, càng ăn tâm tình càng kém. Chuyện hấn cùng Sâm Viên Chính Nhân đã sớm truyền khắp trường, những người của CLB thể thao cũng biết, hơn nữa nhìn mặt hấn như cá chết cũng biết được tâm tình hấn rất xấu.

“Hội trưởng vẫn chưa làm hòa cùng Sâm Viên Chính Nhân?” Trưởng CLB bóng đá mở miệng hỏi.

Hấn không hỏi còn đỡ, vừa hỏi bao nhiêu tức giận tích tụ liền phun trào.

“Vì sao muốn ta làm hòa với hấn? Tên hỗn đản đó, mặc kệ hấn bị lợi dụng đến chết đi!” Bắc Đại Lộ Đông Ti bùng bát lên, một hơi uống hết bát canh, dường như cơn giận vẫn còn chưa tan.”Cái tên Sâm Viên Chính Nhân đáng giận, ta đến nhà hấn, hấn còn dám thả chó cắn ta!”

“Không thể nào, thật đáng sợ, có chuyện như vậy sao?”

Người của CLB thể thao trở mặt nhìn nhau. Gần đây Sâm Viên Chính Nhân danh tiếng lên cao, cướp đi bao nhiêu trái tim nữ sinh, đương nhiên cũng khiến những “Độc nam” (độc trong độc ác) không ai thêm yêu trong lòng rất khó chịu.

“Nguyên rủa hấn đi!” Đàn anh biến thái thốt lên.

Bắc Đại Lộ Đông Ti liếc mắt xem thường tiếp lời, “Ta ngày nào cũng rủa hấn.”

“Phải là bùa chú của Hắc Ám Lý Mỹ mới có tác dụng!” Học trưởng tựa như triết gia nói chuyện, nói xong phi thường trầm ổn.

“Cái gì?” Ai là Hắc Ám Lý Mỹ a?” Tại sao Bắc Đại Lộ Đông Ti không nhớ ra trong trường có nhân vật đó.

“Ồm , ta nghe qua học muội nói về Hắc Ám Lý Mỹ, hấn là một trong năm học sinh biến thái nhất trong Anh Hoa học viện, ngay cả học trưởng biến thái đây cũng chỉ biến thái thứ 39 mà thôi.” Đội Tennis lên tiếng.

“Hắc Ám Lý Mỹ rất nổi tiếng nha, nghe nói mua bùa chú của hấn phi thường hữu hiệu. Có một học tỷ bị cướp bạn trai bởi một học muội, nàng liền mua bùa chú, kết quả học muội kia ngay hôm sau ngã gãy xương sườn.”

Đội trưởng CLB đấu vật cũng góp chuyện, vậy mà tốc độ ăn vẫn không hề giảm sút, bởi vậy hắn mới có thể ăn đến phát phì.

“Đúng, Hắc Ám Lý Mỹ ở trong CLB tâm linh, tất cả mọi người nói là vì hắn thấy được mấy thứ đó nên mới có thể làm bùa chú hiệu quả như vậy.”

“Àn, hơn nữa muốn mua bùa chú của Hắc Ám Lý Mỹ còn phải chờ xem hắn nhìn có thuận mắt mình hay không.”

“Àn, hơn nữa đừng bao giờ đắc tội Hắc Ám Lý Mỹ nha, vì hắn cực kì thâm hiểm đó.”

“Ngày nào cũng nhìn thấy thứ đó đương nhiên tính cách cũng kì quái, nếu như người mỗi ngày đều thấy quỷ, người có thể nào không cảm thấy tâm tình siêu cấp khó chịu?”

Trọng tâm câu chuyện bắt đầu tập trung về Hắc Ám Lý Mỹ, càng nói càng thần kì. Bắc Đại Lộ Đông Ti đập bàn, hắn ngày hôm nay đã là cực hạn rồi, cái gì cũng được, miễn là khiến Sâm Viên Chính Nhân cả ngày khó chịu.

“Được, ta đi tìm Hắc Ám Lý Mỹ mua cái đó!”

Đại gia sẽ tìm cách để mua cho bằng được, Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng lên, tỏ vẻ muốn ly khai đi mua đồ.

Đợi đến lúc trưởng CLB đấu vật ăn no xong đã là chuyện của 30 phút sau. Trưởng CLB quyền anh mới nhớ ra chuyện quan trọng nhất.

“Có ai nói với hội trưởng chưa? Muốn nguyên rửa người khác thì mua bùa tình yêu còn muốn cầu tình duyên thì phải mua bùa nguyên rửa bởi nhà Hắc Ám Lý Mỹ là mở phần chuyển thần xã, mọi chuyện sẽ bị đảo ngược lại.”

“Hắc Ám Lý Mỹ sẽ nói thôi.”

“Hắn hình như là dựa theo tâm tình mà nói, nếu là đối phương đắc tội hắn, hắn sẽ không nói đâu, ta nghe nói có người đắc tội hắn muốn mua bùa nguyên rửa cuối cùng lại cùng người mình ghét kết hôn nha, đảo ngược thật lợi hại!”

“Không thể nào, so với thả chó cắn người còn đáng sợ hơn!” Đám người CLB thể thao hét ầm lên, hi vọng Bắc Đại Lộ Đông Ti đừng có mua nhầm a.

Bắc Đại Lộ Đông Ti đi tới cái thần xã kì dị, sau đó vẫn âm trầm không nói mua về cái bùa chú của Hắc Ám Lý Mỹ tươi cười một cách quỷ dị đặc biệt đề cử.

“Bao nhiêu tiền?”

Hắc Ám Lý Mỹ hắc hắc cười không ngừng, “Không cần tiền, Bắc Đại Lộ Đông Ti. Tuy nhiên đây là một đôi bùa chú, nhất định phải bỏ vào phòng đối phương mới hiệu nghiệm.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti không nghĩ tới vì sao đối phương biết hắn là Bắc Đại Lộ Đông Ti, có thể là vì danh tiếng chủ tịch hội học sinh của hắn, cuối cùng hắn cầm bùa chú đi ra, Hắc Ám Lý Mỹ ở phía sau lộ ra nụ cười sáng khoái.

“Ha ha ha, người cũng có ngày này, Bắc Đại Lộ Đông Ti, lần trước thi chạy ở nhà trẻ người dám đẩy ngã ta, cuối cùng ta cũng có thể cho người thấy thống khổ “

Giống như người của CLB thể thao nói, Hắc Ám Lý Mỹ là kẻ thù dai hơn đĩa đói, ngay cả việc nhỏ nhất từ nhà trẻ hắn cũng sẽ ghi hận mãi không quên.

Cầm bùa chú, Bắc Đại Lộ Đông Ti thừa dịp Sâm Viên Chính Nhân không ở nhà mà đến dù sao hắn cùng Sâm Viên gia quan hệ không xa lạ gì, hắn nghênh ngang tiêu sái đi vào, không có Sâm Viên Chính Nhân ngăn cản, toàn bộ người làm trong Sâm Viên gia cũng không dám quản.

Hắn đi vào phòng Sâm Viên Chính Nhân cầm một cái bùa, mở tủ quần áo của Sâm Viên Chính Nhân đặt vào chỗ sâu nhất, nghênh ngang về đến nhà lại đem bùa chú đặt lên đầu giường.

Hắn mộng xuân siêu cấp ngọt ngào ướt át, lại còn cực kì lớn mật, rất A (A tương đương nghĩa.. d*m) , so với bất kì AV siêu mộng ảo nào mà hắn tàng trữ còn muốn hơn gấp vạn lần, thế nhưng vấn đề là hắn lại đóng vai nữ, mà vai nam, nhìn được dáng người sáu múi cơ kia cũng có thể nhận ra đó là ai. (Tiểu Q: Jay Park....)

Mặc dù chỉ là cảm xúc trong mơ cũng thật muốn chết. Hắn toàn thân mềm yếu, bị Sâm Viên Chính Nhân tóm lấy cái hông, không ngừng chạm vào bên trong, mà hắn đang đưa cái hông cũng thật lợi hại , mỗi lần bị va chạm hắn lại vận vẹo một lần, còn kêu lên tiếng kêu đầy ***.

“Đông Ti...”

Giọng nói của Sâm Viên Chính Nhân so với ngày thường càng trầm thấp, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti toàn thân run rẩy. Thanh âm kia gợi cảm đến cực điểm, mà tiếng kêu gào của hắn cũng là âm thanh nhiệt tình đến không thở nổi.

“Đông Ti, người thật khả ái.” Sâm Viên Chính Nhân nói ra câu nói mà bình thường tuyệt không có khả năng sẽ thốt ra, cảm giác như một nam nhân đang đắm chìm trong tình yêu.

Mà chính hắn càng đáng sợ hơn, như thỏ con ngu ngốc tiến vào bể tình, bởi vì trong mộng hắn vì một câu “Khả ái ” lại đỏ mặt, còn nũng nịu rên rĩ: “Chính Nhân, người cũng rất đẹp trai, so với bất cứ nam nhân nào trên thế giới còn đẹp trai hơn!”

Đó không phải là hắn, không có khả năng là hắn! Hắn không có khả năng tán thưởng nam nhân khác đẹp trai, hơn nữa nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới phải là hắn mới đúng.

Thế nhưng hắn trong mộng lại bắt đầu lắc cái hông, hoàn toàn là đáng vẽ bị Sâm Viên Chính Nhân áp đến sáng khoái khiến hắn giật mình tỉnh giấc, tiếng thét thê lương làm cho cả quần gia lẫn người hầu đều hoảng hốt chạy vào.

“Đông Ti thiếu gia, xảy ra chuyện gì? Cậu kêu thê lương như vậy, chúng tôi tưởng cậu gặp chuyện...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người mồ hôi lạnh, giữa hai chân còn giống như lưu lại nhiệt độ cơ thể của Sâm Viên Chính Nhân. Hắc dùng tay áo lau mồ hôi trên trán

“Không có việc gì, gặp ác mộng mà thôi. Còn chưa có sáng, ta ngủ tiếp.”

Quần gia, người hầu yên tâm rồi đi, hắn lại nằm xuống ngủ, giấc mơ lần này càng khoa trương hơn, trong mộng hắn chủ động leo lên eo của Sâm Viên Chính Nhân, tự mình động tiểu huyết phía sau, vây quanh nam tính của Sâm Viên Chính Nhân, dù là trong mộng vẫn là thét chói tai rồi bắn.

“Oa oa oa oa ”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lần này kêu càng thảm thiết, nhảy một phát xuống giường, không dám ngủ tiếp nữa. Thế nào lại mơ quỷ quái như thế? Hắn không thể nào cả đời nguyện làm thụ!

Sáng sớm ngày thứ hai, hắn vác khuôn mặt đen sì đến trường, ăng ten dò Sâm Viên Chính Nhân càng nhạy so với trước kia, Sâm Viên Chính Nhân vừa vào phòng học, hắn lập tức sẽ biết. Hắn ngẩng đầu lên nhìn Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân cũng là nét mặt ăn không ngon ngủ không yên.

Sau đó, hắn hầu như quay mặt đi chỗ khác, mặt hắn hơi đỏ lên, vừa nghĩ đến mộng xuân siêu A đêm qua lại nghĩ mình trong mộng đúng là quá ngu ngốc.

Mà Sâm Viên Chính Nhân từ lúc ngồi xuống cũng không ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Nhưng những giấc mơ mấy ngày tiếp theo đã không còn có thể dùng từ khoa trương để hình dung được nữa. Hắn cư nhiên lại dùng miệng làm cho Sâm Viên Chính Nhân, hơn nữa còn là say sưa làm! Tình thoại của hai người lại tiếp tục tiến hóa, từ ngu ngốc không thể hình dung được chuyển sang phải dùng từ siêu cấp trì độn để biểu đạt.

Sâm Viên Chính Nhân xoa đầu, vuốt tóc hắn nói: “Đông Ti, ta rất yêu người, không thể nào tìm được một nam nhân khác trên thế giới này có thể khiến ta động tâm, người là người ta coi trọng nhất trên thế giới này.”

Nếu có phim dùng cái loại từ ngữ cũ nát này, đảm bảo sẽ bị Bắc Đại Lộ Đông Ti chửi bới không đáng một đồng, hơn nữa sẽ bị hắt cười đến đau bụng, thế nhưng trong mộng hắc còn đỏ mặt, hơi nữa lại là cái đáng về siêu thỏa mãn, sau đó nói một câu so với Sâm Viên Chính Nhân còn thiếu năng hơn

“Chính Nhân, ta cũng rất yêu ngươi, ngươi nếu như thích Dã Trạch Tiểu hầu tử kia ta nhất định sẽ thương tâm đến chết, ngươi nhất định phải cả đời đều yêu ta như vậy.”

Hắc muốn nôn, hắc thực sự buồn nôn chết đi được, nói mấy câu trì độn không tính làm gì đi, thế nhưng trong mộng hắc còn làm cái mặt e thẹn như say, sau đó lại làm, hơn nữa xuân khiêu khiến chính hắc phải e ngại.

Được rồi, được rồi, dừng lại!

Nhưng mà, cho dù Bắc Đại Lộ Đông Ti muốn hét to thì trong mộng cũng không có phát ra âm thanh gì, chỉ còn lại có chính mình đang trong mộng cùng Sâm Viên Chính Nhân lên giường làm càng ngày càng nhiệt tình.

Vì thế cho nên hắc mấy ngày liền kém ăn kém ngủ, mang đôi mắt gấu trúc đến trường; mà Sâm Viên Chính Nhân vừa đến, hắc nhìn thấy khuôn mặt đỏ lại tiếp tục đỏ mặt.

Chỉ cần hồi tưởng lại dù chỉ một chút cái bộ dáng siêu mất mặt của hắc tuy rằng đó là làm trong mộng, thế nhưng quá chân thật hắc vô pháp nhìn thẳng vào mặt Sâm Viên Chính Nhân.

Ngày thứ ba thì thậm chí là mộ bộ phim AV siêu A, hơn nữa chi tiết rõ ràng, hoàn toàn không có censored, hắc cùng Sâm Viên Chính Nhân làm chết đi sống lại, hắc sợ đến không dám ngủ tiếp, tròn tròn mắt đến hừng đông.

Liên tục vài ngày không thể ngủ, khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti tinh thần mệt mỏi không ngớt, đi học thì ngủ gật, sau lại thực sự chịu không nổi, lại báo với thầy giáo rằng mình mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi.

Vừa nhìn đến giường đệm mềm mại trong phòng y tế, hắc vội đi tới, giày cởi vứt lung tung, ôm gối ngủ như điên, ngủ được hai ba giờ tinh thần mới phần chấn lên một chút.

Hắc thần thanh khí爽 xuống giường, thấy trên giường bên cạnh cũng có người ngủ, hắc nhìn tới, đúng là Sâm Viên Chính Nhân, hắc cũng trốn học đến phòng y tế ngủ, không phải thân thể khó chịu chứ?

Hắc đi giày, đến bên cạnh Sâm Viên Chính Nhân vài sợi tóc đen rũ xuống, dính trên khuôn mặt anh tuấn của hắc, hắc ngủ hồ hấp bình ổn như vậy khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti hình như hoài niệm, lại bắt đầu có cảm giác đau lòng.

Trước đây hai người rất tốt, hắc sẽ tựa vào Sâm Viên Chính Nhân mà ngủ, đương nhiên Sâm Viên Chính Nhân cũng sẽ không hề phòng bị tựa vào hắc mà ngủ. Khuôn mặt đẹp dễ quen thuộc ấy giờ đây nhìn, lại hóa xa xôi.

Hắc không kìm lòng được, vươn tay chạm vào khuôn mặt Sâm Viên Chính Nhân, ngón tay chạm vào khuôn mặt ấm áp liền nóng như lửa, so với trong mộng còn ấm áp hơn, dù sao cũng chỉ là giấc mộng, không thể nào so với hiện thực.

“Uy, Chính Nhân, ngươi rốt cuộc muốn cầu kinh nháo đến lúc nào a? Không có người mua bánh ngọt, mấy thứ bánh ngọt khác đều thật khó ăn.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti toái toái niệm đường như oán giận. Từ khi cãi nhau với Sâm Viên Chính Nhân, quyền lợi được ăn bánh ngọt đệ nhất đã không còn, khẩu vị của hắc kén chọn như vậy làm thế nào có thể chấp nhận loại bánh tầm thường khó ăn? Quả nhiên có Sâm Viên Chính Nhân bên cạnh tiện rất nhiều.

“Chúng ta làm hòa đi. Làm hòa đi có được không?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti không có dũng khí, cũng không muốn chịu thua, tuyệt đối không có khả năng nói năng nhẹ nhàng với Sâm Viên Chính Nhân như vậy, thế nhưng cũng đã hai tháng chiến tranh lạnh khiến hắc không thể chịu nổi nữa, đặc biệt là cô đơn một mình khiến hắc rất khó chịu.

“Ngô, Đông... Đông Ti?”

Sâm Viên Chính Nhân mở mắt liền thấy Bắc Đại Lộ, Bắc Đại Lộ Đông Ti giấy cũng không cởi liền bò lên giường, sau đó ôm chặt Sâm Viên Chính Nhân. Tuy rằng không muốn tỏ ra yếu kém, thế nhưng ngữ khí của hắn ngoài thương cảm còn rất yếu đuối.

“Ta chịu không nổi nữa, Chính Nhân, chúng ta hòa hảo đi, ta đảm bảo sau này sẽ không chửi mắng người nữa, cũng sẽ không hạ được người nữa, chúng ta làm lành đi được không?”

Sâm Viên Chính Nhân nhìn xung quanh, sau đó nói một câu khó hiểu.

“Bối cảnh đổi thành trường học rồi sao?”

“Đi?”

Sâm Viên Chính Nhân vươn cánh tay rắn như thép ôm lấy eo hắn, ngực của hắn dựa vào ***g ngực nóng bỏng của Sâm Viên Chính Nhân, sau đó Sâm Viên Chính Nhân đưa tay đỡ đầu hắn rồi hôn lên môi, còn chưa kịp phản ứng gì, Sâm Viên Chính Nhân đã lại tiếp tục hôn hắn.

Cuối cùng đổi thành hắn bị Sâm Viên Chính Nhân đặt ở trên giường, Sâm Viên Chính Nhân cả người vẫn phát hỏa, hắn rất tự nhiên vươn đầu lưỡi cùng Sâm Viên Chính Nhân hôn nồng nhiệt, tựa như đây là chuyện đương nhiên.

Sâm Viên Chính Nhân đặt hắn trong lòng, nghe thấy tiếng tim đập mạnh khiến tim hắn cũng rối loạn. Chờ hắn bị hôn đến không còn khí trong ***g ngực hai người mới tách ra nhìn đối phương.

Bàn tay Sâm Viên Chính Nhân đưa đến ngực hắn giải khai cúc áo; tay hắn cũng thuận theo xâm nhập vào trong quần áo của Sâm Viên Chính Nhân, vuốt ve ***g ngực cứng rắn.

Tay hắn trượt trên ***g ngực Sâm Viên Chính Nhân, cảm giác vô cùng thân thiết mà ấm áp, lúc chạm đến núm ti của Chính Nhân, hắn nhận không được nhẹ nhàng đùa bỡn. Sâm Viên Chính Nhân vươn cổ, hô hấp dồn dập, trên mặt lộ ra vẻ mặt vô cùng thoải mái, biểu tình đó khiến cho hắn càng nóng, dưới bụng căng thẳng.

“Đông Ti...”

Âm thanh tràn ngập dục vọng ứ ất, Sâm Viên Chính Nhân hai tay phủng trụ khuôn mặt hắn, sau đó mân mê lộn tóc của hắn, khiến cảm giác toàn thân tập trung lên mái tóc. Chỉ là chạm vào tóc âu yếm, hô hấp của hắn lại trở nên khó khăn, cảm giác hắn không phải là đang xoa đầu mà là chạm vào nơi gọi cảm nhất của mình.

“Chính Nhân...”

Không có nói lời dư thừa, Sâm Viên Chính Nhân hạ môi, lần thứ hai yêu thương hôn môi hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti ôm lấy cổ Sâm Viên Chính Nhân, mặt khác nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng rắn chắc, lúc này đây hôn càng lâu, càng sâu, càng làm cho hắn choáng váng, đợi đến lúc hắn mở mắt ra, trong mắt đã ứ ất động tình.

Mặc kệ hôn qua bao nhiêu người, đã làm tình bao nhiêu lần, chỉ có lúc này, Sâm Viên Chính Nhân nhìn thẳng không chút e dè khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti cảm thấy tim mình như muốn nhảy ra ngoài hoặc thậm chí ngừng thở, tưởng như hắn không còn là chính mình nữa mà đã trở thành một phần cơ thể của Sâm Viên Chính Nhân. Nếu Sâm Viên Chính Nhân không nhìn hắn hắn sẽ trở thành một cá thể không trọn vẹn, chịu đủ cô độc tịch mịch, thậm chí mất đi bản thân.

“Ta rất cuộc phải bắt người làm sao bây giờ? Đông Ti...” Sâm Viên Chính Nhân nói tỏ vẻ bất đắc dĩ, nhưng lại mang theo cảm giác sung nịch trước đây. Bắc Đại Lộ Đông Ti há miệng muốn nói, Sâm Viên Chính Nhân nhưng không để hắn trả lời, bọn họ lần thứ hai hôn môi, bộ vị ở hạ khổ của Sâm Viên Chính Nhân đặt tại nửa thân dưới đã bài khai của hắn.

Phía sau liền nóng đến co rút lại, chỉ là cách một lớp vải, cũng có thể cảm thụ được chính mình vô vùng vô tận khát cầu. Bắc Đại Lộ Đông Ti tựa như trong mộng, không hề eo ngại vòng chân qua eo Sâm Viên Chính Nhân, tự động thất lực của mình, mạch máu vì dục vọng mà chảy nhanh hơn, hắn thấp giọng rên rỉ, tiếng rên rỉ đến động lòng, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân lại đẩy hắn ra.

“Làm sao vậy? Chính Nhân?”

Sâm Viên Chính Nhân khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, “Ta đã quyết định sẽ quên người.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti kinh ngạc nhìn Sâm Viên Chính Nhân. Có lẽ là ở bên nhau quá lâu khiến hắn có thể nhận ra Sâm Viên Chính Nhân có thật tâm hay không, hiện tại Sâm Viên Chính Nhân chính là thật lòng.

“Không cần! Vì sao? Ta mới không muốn đoạn giao với người, không cần, không cần, không cần!” Hắn như một tiểu hài tử ấu trĩ kêu lên, lần trước đoạn giao hắn đã ném đủ vị đắng.

“Người khiến ta quá thất vọng rồi, Đông Ti.” Sâm Viên Chính Nhân nói ra phảng phất vẻ đau đớn.

“Ta căn bản là không hiểu người đang nói cái gì, Chính Nhân.”

Không hiểu, Bắc Đại Lộ Đông Ti thực sự hoàn toàn không hiểu, vì sao Sâm Viên Chính Nhân muốn đoạn giao? Vì sao Sâm Viên Chính Nhân muốn hôn Dã Trạch Lượng ngay sân vận động? Hắn hoàn toàn cũng không hiểu.

Hắn bối rối là vì Sâm Viên Chính Nhân lạnh lùng cự tuyệt mà tâm đau đớn, tuy rằng hắn bình thường sẽ không chịu thừa nhận Sâm Viên Chính Nhân làm như vậy có bao nhiêu thương tổn hắn, thế nhưng lúc này, hắn không thể nào coi thường cảm xúc của mình.

“Ta đối với người mà nói là cái gì? Là giống người khác có thể tùy ý trêu đùa sao? Ta đây ở trong lòng của người, so với người khác thì khác cái gì? Người hạ xuân được với ta thì khác cái gì? Ta đối với người mà nói không hề đặc biệt, ta hao hết tâm lực như thế thương yêu người, kết quả trong mắt người, ta cùng với người khác cũng chỉ như nhau mà thôi.” Lời nói của Sâm Viên Chính Nhân đầy đau đớn cùng thất vọng đến tâm tâm can.

Bắc Đại Lộ Đông Ti hoảng hốt. Không giống, Sâm Viên Chính Nhân trong lòng của hắn đương nhiên không phải như vậy!

Bọn họ là anh em tốt, không có Sâm Viên Chính Nhân, tuyệt đối không thú vị, ngay cả bánh ngọt cũng khó ăn. Hiện tại cho dù có bánh ngọt của Đường Nhất gia trước mặt, nhất định cũng không bằng khi có Sâm Viên Chính Nhân đút cho hắn, như vậy còn chưa đủ biểu thị hắn cùng Sâm Viên Chính Nhân giao tình hơn người sao?

“Vì vậy ta quyết định sẽ quên người. Vốn dĩ muốn lên đại học mới biểu lộ tâm ý đối với người, hiện tại đều đã uống công, chúng ta hết rồi, người không còn là bằng hữu của ta, ta cũng sẽ không có ý vọng tưởng với người nữa.”

Câu nói kế tiếp của Sâm Viên Chính Nhân càng đả kích Bắc Đại Lộ Đông Ti, khiến tất cả mọi lời giải thích của hắn đều nói không nên lời, đơn giản là đầu óc đã trống rỗng.

“Ta đã quyết định cùng A Lượng hẹn hò, sẽ cùng hắn du học.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti miệng khô khốc, nói cái gì cũng không nói ra lời, bởi vì Dã Trạch Lượng đẩy cửa bước vào, Sâm Viên Chính Nhân xuống giường, hình như lúc đó mới xác định tất cả là hiện thực. Hắn quay đầu đối mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti khuôn mặt còn ngây ngẩn, ngữ khí kiên định không thể thay đổi.

“Nguyên lai là hiện thực a, quên đi, hiện thực cũng không có gì thay đổi, hiện tại chúng ta cũng nên chấp nhận hiện thực đi thôi.”

Hắn nói xong liền đi theo Dã Trạch Lượng đóng cửa lãnh đạm ly khai. Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn ngây ngốc ngồi đó, nhiệt độ trên môi lúc trước như tiêu tán, tựa như Sâm Viên Chính Nhân đã chết tâm với hắn, mặc cho hắn IQ có cao bao nhiêu, có được trời ban cho bao nhiêu thứ cũng không cách nào có thể thay đổi sự lãnh đạm kia, lòng càng tuyệt vọng.

7. Chương 7

Đúng như Sâm Viên Chính Nhân nói, hấn thực sự tạm nghỉ học để chuẩn bị du học học vượt cấp. Sự tình biến thành như vậy khiến Tề Đằng Ngộ sợ đến giật mình, hấn tìm Bắc Đại Lộ Đông Ti đang ở trong văn phòng làm việc của trường, không còn tác phong làm việc độc xà của ngày trước, vẻ mặt lo lắng hỏi: “Rốt cuộc làm sao vậy? Đông Ti? Ta cho rằng chỉ là thi thoảng cãi nhau nhỏ mà thôi, thế nhưng Chính Nhân lại xin nghỉ học như vậy...”

Khuôn mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti gầy đi không ít, ngay cả biểu tình kiêu ngạo ngang ngược cũng biến mất, hấn lắc đầu kiên quyết không nói ra nguyên nhân.

Hấn làm sao có thể nói hấn muốn cho Sâm Viên Chính Nhân một bài học, lại bị Sâm Viên Chính Nhân thương, sau đó Sâm Viên Chính Nhân vì việc này giận hấn đến tím mặt, không thèm nhìn hấn nữa?

Loại này chuyện cười chết người này mà nói ra, chắc chắn sẽ bị Tề Đằng Ngộ chọc ngáy, cả nửa đời còn lại cũng đừng hòng ngẩng đầu.

“Không có chuyện gì cả, hấn muốn đi du học liên quan gì đến ta!”

Tuy rằng nói rất kiêu ngạo, thế nhưng biểu tình trên mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti lại không như thế. Tề Đằng Ngộ cũng biết hấn cường ngạnh cố chấp, nhưng cả hai người bạn tốt này hấn đều không muốn mất đi, Vì vậy hấn ngồi cạnh Bắc Đại Lộ Đông Ti, bắt đầu khuyên giải: “Đông Ti, Chính Nhân thực sự đối với người rất tốt, người nếu như không làm cái chuyện gì kinh thiên động địa hấn nhất định sẽ không tức giận tới mức muốn ly khai, người xin lỗi hấn đi.”

“Ta tại sao phải xin lỗi? Ta không sai.” Bắc Đại Lộ Đông Ti tuy rằng cãi bướng, thế nhưng sắc mặt biến thành tái nhợt. Gần đây Sâm Viên Chính Nhân cùng Dã Trạch Lượng hai người như hình với bóng, còn vì Dã Trạch Lượng muốn đi du học, Sâm Viên Chính Nhân có lẽ đối với hấn là nghiêm túc.

Bất quá cũng không sai, Sâm Viên Chính Nhân vốn là một người làm gì cũng đều nghiêm túc, hấn là một người hay lo nghĩ, vì thế trước đây hấn một mực chờ đợi, đợi đến khi hai người vào đại học mới tỏ tình với Bắc Đại Lộ Đông Ti, cũng bởi vậy hấn dễ dàng tha thứ cho Đông Ti làm loạn còn mình thì vẫn giữ mình, chờ đến ngày Đông Ti hồi tâm chuyển ý.

“Được rồi, thì là ta có sai, thì sao? Hấn cũng sẽ không cho ta cơ hội giải thích.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti vốn quật cường lần đầu tiên lộ ra biểu tình sa sút trước mặt người khác, Tề Đằng Ngộ vỗ vỗ bờ vai của hấn. Hấn cũng đã nói chuyện cùng Sâm Viên Chính Nhân thế nhưng ý chí của Sâm Viên Chính Nhân rất kiên định, cũng giống như Bắc Đại Lộ, không chịu nói nguyên nhân.

“Ta sẽ gặp hấn nói chuyện giúp hai người gặp nhau, tan học ngày hôm nay nhớ ở lại, có chuyện gì, giải thích rõ ràng là tốt rồi.”

Tan học xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti chần chừ lê gót vào văn phòng trường, có chút lo sợ mở cửa. Sâm Viên Chính Nhân đang ở bên trong cùng Tề Đằng Ngộ nói chuyện, vừa liếc mắt thấy hấn, nét mặt Sâm Viên Chính Nhân trầm xuống, vẻ mặt không hài lòng.

“A Ngộ, người cổ tình gọi Bắc Đại Lộ tới sao?”

Tề Đằng Ngộ giả ngu ngô ngô hai tiếng sau đó mới nói tiếp: “Dù sao có cái gì hiểu lầm, không hài lòng, nói ra rõ ràng là được thôi.”

“Ta cùng Bắc Đại Lộ không còn gì để nói cả.”

Sâm Viên Chính Nhân quyết tuyệt đi ra, mặc dù không có tức giận, thế nhưng cũng biểu hiện quá rõ ràng. Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng ở cạnh cửa, ngăn trở, không cam lòng, thương tổn, bị cự tuyệt, tất cả đều bùng lên hóa thành nước mắt uất ức tràn lên khóe mi.

Tên Sâm Viên Chính Nhân này cũng quá phận rồi, ăn sạch hấn xong còn muốn đoạn tuyệt quan hệ, còn đem tất cả tội lỗi đổ lên đầu hấn. Thoại mái nhất là tên đó, tổn hại là cái mông mình, tên đó còn tự cho mình là cái người bị hại.

Rốt cuộc là ai bị hại? Còn có, ai không có lúc sai lầm? Hấn cũng không phải ngày nào cũng hạ XXOO, chỉ bất quá hạ được chơi một lần mà thôi, hấn lại coi Bắc Đại Lộ Đông Ti như kẻ phạm pháp đã XXOO hấn cả trăm lần rồi không bằng.

Làm cái gì chứ, nếu như không phải hấn coi trọng tên đó, hấn Bắc Đại Lộ Đông Ti hội chẳng lẽ không có chuyện gì lại đi dính với tên đó cả ngày sao? Nhà Tề Đằng Ngộ cũng rất lớn a, thế nhưng hấn một tháng cũng không thèm ghé qua lần nào.

Hấn dùng tay gạt nước mắt, hấn Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng không phải kẻ nhu nhược chỉ biết trốn một chỗ mà khóc, hấn dẫn Sâm Viên Chính Nhân, tưởng ăn sạch hấn xong muốn ở cạnh Dã Trạch tiểu hầu tử kia ra nước ngoài tiêu dao tự tại, ôm hôn đủ trò? Hấn nằm mơ! Minh nếu như không vắn hấn đến quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, hấn sẽ đổi tên sửa họ sau đó sẽ không đến trường nữa.

“Đông Ti, ngươi có khỏe không, ta không nghĩ tới Sâm Viên Chính Nhân biết nghĩ mà cũng cố chấp như vậy.” Tề Đằng Ngộ xin lỗi. Vốn tưởng rằng hai người chỉ là hiểu lầm nhỏ, thế nhưng thái độ Sâm Viên Chính Nhân quyết liệt như vậy, có lẽ hai người sẽ không có khả năng hòa hảo.

“Ta tốt, rất tốt.”

Dù viên mắt vẫn còn hồng hồng, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người như bốc hỏa, hơn nữa trong ánh mắt nham hiểm so với trước đây chỉ có hơn, không có kém khiến Tề Đằng Ngộ sợ hãi. Người này sẽ không bị bức tới mức chuyện gì cũng làm đi?

“Được rồi, A Ngộ, ta nhớ kỹ nhà ngươi có thuốc mê đúng không? Lão ba của ngươi thích đi săn, có lúc sẽ dùng thuốc mê.”

“Ân, có.” Tề Đằng Ngộ bị hấn hỏi có chút hồ đồ.

“Vậy cho ta mượn đi.”

Tề Đằng Ngộ há to miệng, “Ngươi lấy để làm gì? Dù chỉ là thuốc gây mê, cũng rất nguy hiểm, đừng nghịch dại.”

“Nói cho mượn liền cho mượn đi, nhiều lời vô ích thế làm gì? Cẩn thận ta mách với Xuân Nhật, nói ngươi thích mấy tư thế đặc biệt, nhưng lại là 3P đi.”

Bị loại bạn xấu này nắm được nhược điểm đúng là tai họa, Tề Đằng Ngộ bắt đầu hối hận mình cần gì phải lo lắng cho Bắc Đại Lộ Đông Ti cá tính hấn âm hiểm như vậy, da mặt dày như da voi, trên đời căn bản không có ai có thể tổn thương hấn được, mình đúng là lo bò trắng răng rồi.

Tề Đằng Ngộ không phục trừng mắt nhìn hấn. Bắc Đại Lộ Đông Ti theo hấn về nhà, lại muốn trà, lại muốn nước trái cây, lại muốn bánh ga-tô, cuối cùng còn kêu khó ăn, đem thuốc gây mê cầm đi, tính cách so với trước đây còn khó chịu hơn.

“Uy, ngươi không được dùng để bắn người, biết không?” Tề Đằng Ngộ sợ hấn cầm súng đi đối phó Sâm Viên Chính Nhân liền dặn dò cẩn thận.

Bắc Đại Lộ Đông Ti gơ tay tỏ ý OK, nghênh ngang tiêu sái tạm biệt Tề Đằng Ngộ, lập tức đến tòa thành kiên cố của nhà Sâm Viên. Cảnh vệ vừa nhìn thấy hấn, lập tức ghé vào tai hấn nhỏ giọng nói: “Đông Ti thiếu gia, này ... này... thiếu gia đang ở nhà.”

Ý nói nếu Sâm Viên Chính Nhân ở nhà sẽ không chào đón hấn, bảo vệ không thể để hấn tiến vào.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cười lạnh ba tiếng, hấn chính là muốn tên đó ở nhà, như vậy chơi mới vui.

“Ta muốn vào thì sẽ đi vào, ngươi gọi cho Sâm Viên Chính Nhân nói, ta Bắc Đại Lộ Đông Ti tới, hấn nếu thật sự không muốn ta vào thì báo lại cho ta.”

Hấn hoàn toàn bỏ ngoài tai lời nhắc nhở thiện chí của bảo vệ, coi mình như thể để vương đi vào Sâm Viên gia. Bảo vệ biết hấn đã lâu đương nhiên sẽ không dám cản.

Sâm Viên Chính Nhân cũng không dễ chọc, hấn đứng trước cửa sổ nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti, trầm giọng nói: “Mời quay về, Bắc Đại Lộ, chúng ta không còn là bằng hữu nữa.”

Muốn vứt bỏ hần? Nằm mơ giữa ban ngày. Bắc Đại Lộ Đông Ti ngắc đầu nói vọng lại: “Có đúng hay không là bằng hữu, cũng không phải là thứ người có thể quyết định mà phải là ta Bắc Đại Lộ Đông Ti vĩ đại quyết định. Ta Bắc Đại Lộ Đông Ti muốn làm bạn với người, người cả đời gạt cũng không ra, ta Bắc Đại Lộ Đông Ti không thích làm bạn với người thì dù người có quỳ gối dập đầu khóc lóc, ta cũng sẽ không thêm để mắt. Còn người...” Bắc Đại Lộ Đông Ti ngạo mạn vô lễ, kiêu ngạo bá đạo chỉ thẳng vào Sâm Viên Chính Nhân. “Người nhanh chuẩn bị bánh ngọt của Đường nhất gia, ta muốn ăn.”

Sâm Viên Chính Nhân lắc đầu, không thể tưởng được sự vô pháp vô thiên của hần, mình đã nói rõ ràng như vậy, cũng đã giải thích rõ tình huống của hai người, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ làm theo ý mình, nhất quyết đến Sâm Viên gia ăn bánh ngọt, giả vờ như bọn họ vẫn còn như trước đây hòa thuận vui vẻ.

“Mau trở về, Bắc Đại Lộ Đông Ti, đây là tội hậu thư của ta đối với người, bằng không đừng trách ta làm người bị thương!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti quát so với hần còn lớn hơn, “Mau chuẩn bị bánh ngọt, Sâm Viên Chính Nhân! Cả hồng trà nóng hổi. Còn có ta cảnh cáo người, có phải người pha hay không, ta uống một ngụm là biết, người đừng coi ta là thằng ngu, người mà cho ta uống trà của người giúp việc pha cẩn thận ta cho người một bài học!”

Sâm Viên Chính Nhân vỗ trán, tức giận đến choáng váng. Hần không thể tránh được, thả hai con chó lớn hung dữ khỏi chuồng.

Phương pháp này lần trước đuổi Bắc Đại Lộ Đông Ti rất hữu hiệu, thế nhưng lúc này đây Bắc Đại Lộ Đông Ti có chuẩn bị trước, hần giờ súng thuốc mê mượn của Tề Đằng Ngộ, trấn định như thường ngồi xuống, nhắm và bóp cò súng. Hần học qua bắn súng, vào lúc này cái danh thiên tài của hần thực sự đã phát huy tác dụng, con chó lớn bị trúng thuốc mê lập tức tru lên một tiếng rồi ngã gục xuống mặt đất.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nghênh ngang dùng chân đá văng đại môn của Sâm Viên sau đó lên lầu. Sâm Viên Chính Nhân đứng ở cầu thang trông mắt không thể tin nổi, hần quả thật là so với âm hồn bất tán còn khó nói lý hơn.

“Bánh ngọt đâu, hồng trà đâu?” Hần về mặt tự cho là đương nhiên xông vào nhà người khác còn đòi hỏi chiêu đãi.

“Mời trở lại, Bắc Đại Lộ.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti mặc kệ hần, tự cao tự đại nằm lên sofa cực lớn nhà người ta.

“Người là đĩa CD bị lỗi hả? Chỉ biết nói mấy cái câu đó, tai ta nghe muốn chán.”

“Bắc Đại Lộ!” Sâm Viên Chính Nhân bị hần chọc giận đến phát run.

Bắc Đại Lộ Đông Ti dung đưa hai chân, lộ ra nụ cười đáng yêu nhất, có mị lực nhất nói: “Uy, Chính Nhân, ngồi cạnh ta đi, không có bánh ngọt hay hồng trà cũng được nhưng ta muốn ngủ cạnh người.”

“Đông Ti!” Sâm Viên Chính Nhân tức giận gào lên.

“Người thật âm ỉ, Chính Nhân, người trước đây còn im lặng bây giờ lại hét đến ông trời cũng muốn bực mình.”

Hần đứng dậy đi lên lầu sau đó một cước đá bay cửa phòng Sâm Viên Chính Nhân, nằm trên giường. Cái giường này hần đã lâu không có nằm đến, giường có mùi của Sâm Viên Chính Nhân nằm rất thoải mái.

“Người xông vào phòng ta làm gì?” Sâm Viên Chính Nhân cũng tiến tới, khuôn mặt đã xám đen.

“Ta nghĩ rồi, muốn ta để cho người và Dã Trạch tiểu hầu tử đó song túc song phi, chỉ một câu thôi, không có khả năng. Hơn nữa người đã chiếm tiện nghi của ta, cũng đã nói rằng người muốn lên đại học mới tổ tình với ta, ta tin người rất yêu ta, đương nhiên người ưu tú như ta, làm sao lại không có ai yêu? Người thâm mến ta, ta rất hiểu.” Hần tự mình nói tự mình quyết định khiến Sâm Viên Chính Nhân gằm nhẹ một tiếng.

“Bắc Đại Lộ Đông Ti!”

Tiếng vừa dứt, Sâm Viên Chính Nhân bỗng thấy choáng váng, Bắc Đại Lộ Đông Ti bỗng đứng nhảy dựng lên hoàn toàn ngoài ý liệu của hắn. Hắn đưa ra một cái khăn tay trắng, cứ như vậy che mũi miệng của hắn, vị đạo kị lạ của nó khiến Sâm Viên Chính Nhân trừng mắt nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti đang cười hì hì.

“Hạ được một lần hay hạ được hai lần cũng vẫn là hạ được, dù sao ngươi cũng vẫn tức giận, cho ngươi tức giận cả thể.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đắc ý cười bỗng đứng dậy, Sâm Viên Chính Nhân ngả nghiêng ngã xuống đất.

Chờ Sâm Viên Chính Nhân tỉnh lại thì toàn thân hắn đã bị cởi sạch trói chặt trên giường, hơn nữa Bắc Đại Lộ Đông Ti biết hắn cường tráng lại có lực, lần này buộc dây chặt hơn khiến hắn cựa quậy liên tục cũng không động đậy được

“Ta cảnh cáo ngươi...”

“Ngươi rất phiền nha, cảnh cáo, cảnh cáo liên tục, ngươi chỉ cần rên rỉ là tốt rồi.”

Từ cổ họng Sâm Viên Chính Nhân phát ra tiếng rống giận dữ. Hai mắt Bắc Đại Lộ Đông Ti lấp lánh, trực tiếp đưa tay đến giữa hai chân Sâm Viên Chính Nhân, chỗ đó hiện tại không có phản ứng thể nhưng hắn tin tưởng kỹ thuật của mình, Sâm Viên Chính Nhân chỉ là tay mơ lập tức sẽ không chịu nổi mà rên rỉ.

“Buông, Bắc Đại Lộ Đông Ti!”

“Chờ ta vui vẻ một chút.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đưa miệng tới gần bộ vị mềm nhũn kia, sau đó mở đôi môi cực nói, ngậm dương cương của Sâm Viên Chính Nhân, hai tay cũng không rảnh rồi đùa nghịch phía dưới, để hắn xuất nhập trong miệng mình, dùng chính khoang miệng ấm áp của mình kích thích bộ vị lãnh tính của Sâm Viên Chính Nhân. Hắn không tin có người đàn ông nào bị kích thích như vậy mà còn không có phản ứng trừ khi Sâm Viên Chính Nhân là vô năng mới không cảm thấy gì.

“Buông ra, buông ra!”

Xem kìa, bây giờ không phải đã có phản ứng rồi sao!

Sâm Viên Chính Nhân tức giận rống to, Bắc Đại Lộ Đông Ti giả điếc, khuôn mặt thân mật áp vào bụng Sâm Viên Chính Nhân, hôn đến đám lông rối loạn dưới bụng, sau đó lại liếm qua bộ vị nam tính dần có phản ứng. Hắn vừa liếm vừa cắn, hút nhiều lần, còn dùng mũi, môi mềm mại cọ vào khiến dương cương của Sâm Viên Chính Nhân trưởng càng lớn.

“Chính Nhân, người mà người tưởng tượng tới là ta đúng không?”

Sâm Viên Chính Nhân cảm tức nhìn hắn, cắn chặt răng, một câu cũng không nói bởi vì chỉ cần mở miệng, tiếng rên rỉ cuồng loạn lập tức sẽ khiến hắn đánh mất lý trí.

“Ngươi luôn tưởng tượng ta làm với ngươi như thế nào đúng không? Lúc chỉ có mình ngươi ở đây, có phải đã tự mình làm những chuyện tày trời này không?”

“Đông Ti, dù ngươi như vậy ta cũng sẽ không quay lại mà càng khiến ý chí ta kiên định, ngươi nghe rõ chưa? Những chuyện đó ta đã sớm làm với Dã Trạch rồi.”

Sâm Viên Chính Nhân vốn thật thà khiến nét cười trên mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti càng sâu. Hắn vươn tay, càng thêm bướng bỉnh âu yếm hạ thân run rẩy đang chảy ra thủy dịch của Sâm Viên Chính Nhân. Thứ nam tính đó có mùi xạ hương đặc biệt khiến gian phòng càng thêm kích tình.

“Đừng nghĩ gạt ta, ta biết ngươi đang nói dối, ngươi còn chưa xác định bản thân có muốn cùng Dã Trạch tiểu hầu tử đó hẹn hò hay không, trừ khi hắn hạ được ngươi bằng không ngươi sẽ không đụng đến hắn dù chỉ là một đầu ngón tay; nhưng cho dù hắn có hạ được ngươi, ngươi cũng sẽ không chạm hắn vì ta biết ngươi là một người cứng rắn như thế.”

Sâm Viên Chính Nhân trầm mặc. Bắc Đại Lộ Đông Ti để hai móng lướt qua dương cương của hắn, Sâm Viên Chính Nhân cắn chặt hai hàm răng, lộ ra vẻ mặt thống khổ, Bắc Đại Lộ Đông Ti lấy ra hộp cao.

“Đây là đồ dùng trong lần đầu tiên của chúng ta.”

Chỉ là một câu nói như vậy liền lập tức gọi về lần ân ái đầu tiên của hắn và Bắc Đại Lộ Đông Ti. Sâm Viên Chính Nhân cắn răng càng chặt nhưng hạ bộ là co rút nhanh hơn, chỉ cần nhớ tới tình cảm mãnh liệt lần đầu tiên cũng khiến hắn gần như vô pháp áp chế xung động.

Bắc Đại Lộ Đông Ti thân thể xích lõa, cố ý mở hộp cao một cách phiến tình sau đó tự mình khai mở, hắn khó chịu khẽ gọi: “Chính Nhân, ta rất ghét đau nhức, nhưng là vì ngươi ta sẽ chịu đựng, bởi vì ngươi là người khiến ta cảm thấy quan trọng nhất.”

Hầu kết của Sâm Viên Chính Nhân phập phồng, cảnh đẹp trước mắt dù có mơ hắn cũng không thể nghĩ đến. Bắc Đại Lộ Đông Ti luôn tự cao tự đại, ngón tay dính thuốc mỡ đưa tay ra động X màu hồng nhạt phía sau vẽ loạn. Mỗi lúc hắn tiến vào một chút liền ngẩng đầu lên yêu kiều sau đó tựa vào ngực Sâm Viên Chính Nhân nhẹ giọng thở dốc kêu đau.

“Đau quá, hồi trước ngươi là sao mà đi vào? Thực sự đau quá đi...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti liền tiếp kêu đau, nhưng dù đau nhức đến rơi nước mắt vẫn không ngừng tay, vì Sâm Viên Chính Nhân tự tiến nhập bôi trơn, nhưng cuối cùng lại đau đến phát khóc, bắt đầu phát giận đánh Sâm Viên Chính Nhân hai cái.

“Ngươi là người chết sao? Không thấy ta vì muốn để ngươi tiến vào mà đau phát khóc sao, ngươi không cảm thấy gì hả? Ta vì ngươi mà hi sinh như thế!”

“Cởi dây trói cho ta, tay chân ngươi vụng về như vậy đương nhiên sẽ đau.”

Sâm Viên Chính Nhân lạnh lùng nói như không mang theo một tia cảm tình, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti nở nụ cười. Hắn cởi ra sợi dây trói Sâm Viên Chính Nhân, hai tay Sâm Viên Chính Nhân kéo căng hai đùi của hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti không chút nào xấu hổ đưa cho hắn cao trơn, Sâm Viên Chính Nhân nhận lấy, lấy một ít ở đầu ngón tay sau đó tại lối vào xoa bóp, từng chút một mở rộng bên trong.

Nhiệt độ đầu ngón tay của Chính Nhân hòa tan thuốc mỡ, chỉ ở lối vào vẽ loạn, lập tức khiến chỗ đó trở nên vừa nóng vừa ngứa. Bắc Đại Lộ Đông Ti sung sướng hừ nhẹ, hai tay càng nhiệt liệt âu yếm hạ thân Sâm Viên Chính Nhân.

“Di, tại sao có thể như vậy? Rõ ràng ta tự làm đau đến thế, thế nào hiện tại... Hiện tại thật thoải mái!” Hai mắt mở nước, tiếng phát ra cũng nghẹn lại trong cổ họng.

Ngón cái của Sâm Viên Chính Nhân thâm nhập, vừa thô vừa nặng uốn lượn tại lối vào, Bắc Đại Lộ Đông Ti phía dưới càng nóng, ngón tay Sâm Viên Chính Nhân thâm nhập càng sâu, eo của hắn gãy dựa càng mạnh mẽ.

“Chính Nhân, ta muốn...” Bắc Đại Lộ Đông Ti cảm hạ bộ của Sâm Viên Chính Nhân xoa nắn. Sức chịu đựng của Sâm Viên Chính Nhân thực khiến hắn thất kinh, nếu là mình vừa rồi bị người khác vừa liếm vừa xoa chỉ sợ sớm đã bắn, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân có thể chịu đựng thật lâu, tới tận bây giờ còn chưa có dấu hiệu muốn bắn.

“Buông tay ra, ta sẽ để cho ngươi cao trào.”

Sâm Viên Chính Nhân bắt được tay hắn, giải thoát hạ bộ của mình, ba ngón tay của hắn di chuyển bên trong, Bắc Đại Lộ Đông Ti bị kích thích nhắm mắt lại, nắm chặt cánh tay của Sâm Viên Chính Nhân. Sâm Viên Chính Nhân chỉ dùng ngón tay mà thôi nhưng đã khiến người hắn đổ mồ hôi, hô hấp khó khăn, khiến hắn lập tức đến cao trào.

Hắn thoải mái mở mắt, thấy Sâm Viên Chính Nhân lấy tay tự xử, phát tiết xong, lập tức lau vết tích. Khuôn mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức ủ rũ, hắn tự làm cũng có nghĩa là không cần mình.

“Vì sao? Chính Nhân? Ta đã nói ngươi là người quan trọng nhất trong lòng ta!”

Sâm Viên Chính Nhân lạnh lùng đứng lên.”Thế nhưng ngươi đã không còn là người quan trọng nhất trong lòng ta nữa, ta không hạ tiện đến mức cùng người mình không yêu làm tình.” Cầm lấy y phục của Bắc Đại Lộ Đông Ti quăng đến trước mặt hắn, Sâm Viên Chính Nhân nói không lưu tình.”Ngươi chỉ cần thoải mái thôi đúng không? Ngươi chỉ muốn ***. Bắc Đại Lộ, cho dù ngươi có làm thế nào cũng không thể thay đổi quyết định của ta.”

“Người nói như ta là súc vật vậy.” Bắc Đại Lộ Đông Ti có điểm khó chịu, hẳn vì kẻ đó mà phải làm thế này, Sâm Viên Chính Nhân còn dám mắng hắn.

Sâm Viên Chính Nhân chần chờ một chút trả lời: “A Lượng thích ta, ta hiểu, vậy còn người thì thích ta chỗ nào? Bắc Đại Lộ Đông Ti, nói thế này đi, ta Sâm Viên Chính Nhân là một kẻ không tin bất cứ ai, người vì sao lại làm bằng hữu của ta? Đó là bởi vì chúng ta cùng một giai cấp, đều là đại thiếu gia. Người vì sao chọn ta làm bạn? Là vì người có thể ăn bánh mà những nơi khác không có. Chúng ta lúc đó chỉ là lợi dụng, không có tình cảm.”

Sâm Viên Chính Nhân càng nói càng kịch liệt, Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng càng nghe càng tức giận. Cái tên Sâm Viên Chính Nhân chết tiệt, rõ ràng đầu có vấn đề mất rồi, đến người có u não còn tỉnh táo hơn hắn.

Giây tiếp theo, Bắc Đại Lộ Đông Ti đem nội khổ ném vào cái mồm đang nói tới nói lui của Sâm Viên Chính Nhân. Hẳn thực sự tức giận, nhảy dựng lên hơn nửa chửi so với Sâm Viên Chính Nhân càng to mồm hơn.

“Người bị thần kinh sao? Ai cần biết nhà người có tiền hay không! Ta nếu như thật sự muốn ăn bánh Đường nhất gia thì dù là lừa là cướp cũng sẽ có được. Người cho là nhà người có bánh ngọt thì ta sẽ đến, còn nói chuyện với người nhiều như vậy, ta ngủ cạnh người, thậm chí còn chủ động cởi quần áo, tự bôi thuốc bôi trơn, chỉ là vì miếng bánh hả?”

Sâm Viên Chính Nhân im miệng, Bắc Đại Lộ Đông Ti chính xác không có khả năng vì một cái bánh mà hi sinh như vậy.

“Ta không biết người bị bao nhiêu người lừa gạt tạo thành cái tư tưởng méo mó này, thế nhưng ta nói người hay, có tiền thì có gì không tốt? Có tiền có thể làm rất nhiều chuyện, có thể thích gì ăn nấy, đi nhà hàng sang trọng, cũng có khả năng làm nhiều việc giúp đỡ người khác! Người có tiền mà còn mang cái vẻ mặt ai oán như thế đảm bảo khiến những người nghèo khổ tức đến chết bất đắc kì tử!” Bắc Đại Lộ Đông Ti đập hẳn một cước, “Chúng ta trong lúc đó chỉ có lợi dụng, không có cảm tình? Ta với người xưng huynh gọi đệ nhiều năm như vậy, kết quả trong mắt người hóa ra ta là lợi dụng người sao? Người cũng lại lợi dụng ta sao.”

Sâm Viên Chính Nhân không nói gì, Bắc Đại Lộ Đông Ti càng chửi trôi chảy.

“Người nói xem, lúc người phát sốt ta không đến thăm người sao? Chuyện chó má gì ta cũng sẽ nói cùng người. Nếu như chúng ta như vậy chỉ là lợi dụng thì thế gian này chẳng có thứ gọi là chân tình cả.” Hai tay chống hông, Bắc Đại Lộ Đông Ti nói hùng hồn: “Trong nào người toàn là phân hủ, vì thế mới toàn nghĩ những chuyện giả rạch như thế, ta nhất định phải chỉnh đốn lại cái tính cách méo mó này của người, ta tin tưởng chỉ có ta mới có thể giúp được người. Dù hiện tại ta không còn là người trọng yếu nhất của người nhưng ta sẽ ngày nào cũng sẽ bám lấy người, bám đến mức người không chịu nổi, như vậy ta sẽ trở thành người quan trọng nhất của người.”

Lời nói không vấp, Bắc Đại Lộ Đông Ti chính là một người vô cùng tự tin. Sâm Viên Chính Nhân sững sờ, trong thoáng chốc trên môi xuất hiện một nụ cười mà chính hắn cũng không nhận thấy.

Bắc Đại Lộ Đông Ti hầm hừ vài tiếng mở tủ hắn ra.

“Mượn quần lót một chút.”

Hắn vứt chiếc quần lúc này vứt vào mặt Sâm Viên Chính Nhân qua một bên, vừa mặc quần vừa kêu ca quần lót quá xấu.

“Quần lót của người quá quê mùa, tại sao lại toàn là boxer a, người có thẩm mỹ không vậy? Lần sau ta sẽ tìm cho người mấy loại thời trang, cần phải chú ý nét đẹp bên trong a.” — —|||

Sâm Viên Chính Nhân không biết nên khóc hay nên cười, tóm lại Bắc Đại Lộ Đông Ti lại coi hắn như anh em, tình trạng lại hòa hợp như trước khi bọn họ cãi nhau.

Thế nhưng trong phòng đầy hương vị tình ái, hai người lại đang trong tình trạng xích lõa, rõ ràng tình cảm bọn họ dần dần thay đổi, quan hệ cũng không còn như trước.

“Ta không thể hiểu người, Đông Ti...”

Lời nói thì thâm của Sâm Viên Chính Nhân tan trong không khí, không thể phủ nhận không khí xung quanh hắn luôn vắng vẻ cô quạnh, chỉ cần gặp Bắc Đại Lộ Đông Ti sẽ trở nên sinh động, thậm chí còn tỏa ánh sáng chói lòa, đây là lý do mà hắn không thể ly khai Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Mà mấy buổi tối gần đây, Bắc Đại Lộ Đông Ti bám dính trong phòng của Sâm Viên Chính Nhân, kéo không được mà đẩy cũng không ra, vì vậy hắn hiện giờ không chút thấy tội lỗi ngủ tại phòng Chính Nhân còn Sâm Viên Chính Nhân ngủ phòng khách

8. Chương 8

“Này, Chính Nhân.”

Sâm Viên Chính Nhân căn bản là vô pháp ngăn cản Bắc Đại Lộ Đông Ti đi vào nhà mình, hắn mỗi ngày ngang nhiên tự tiện đi vào, có điều hắn tự chuẩn bị đồ ăn cho mình.

Bắc Đại Lộ Đông Ti lấy từ trong túi ra một đồng hồ ngọt, ngồi trước Sâm Viên Chính Nhân, cười ngọt ngào khiến hắn nổi da gà.

“Cái này ăn ngon lắm, chúng ta cùng ăn nha.”

Cái tính cách không biết xấu hổ vô lại của hắn, Sâm Viên Chính Nhân đến bây giờ mới chính thức cảm nhận được. Hắn không để ý tới Đông Ti, gã kia liền ngồi bên cạnh ăn, đem đùi hắn trở thành gối mà ngủ; hắn cự tuyệt, Bắc Đại Lộ Đông Ti sẽ đáp trả đến mức hắn không còn lời nào để nói, chỉ có thể tức giận đến biến sắc.

“Ta không ăn đồ ngọt.” Hắn cự tuyệt, biểu tình trên mặt càng hung ngoan.

Thế nhưng dù biểu tình có hung ngoan thế nào, cũng không dọa được Bắc Đại Lộ Đông Ti. Hắn cầm kem, hướng miệng Chính Nhân tiến tới.

“Cái này ăn ngon lắm đó.”

Sâm Viên Chính Nhân lấy tay gạt ra, chịu không nổi Bắc Đại Lộ Đông Ti cứ dây dưa như vậy.

“Người rót cuộc muốn làm gì? Bắc Đại Lộ Đông Ti, ta và người không có chuyện gì để nói, cũng sẽ không ăn đồ người mang tới.”

“Làm sao? Người sợ ta sao? Sợ ta hạ độc? Là người sợ ta... Hì hì.” Hắn hạ thấp giọng, ghé vào tai Sâm Viên Chính Nhân nói khẽ: “Người sợ ta hạ XXOO, sợ người không khống chế được khát vọng của người với ta?”

Tai truyền đến một thanh âm ngọt ngào khiêu khích, hơn nữa Bắc Đại Lộ Đông Ti còn liếm lỗ tai hắn, Sâm Viên Chính Nhân phần hận trừng mắt, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười ha ha.

“Người sợ sao?”

“Ta đối với người không có cảm giác.” Sâm Viên Chính Nhân nói càng nghiêm lệ.

“Lừa quỷ, không có cảm giác? Vậy người bị ta sờ chỗ này cũng không có cảm giác, sao lại cứng thế này?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đưa chân lên, trực tiếp lấy chân chà sát mông của Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân rống một tiếng, lập tức đứng bật dậy. Bắc Đại Lộ Đông Ti cười đến càng thoải mái, chỉ vào hắn, cười đến ngừng không được.

“Người, người...” Sâm Viên Chính Nhân tức càng thêm tức, tức đến mức đầu óc trống rỗng.

Bắc Đại Lộ Đông Ti vươn đầu lưỡi, liếm kem, mắt còn nhìn hắn khiêu khích, ngay cả đôi môi đỏ tươi cũng phát ra tiếng liếm láp, quả thực giống hệt trong phim AV, Sâm Viên Chính Nhân sắp bị hắn làm cho điên rồi.

Sâm Viên Chính Nhân đứng dậy, bằng lãnh hướng WC, vừa mới tới cửa, cởi quần, Bắc Đại Lộ Đông Ti đã ở bên ngoài gõ cửa liên hồi.

“Chính Nhân, rất khó chịu sao? Ta giúp người.”

“Người cầm miệng cho ta!” Sâm Viên Chính Nhân khàn giọng gào lên, thanh âm cho thấy hắn vừa gất gỏng vừa phẫn hận.

Không sai, hắn bị Bắc Đại Lộ Đông Ti khơi dậy phản ứng sinh lý. Trước đây tiểu sắc quỷ Bắc Đại Lộ Đông Ti toàn xem phim AV nổi tiếng, bây giờ còn đem mấy cái chiêu thức đó dùng với hắn vì muốn kích thích hắn phản ứng.

“Làm gì tức giận như thế? Người yêu ta như thế, đối ta có nhu cầu là chính đáng thôi, ta cũng cân nhắc rất nhiều rồi mới nguyện ý đem tiểu thí thí của mình hiến cho người nha! Ta đằng sau là xử nữ hàng thật giá thật, hôm đó lại bị người mạnh mẽ xâm phạm.”

“Ta không yêu người, người cút ngay cho ta!” Sâm Viên Chính Nhân tính tình vốn ôn hòa bị hắn chọc chửi ầm lên.

Nhẹ nhàng một tiếng, cửa WC mở, Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm chìa khóa đi đến. Sâm Viên Chính Nhân không thể nào tin nổi, hắn làm thế nào có được?

“Người sao lại có chìa khóa WC nhà ta?”

Nụ cười ngọt ngào trên mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti chưa từng giảm. “Không chỉ WC, cửa chính nhà người ta cũng có, phòng khi người có nhu cầu mà lại xấu hổ không dám để ta giúp người.” Nhìn đầu phân thân nổi trên quần, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười rất đắc ý.

Tức giận đến run đã không đủ để nói rõ tâm tình của Sâm Viên Chính Nhân, hắn chỉ vào cửa, giận dữ hét: “Người đi ra ngoài cho ta!”

“Hà tất phải chịu như vậy, tiểu thí thí của ta lúc nào cũng có thể hiến cho người a.” Bắc Đại Lộ Đông Ti nói xong còn nhéo mũi hắn. “Ồi, Chính Nhân người thực xấu, nhất định bắt ta phải nói ra mấy câu xấu hổ như thế, ta dù thế nào cũng là xử nữ lần thứ 2 nha.”

“Người đã đụng tới bao nhiêu nam sinh nữ sinh, có thể xếp dài cả nước Nhật, đừng có nói người là xử nữ nữa!” Sâm Viên Chính Nhân nổi giận cũng bắt đầu nói không cần kiêng dè, dù sao hắn cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti đã quá quen thuộc rồi, Đông Ti có bao nhiêu kinh nghiệm đương nhiên hắn biết rõ.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nhếch môi cười, “Thế nào? Người ghen sao? Thế nhưng nhân gia phía sau thực sự là xử nữ nha, ngày hôm đó bị người dùng một cái vừa đâm vừa cọ, hại ta sốt đến hai ngày, người cũng không đến thăm ta, trái tim thiếu nữ của ta đều tan nát.”

Hắn nếu như có trái tim thiếu nữ thì thiếu nữ toàn thế giới đều sẽ ngắt xiu. Sâm Viên Chính Nhân tức giận chỉ vào hắn, nói không ra lời, mà Bắc Đại Lộ Đông Ti tự nhiên đưa tay vào trong quần hắn âu yếm, Sâm Viên Chính Nhân muốn rút tay hắn ra, Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức quỳ xuống trước mặt hắn, dùng môi lưỡi vỗ về.

“Ngô a a “

Sâm Viên Chính Nhân đã bị kích thích, ngứa cổ, Bắc Đại Lộ Đông Ti thỏa sức liếm lộng. Khoang miệng ẩm áp, nhiệt tình hút, còn có Bắc Đại Lộ Đông Ti luôn tự đắc quỳ xuống trước mặt hắn, chỉ vì muốn hầu hạ hắn vui sướng, cảnh tượng như vậy dù mơ hắn cũng chưa nghĩ tới.

“Chính Nhân, thoải mái không?”

Quá thoải mái! Sâm Viên Chính Nhân oán hận túm mạnh tóc Bắc Đại Lộ Đông Ti, Bắc Đại Lộ Đông Ti kêu càng lớn, “Nhẹ một chút! Ít nhất để bề ngoài của ta còn đẹp mà quyến rũ người, ta cũng không muốn thành đầu trọc!”

“Cho người trực, hỗn đản!”

Tiếng mắng của Sâm Viên Chính Nhân đã mang theo tiếng thở dốc ***, Bắc Đại Lộ Đông Ti ngửa đầu mà cười, bên môi dính đầy dịch của hắn, đôi mắt thế nhưng lại lấp lánh, còn mang vẻ mặt mừng rỡ.

Biểu hiện lấy lòng rõ ràng còn quá trớn như vậy khiến Sâm Viên Chính Nhân trong nháy mắt nóng lên. Hắn từ nhỏ cùng Đông Ti lớn lên, rất minh bạch cá tính duy ngã độc tôn của Đông Ti, hắn không phải loại người sẽ lấy lòng người khác, nhưng hiện tại lại tự mình làm như vậy...

Rõ ràng tự bảo bản thân không thể để ý đến Bắc Đại Lộ Đông Ti, thế nhưng trái tim lại không hề nghe lý trí sai bảo, Sâm Viên Chính Nhân tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa mà một câu nói của Bắc Đại Lộ Đông Ti càng khiến lửa trong lòng hắn cháy càng lớn

“Chính Nhân, ngươi tình nguyện để người khác ôm ta sao?”

Cảnh tượng đó không thể tưởng tượng nổi nhưng lại khiến tim hắn nhảy lên. Bắc Đại Lộ Đông Ti trước đây chỉ là chơi bời, không có thực lòng nói chuyện yêu đương, nhưng nếu hắn yêu một nam nhân anh tuấn, nguyện ý vì tên đó mà từ bỏ lối sống cũ lại là một chuyện khác...

Một cảm giác căm ghét nổi lên thiêu cháy thân tâm của Sâm Viên Chính Nhân khiến hắn muốn kịch liệt nói không. Hắn trước đây có thể chịu Bắc Đại Lộ Đông Ti, là bởi vì hắn biết những người đó trong lòng Bắc Đại Lộ Đông Ti không hề có trọng lượng, nhưng nếu có một ngày, có người xuất hiện... Hắn không muốn một lần nữa lùi bước.

“Đi ra, vào trong phòng.” Sâm Viên Chính Nhân kéo Bắc Đại Lộ Đông Ti, Bắc Đại Lộ Đông Ti thiếu chút nữa cười đến lệch hàm.

Sâm Viên Chính Nhân trực tiếp ném hắn lên giường sau đó đè lên người hắn, hắn không thể nguyên tắc của mình, vì vậy nói một câu còn cứng hơn sắt thép.

“Chỉ có tính, không có ái, thỏa thuận rõ ràng.”

Đôi môi đẹp đẽ của Bắc Đại Lộ Đông Ti cắn vào tai hắn, “Ngươi còn tiếp tục lừa mình dối người sao, một ngày nào đó ta sẽ bức ngươi thừa nhận ngươi yêu ta muốn chết.”

Sâm Viên Chính Nhân trả lời bằng cách nhanh chóng cởi quần Bắc Đại Lộ Đông Ti, sau đó dùng một lượng lớn dầu bôi trơn, vội vã bôi vào bộ vị sắp không chịu được xông vào địa phương ẩm ướt.

Còn chưa tiến nhập, tiểu sắc quỷ Bắc Đại Lộ Đông Ti đã sờ soạng ngực hắn, lại còn vừa liếm vừa xoa, mút đến mức hắn dục hỏa xông lên, hai tiểu sắc thủ còn vuốt ve mông hắn, sờ vừa sắc vừa phôi.

Sâm Viên Chính Nhân ra sức bắt được tay hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười đến càng khả ái, khuôn mặt tươi cười vừa đáng yêu vừa đáng ghét đó khiến ***g ngực hắn nhốn nháo.

Nhiệt khí sôi trào trong ngực, vừa giống giận vừa giống hận, nhưng lại có cả ngọt ngọt đau xót.

“Ta sẽ bị ngươi tức chết.”

Hắn căm giận nói ra những lời này, sau đó ưỡn thẳng lưng tiến nhập động khẩu chật hẹp, vừa ngọt ngào vừa ẩm ướt, chỗ đó nhanh chóng bao chặt thoải mái khiến máu toàn thân đều dồn đến nửa người dưới.

“Ta tình nguyện khiến ngươi sướng khoái đến chết, chết kiểu này tương đối đặc biệt.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti thì ào, một bên lại bắt đầu cắn nhũ đầu của hắn. Sâm Viên Chính Nhân đột nhiên tiến nhập vật thật lớn khiến trong mắt hắn ngập nước, hắn nhẹ nhàng cắn chặt môi dưới, thể hiện rõ sự nhân nại của hắn.

“Rất đau sao?” Sâm Viên Chính Nhân nhin không được lo lắng hỏi.

Bắc Đại Lộ Đông Ti lộ ra dáng tươi cười vô địch, “Àn a, ai kêu ta là tiểu xử nữ khả ái.”

Dây thần kinh trong đầu của Sâm Viên Chính Nhân gần như muốn gãy vụn, hắn thực sự rất muốn tức giận mắng to, thế nhưng cuối cùng nhìn không được cười to. Dù có cố gắng ngăn lại thế nào vẫn là nhin không được tiểu ý bởi vì cái vẻ mặt buồn nôn của Bắc Đại Lộ Đông Ti thực sự là quá buồn cười.

“Ta có một ngày nhất định sẽ bị hắn chọc chết.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti kẹp chặt hai chân, bên trong một trận co rút lại khiến Sâm Viên Chính Nhân hít sâu một hơi. Hắn oán hận trừng mắt, Bắc Đại Lộ Đông Ti có nhiều kinh nghiệm tình ái hơn so với hắn, đương nhiên biết làm như thế sẽ khiến hắn kích động không ngớt!

“Đừng có đùa như thế!”

“Đùa giỡn gì? Ta không hiểu nha, Chính Nhân.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti bắt đầu tỏ vẻ khả ái ngây ngô, sau đó lại cười nịnh hót, liếm mút ngón tay của mình, tự kích thích nhũ đầu phần tiểu cầu dẫn hắn. (phần= hồng phần, tiểu= đẹp =,.=)

“Chỗ này của ta sưng a, Chính Nhân, mút hộ ta một chút được không?”

Mỹ cảnh kì dị trước mắt căn bản là hành hạ người, Sâm Viên Chính Nhân thiếu chút nữa đã hôn xuống, may là hắn vẫn còn có lý trí, biết tên kia đang đùa cái trò gì. Rõ ràng hạ thân đã go giật nhưng biểu hiện trên mặt vẫn bình thường, Sâm Viên Chính Nhân nghiêng rằng, thần sắc nghiêm túc nói: “Ta thì nghĩ người đang muốn diễn AV?”

“Ta so với diễn viên trong đó còn khả ái anh tuần hơn đúng không? Chính Nhân, người lại to lên rồi, trưởng đến mức bên trong chật căng rồi.”

Hắn cố tình nói mấy *** thanh uế ngữ, không biết đã tham khảo bao nhiêu phim AV, khiến Chính Nhân thật muốn chửi hắn một trận. Thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti đã đem hai chân vòng qua eo hắn, sau đó đặt tay lên cổ hắn, đôi môi thơm ngọt tinh tế đặt lên môi hắn.

Choáng váng không đủ để hình dung cảm giác của hắn, eo Sâm Viên Chính Nhân chủ động nâng lên, phát tiết trong cơ thể của hắn, nụ cười xấu xa của Bắc Đại Lộ Đông Ti khiến hắn cả người phát nóng.

Thế nhưng không thể phủ nhận, nụ cười đó càng kích thích ái dục, hắn giống như dã thú động dục cười trên người Bắc Đại Lộ Đông Ti, mà Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng nghiêng hợp nhu cầu mạnh mẽ của hắn.

Chỉ có tính, không có ái, hắn là như thế nói với bản thân, thế nhưng hiện tại “tính” vượt qua cả lý trí cũng khiến hắn thập phần khổ não. Rõ ràng tự bảo mình không nên để ý tới Bắc Đại Lộ Đông Ti nhưng hắn biết nếu không cùng tên đó làm, hắn sẽ trực tiếp hạ được trong nước.

Hắn tức không chịu được, thế nhưng dù không muốn thừa nhận cũng vẫn là không thể không thừa nhận, biểu hiện của Bắc Đại Lộ Đông Ti thực sự thập phần khả ái, khả ái đến mức đủ để cho hắn mê muội.

“Àn a, Chính Nhân... Chỗ đó, chỗ đó... Thoải mái, thật thoải mái...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti ngồi trên người Sâm Viên Chính Nhân, hạ thân hắn mạnh mẽ tiến nhập X khẩu của Bắc Đại Lộ Đông Ti. Vốn dĩ địa phương khó tiến nhập như vậy, hiện tại vì đã quan với hoan ái, không cần nhiều trơn dịch cũng có thể tiến vào.

Hắn ở bên trong nơi mẫn cảm của Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ thấy Đông Ti luôn kêu ngạo tự mãn hiện tại toàn thân rên rỉ, mặt phồng hồng, hai tay hư nhược vô lực đặt trên ngực hắn, còn phát ra tiếng kêu.

“Chính Nhân, đừng, đừng tiến nữa.. đi ra...”

Ngữ khí cầu xin khả ái của hắn khiến Sâm Viên Chính Nhân nhin không được vuốt ve hạ thân của hắn. Thắt lưng Bắc Đại Lộ Đông Ti vặn vẹo, nhưng lại khiến chỗ mẫn cảm trong cơ thể mạnh mẽ chạm vào dương cương của Sâm Viên Chính Nhân, cả người mềm nhũn, mà Sâm Viên Chính Nhân lại cầm dương cương của hắn vỗ về, khiến hai gò má vốn hồng hồng của Bắc Đại Lộ Đông Ti trở nên đỏ tươi xinh đẹp.

“Ta sẽ chết mất, quá thoải mái. Chính Nhân, sớm biết làm với người thoải mái như vậy, lần đầu tiên thể nghiệm nhất định sẽ tìm người.”

“Người cầm miệng cho ta, lần sau còn hạ được, ta liền đánh cho người một trận!”

Bao nhiêu dục hỏa trong cơ thể đều bị khơi lên, đều là Bắc Đại Lộ Đông Ti làm hại! Hắn rõ ràng không muốn làm, kết quả Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn nghĩ ra các khiến hắn dùng XXOO, sau đó lại biến thành hai người thoát ỷ, bắt đầu chiến tranh nóng.

“Ta bây giờ bị người làm cho nóng như vậy, vừa đau vừa xót, người còn chưa nguôi giận sao?” Bắc Đại Lộ Đông Ti căn bản là vừa chiếm tiện nghi vừa ra vẻ.

Mỗi lần cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti cãi nhau, người thua nhất định là mình, Sâm Viên Chính Nhân không mở miệng, chỉ lo lao về phía trước, nhằm tiêu hao dục hỏa phía dưới.

“A nha muốn bắn, ta muốn bắn...”

Thanh âm của Bắc Đại Lộ Đông Ti cất lên, Sâm Viên Chính Nhân ác ý tiến vào, hai người hầu như cùng lúc đạt cao trào, sau đó Bắc Đại Lộ Đông Ti cả người đầy mồ hôi nằm trên người hắn.

Chờ hắn hồi phục lý trí, Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng đã tỉnh lại, lấy tay nhẹ nhàng mân mê nhũ tiên của hắn, sau đó hôn một chút, cắn một chút đùa giỡn.

“Đứng lên, người nặng muốn chết.” Sâm Viên Chính Nhân đẩy cái tay đang nghịch nhũ tiên của Bắc Đại Lộ Đông Ti, muốn đem hắn đẩy ra khỏi người.

“Chờ một chút, đừng có thô bạo như vậy, người còn đang ở bên trong ta.”

Những lời này khiến Sâm Viên Chính Nhân nhin không được đỏ mặt. Hắn tức giận đẩy Đông Ti xuống, rút phần còn đang ở trong cơ thể kia ra, cảm giác tình huống này quá mức thân mật.

Bắc Đại Lộ Đông Ti toàn thân vẫn còn hự hự nhuyển nhuyển, cười với hắn: “Chính Nhân, ngủ cạnh ta đi.”

“Được rồi, người hôm nào cũng đến nhà ta ngủ, người không thấy phiền nhưng ta thấy phiền muốn chết, về Bắc Đại Lộ gia của người mà ngủ” Hắn mắng không chút lưu tình.

Mỗi ngày đều nói độc ác như vậy mà biểu tình của Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng vẫn như thế, hắn coi như không có nghe thấy, một mạch nằm ngủ trên giường Chính Nhân, nhưng lại không mặc quần áo mà ngủ khiến Sâm Viên Chính Nhân nhin không được mắng: “Đứng lên mặc quần áo!”

“Không muốn, ta muốn ngủ, người quá mạnh mẽ đem ta làm mệt muốn chết.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti nói xong liền toàn thân xích lõa ngủ say như chết. Sâm Viên Chính Nhân tức giận đóng sầm cửa, ba phút sau lại không nhin được tiến đến, sợ hắn cảm lạnh, giúp hắn đắp chăn, lập tức qua phòng khách ngủ.

Có lúc Sâm Viên Chính Nhân cũng hận mình nhẹ dạ, thế nhưng thực sự không có cách nào nhìn Bắc Đại Lộ Đông Ti cảm lạnh. Làm tình xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti mệt mỏi ngủ, hai má phần phần, có điểm mệt mỏi biếng nhác, đôi mắt chớp chớp muốn hắn lưu lại cùng nhau ngủ. Nếu không phải hắn ý chí sắt đá, đã sớm một lần nữa lên giường cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Mặc kệ hắn nói tuyệt tình, nghiêm túc, độc ác thế nào, tiểu quỷ Bắc Đại Lộ Đông Ti này vẫn như cũ mỗi ngày cười tìm hắn, sau đó không bao lâu sẽ biến thành hai người lằng vằng trên giường làm cái việc không nên làm.

Hắn cũng từng phi thường khổ não, thế nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti lại có biện pháp khiến hắn ngay cả thời gian khổ não, cự tuyệt cũng không có, chỉ lo cời quần rồi hai người liền....

Hắn oán hận mở ngăn tủ phòng khách, hiện tại biến thành Bắc Đại Lộ Đông Ti mỗi ngày đều ngủ ở phòng của hắn còn hắn lại đi khách phòng để tránh ngủ cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Hắn nhất định phải nghĩ ra một biện pháp khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti không thể vào nhà hắn nữa, hoặc là khiến hắn chết tâm mới được, bản thân mình cũng không thể chịu nổi cuộc sống như thế.

Nghĩ đến đau đầu, lúc tức giận lại không nghĩ ra biện pháp gì, Sâm Viên Chính Nhân tắt đèn nằm trên giường.

Nửa đêm, Sâm Viên Chính Nhân mở hồ cảm giác được bên cạnh có một cơ thể ấm áp bên cạnh, không nghĩ cũng biết kẻ mò lên giường hắn là ai. (lần này thì nhầm rồi nhớ, cái đồ tình trùng xông nào mà cứ tỏ vẻ nguy hiểm)

“Đông Ti, người rút cuộc muốn như thế nào? Ta đã chịu đủ mấy trò đùa của người rồi!” tiếng mắng của Sâm Viên Chính Nhân vang đến tận trời, nhưng đến khi bật đèn ngủ lên hóa ra lại là Dã Trạch lượng.

“A Lượng, người đang làm cái gì?”

Dã Trạch Lượng ôm lấy cánh tay của hắn, vẻ mặt muốn khóc nói, “Chính Nhân ca, ôm ta, người nếu không ôm ta nhất định sẽ bị Bắc Đại Lộ Đông Ti cướp mất!”

“Tất cả đều là Bắc Đại Lộ Đông Ti làm bừa, ngày mai ta sẽ đuổi hắn, A Lượng người đừng khóc nữa.”

“Ta thật khó chịu, Chính Nhân ca, người rõ ràng nói người muốn hẹn hò với ta nhưng ngày nào người cũng gặp Bắc Đại Lộ Đông Ti rồi cùng hắn ở trong phòng ngủ, người mỗi ngày đều nói muốn đuổi hắn thế nhưng ngày nào cũng như vậy. Người đối với hắn nhẹ dạ như vậy là vì người thích hắn đúng không?”

“Không có, Đông Ti là người rất khó lay chuyển lại danh giá, cần một chút thời gian mới có thể thuyết phục hắn đoạn giao với ta” Lời Sâm Viên Chính Nhân nói ra căn bản không có sức thuyết phục.

“Vậy ôm ta, để ta an tâm, để ta tin tưởng người thực sự muốn cùng ta hẹn hò.”

Sâm Viên Chính Nhân chần chờ, “Ta nói với người rồi, khi chúng ta du học sẽ chính thức hẹn hò, ta không thích chiếm tiện nghi của người khác, A Lượng, người còn nhỏ, chờ người mười tám tuổi ta mới có thể chạm vào người.”

Dã Trạch Lượng khóc, “Đó cũng không phải là lý do, là trong lòng người vẫn còn có Bắc Đại Lộ Đông Ti, dù cho hắn nháo thế nào, muốn ngủ lại trong phòng người, người đều nhường nhịn. Người là chủ nhân của Sâm Viên gia, nếu thực sự muốn hắn ra ngoài, hắn sao có thể ở lại?”

“Không phải như vậy, ta đối Bắc Đại Lộ Đông Ti quả thật không có cảm giác...”

“Vậy ôm ta, ta không cần chờ đến mười tám tuổi, còn hai năm nữa, hai năm cũng đủ để Bắc Đại Lộ Đông Ti cướp người đi mất rồi.”

Dã Trạch Lượng khóc thập phần thương tâm, Sâm Viên Chính Nhân thừa nhận cùng hắn hẹn hò, thậm chí muốn đi du học cũng đã chuẩn bị sẵn cho Dã Trạch Lượng, mà hắn là một người coi trọng lời hứa. Hiện tại thấy Dã Trạch Lượng khóc đến hai mắt sưng đỏ khiến Sâm Viên Chính Nhân thấy hổ thẹn, hắn mấy ngày nay thực sự bị Đông Ti làm cho mê muội. Hắn hôn trán Dã Trạch Lượng, Dã Trạch Lượng lại hướng môi hắn, hắn nhưng cảm thấy do dự.

“Hôn ta, Chính Nhân ca, ta muốn người, Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ là một nam nhân dơ bẩn, căn bản không xứng với người.”

Tình cảm với Đông Ti nổi lên, hắn biết rất rõ mình không thể làm thế, thế nhưng Bắc Đại lộ Đông Ti là một người không biết kiểm soát dục vọng. Kinh nghiệm của hắn lại ít, không thể tránh khỏi bị Đông Tu khơi dậy tính dục, sau đó dù đã hẹn hò với người khác nhưng lại cùng Bắc Đại Lộ Đông TI làm bừa trên giường, không trách được Dã Trạch Lượng bất an như thế.

Cánh tay mạnh mẽ của hắn ôm lấy Dã Trạch lượng, đáng ra nên quyết định lâu rồi, lời hứa của mình hắn nhất định phải tuân thủ, hơn nữa cũng không thể làm bừa cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti, nói không chừng cũng là vì hắn mới nếm thử mùi vị tình ái mới có thể mê muội như vậy, không chừng cùng Dã Trạch Lượng một chỗ cũng sẽ tốt đẹp như thế.

9. Chương 9

Nước bọt vẫn còn dính trên miệng, khuôn mặt của Dã Trạch Lượng vì xấu hổ mà biến thành màu hồng. Hắn có bề ngoài khá nữ tính, thoát nhìn so với Đông Ti anh tuấn nam tính càng thuận mắt, tựa như búp bê mỹ lệ lấp lánh. Hắn khác hoàn toàn với Đông Ti, hoặc phải nói hắn là loại mà Đông Ti thích trước đây: “Chính Nhân ca, ta rất cao hứng, người cuối cùng cũng chọn ta...”

“Thực sự có thể chứ? A Lượng, ta thật sự có thể tiếp tục sao?” Hắn thấp giọng hỏi.

“Ân.”

Dã Trạch Lượng giúp hắn cởi áo. May là đèn bàn rất mờ, Dã Trạch Lượng không thấy được những vết cắn như mèo hoang của Bắc Đại Lộ Đông Ti để lại.

Cửa mở.

Sâm Viên Chính Nhân biết rõ là ai đứng ở cửa, thế nhưng hắn không ngẩng đầu lên, hiện tại chính là lúc tốt nhất để dập tắt hi vọng của Bắc Đại lộ Đông Ti, cũng là thời cơ tốt giúp hắn không còn dây dưa đau khổ nữa...

Hắn lần thứ hai hôn lên đôi môi đỏ mọng của Dã Trạch Lượng, sau đó một đường đi xuống, từ cổ đến nhũ tiêm xinh đẹp của hắn, Dã Trạch Lượng khẽ cắn ngón tay.

Mãi cho đến khi bên tai truyền đến tiếng thở hồng hộc Sâm Viên Chính Nhân mới ngẩng đầu lên giật mình, bởi vì Bắc Đại lộ Đông Ti cầm một bình hoa lớn, ném về phía bọn họ! Hắn nhanh chóng đem Dã Trạch Lượng ôm xuống dưới giường, nếu không chắc chắn cả hai đã bị thương nặng.

“Bắc Đại Lộ, người làm cái gì!” Sâm Viên Chính Nhân đứng lên hét, bình hoa từ trên giường rơi xuống mặt đất vỡ tan tành, vừa rồi thật là ngàn cân treo sợi tóc.

“Đây là câu trả lời của người phải không? Sâm Viên Chính Nhân? Lão tử cầu xin ủy khuất như thế, ngày nào cũng hồ hởi sẵn đón cái bản mặt lạnh lùng của người, kết quả người lại cùng cái con khỉ này cùng một chỗ?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến phát cuồng, cầm lấy đồ đạc bất kể quý giá, mà ánh mắt hắn cũng đặc biệt chuẩn, đập toàn là đồ nổi tiếng nhất.

“Ta đã nói tuyệt giao với người rồi, là người ngày nào cũng không biết xấu hổ mà đến, thái độ của ta rõ ràng như vậy, người vì sao còn không hiểu?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận đến thiếu chút nữa nôn ra máu, kẻ không hiểu chính là Sâm Viên Chính Nhân!

“Ai chẳng phạm ai lầm? Nếu như cứ làm sai liền đoạn giao, thì đó là vì người quá nhỏ nhen! Ta đã toàn tâm toàn ý bù đắp sai lầm, cái mông cũng để cho người thượng, ngay cả cái chỗ đó cũng liếm cho người, người nghĩ ta mặt dày đến mức nói mấy câu trong AV đó mà không đỏ mặt sao? Ta... ta là.. vì người” Bắc Đại Lộ Đông Ti lần đầu rơi nước mắt phẫn hận, nhìn Dã Trạch Lượng tóc tai bù xù, nút áo đều đã cởi hết, càng thêm đau lòng. Lúc Sâm Viên Chính làm tình với hắn, sẽ không hôn hắn, cũng sẽ không hôn nhũ tiêm của hắn, tựa như dã thú chỉ tiến nhập nhằm đập lửa.

Lẽ nào thực sự giống như Sâm Viên Chính Nhân đã nói, bọn họ lúc đó chỉ có tình, không có ái? Hắn Bắc Đại Lộ Đông Ti đời này chơi đùa nhiều người như vậy lần đầu tiên lại trở thành công cụ phát tiết, này lẽ nào chính là vì hắn đùa bỡn quá nhiều người mà gặp báo ứng?

“Ta hận người, Sâm Viên Chính Nhân, ta cả đời cũng sẽ không tha thứ cho người! Ai quan tâm người đi Mỹ, Anh hay là bay thẳng lên sao Hỏa! Ta Bắc Đại Lộ Đông Ti trước giờ chưa từng bị chà đạp bốn cột thắm như vậy, coi như người lợi hại, Sâm Viên, không cần người coi ta là bằng hữu, ta cũng không phải là bằng hữu của người, lão tử có rất nhiều bằng hữu, không kém người!” Hắn chỉ vào Dã Trạch Lượng cười lạnh nói “Sâm Viên Chính Nhân vứt cho người, ta từ bỏ. Người dùng bao nhiêu thủ đoạn để đoạt lấy hắn vậy cắt hắn vào két đi, hưởng thụ tiền tài của hắn, nhưng sau này, ta nhất định sẽ còn nổi tiếng, lợi hại hơn hắn.

Gạt nước mắt, Bắc Đại Lộ Đông Ti đi xuống lầu, thế nhưng hắn vừa đi xuống vừa đập bẻ đồ đạc, thấy gì ném nấy, cảnh vệ, quản gia, nữ giúp việc đều luống cuống nhìn hắn phát cuồng.

Sâm Viên Chính Nhân đứng lên. Bắc Đại Lộ Đông Ti chưa bao giờ khóc nhưng ngày hôm nay lại khóc, giọt nước mắt hiển hiện trước mặt khiến hắn cảm nhận được mình quan trọng thế nào.

“Đông Ti...” Hắn sợ hãi đứng lên, lần đầu tiên cảm thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti muốn rời xa hắn.

“Chính Nhân ca, hắn thật đáng sợ...” Dã Trạch Lượng lập tức ôm lấy hắn, cả người dựa vào hắn, khiến hắn không cách nào đuổi theo.

Mà hắn nhìn bóng lưng Bắc Đại Lộ Đông Ti, bỗng nhiên trong lòng hụt hẫng, trở nên vắng vẻ, nhưng, đây chẳng phải là kết cục hắn mong muốn ngày đêm sao?

Đông Ti rời xa hẳn.

“Oa ha ha ha... Cái này hay, lại đây, cái này cho người.”

Vừa vào phòng học, nghe tiếng cười to của Bắc Đại Lộ Đông Ti, như thể cảnh tượng hôm qua chỉ là trong mơ. Bắc Đại Lộ Đông Ti đang ngồi cùng mấy người lớp khác, một đám học sinh trong CLB thể thao cùng các hội trưởng CLB bu quanh hẳn. Đông Ti là loại người chỉ cần cười cũng có thể khiến người khác chú ý.

Kỳ thực Dã Trạch Lượng nói sai rồi, sự thật là không phải hẳn đem vị trí hội trưởng hội học sinh đem tặng cho Đông Ti mà là bản thân Đông Ti có khí chất của một người hội trưởng cần có.

“Bắc Đại Lộ, ngại quá, lần trước bán cho người phù chú kì thật là bùa yêu...” Hắc Ám Lý Mỹ hôm nay được mời tới đây lại còn được Bắc Đại lộ Đông Ti mời ăn kem, khiến Hắc Ám Lý Mỹ vốn thích đồ ngọt mừng rỡ.

“Trách không được ta mơ linh tinh, nhưng mà không sao, đều qua rồi.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti không quan tâm, khoát tay, Hắc Ám Lý Mỹ cũng nở nụ cười, cười lên như vậy mới phát hiện hóa ra Hắc Ám Lý Mỹ cũng rất dễ thương.

“Người cười tươi rất dễ thương, Lý Mỹ, có thích ai không? Ở đây nhiều tên ưa nhìn như vậy, có thể tùy tiện chọn một người đi.”

“Ta không phải đồng tính luyến nha, đừng chọn ta” Đám thành viên CLB kêu lên.

Bắc Đại Lộ Đông Ti đem đám xú nam nhân này đập ra.

“Các người có mắt hay không a? Lý Mỹ là con gái, Hắc Ám Lý Mỹ chẳng qua là tên trong dòng họ thôi, thực ra nàng tên là Tác Bắc Đảo Lý Mỹ, ta là phải đọc lại hồ sơ đó.(mấy cái tên này =.=)

“Thế nhưng Hắc Ám Lý Mỹ không phải thấy cái kia sao?” Trưởng CLB bóng đá run rẩy, nhắc tới sự kiện đáng sợ.

“Cô ấy còn bán bùa chú, nhất định tính cách rất u ám, khuôn mặt sẽ xám xịt, nếu không sao lại bị gọi là Hắc Ám Lý Mỹ.” CLB tennis cũng thăm thẳm với CLB sumo.

“Đúng vậy, có bạn gái như vậy thì ta thà quen con trai còn hơn.” CLB quyền anh cũng ngứa miệng nói thêm.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm lấy kéo, cười gian nói: “Lý Mỹ a, cậu khá ái như vậy, nên để lộ khuôn mặt ra thôi, giấu kín như vậy ai biết ai là ai đâu.”

Nói xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm kéo di chuyển. Hắc Ám Lý Mỹ còn đang mải mê ăn kem, căn bản là không kịp phản ứng đã bị Bắc Đại lộ Đông Ti làm lộ ra khuôn mặt siêu khả ái, siêu thanh tú.

“Mẹ ơi, còn dễ thương hơn cả hoa khô trường ta!” Trưởng CLB bóng đá trước kia bị hoa khô từ chối thiếu chút nữa rớt hai tròng mắt.

“Bán bùa chú có gì quan trọng đâu, chẳng qua là để giúp đỡ người khác mới bán loại bùa đó. Lý Mỹ dễ thương như vậy nhất định tâm địa rất lương thiện.” Trưởng CLB sumo vội vàng khen ngợi, càng vội vã thu cái bụng bự lại, tỏ tư thế nam nhi.

“Đúng vậy, thấy được ‘thứ kia’ nhất định là vì tâm hồn của cô ấy rất đẹp, ngay cả quỷ cũng tìm tới.” CLB Tennis bắt đầu nói đông nói tây.

“Đúng vậy, rất dễ thương nha, Lý Mỹ, bạn có người yêu chưa?” Trưởng CLB quyền anh đi thẳng vào vấn đề.

Một đám thành viên CLB thể thao đều trở nên háo hức, Hắc Ám Lý Mỹ đỏ mặt nhẹ nhàng lắc đầu, đám đông xung quanh chỉ thiếu một chút liền tru lên như sấm.

Hắc Ám Lý Mỹ xấu hổ, Thuyền Kiều Quang đứng một bên cười gằn chết, Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng ôm bụng cười. Tra mấy hôm nay mới phát hiện ra tên thật của Hắc Ám Lý Mỹ, cũng nhớ ra hóa ra hồi trước cùng học nhà trẻ với cô bạn, vốn dĩ Lý Mỹ rất dễ thương, cho dù không trang điểm cũng có thể khiến cho người khác nhìn không chớp mắt.

Việc vừa rồi, chủ yếu là muốn cho đám thành viên CLB thể thao héo hon lâu nay cũng có thể cảm thấy mùa xuân ở học viện Anh Hoa – đây chính là mục tiêu của hần khi lên làm hội trưởng hội học sinh.

Thuyền Kiều Quang đối với Bắc Đại Lộ là tôn kính. Kì thực hội trưởng đã phải chiếu cố rất nhiều người rồi, mặc dù mọi người đều đồn đại về hần không tốt, thế nhưng hần đối với đám thành viên CLB thể thao này rất tốt, còn giới thiệu bạn gái cho họ.

Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng lên, nhanh chân bước đến cạnh Thuyền Kiều Quang, khoác vai hần.

“Uy, hội trưởng, người có vẻ mệt hả.” Hần cười.

“Ai, đúng là chơi quá nhiều, ha ha ha...”

Thuyền Kiều Quang cho rằng hần đang đùa, cũng cười theo. Bắc Đại Lộ Đông Ti kì thực hơi choáng váng, hần chống tay dựa vào người Thuyền Kiều Quang.

“Ta đau đầu, Quang tử, đỡ ta đến phòng y tế ngủ một chút.”

Thuyền Kiều Quang rất ít thấy hần yếu đuối như vậy, sững sốt một chút lập tức gạt đầu, đỡ Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Sâm Viên Chính Nhân đứng gần đó gọi.

“Đông Ti, ta có việc muốn nói...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hoàn toàn coi hần như không, hai tay ôm Thuyền Kiều Quang.

“Bé công chúa đi.”

“Tha ta đi, hội trưởng, cân nặng của người sẽ làm ta gãy lưng mất.”

“Vậy sao? Người không phải là thành viên CLB bóng rổ sao? Năm nay CLB hình như cần kiểm tra dự toán rồi.” Hần uy hiếp nói.

Thuyền Kiều Quang nghiêng rằng, vừa mới nghĩ hần là người tốt, hần lại lộ ra ý đồ xấu. Thuyền Kiều Quang xoay người, quả nhiên bé công chúa.

“Oa, Quang tử, khí lực rất lớn, tốt lắm, tay cơ bắp, oa, cơ ngực cũng cứng, nga, eo hần cũng là kiểu giống xe mô tô đúng không? Mông cũng rất đáng khen... Cái chỗ đó của cậu chắc cũng không nhỏ nha.”

“Hội trưởng, người đây là quấy rối ***!”

Thuyền Kiều Quang thiếu chút nữa cười đến ngạt thở. Loại quấy rầy này của Hội trưởng, thật ra mà nói, cũng chỉ là đùa cho vui thôi, không có cảm giác khó chịu, trách không được xung quanh hần nhiều người như vậy. Ngay cả thành viên các CLB thể thao cũng bắt đầu quen thân với hần.

“Quang tử có bạn gái chưa?”

“Không có, chỉ riêng làm ở hội học sinh với CLB bóng rổ cũng mệt gần chết ta rồi.” Thuyền Kiều Quang trả lời không do dự. Chợt thấy bóng dáng một người nhỏ bé đứng ngoài phòng học, trừng mắt nhìn hần bé Bắc Đại lộ Đông Ti như muốn ăn tươi nuốt sống.

Cái tên tiểu đậu hũ suốt ngày trêu hần, hần đã chọc vào ai cơ chứ? Nếu không phải tên đó gây đến mức không nỡ đánh hần là hần đã cho ăn đòn rồi.

Luôn luôn đỉnh thiên lập địa, Thuyền Kiều Quang nam nhi đầu đội trời chân đạp đất, cái chuyện gì rắc rối linh tinh có thể cười trừ, nhưng chẳng hiểu thế nào luôn đối với đám công tử bột trong trường rất gay gắt, lại đặc biệt rất để ý đến cái tên tiểu đậu hũ kia.

“Vậy hẹn hò với ta đi!”

Thuyền Kiều Quang thiếu chút nữa đánh rơi kẻ đang nằm trong lòng, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười trộm, Thuyền Kiều Quang bị dọa rồi.

“Uy, hội trưởng, đừng dọa ta a.”

“Ha ha ha, hù chết người hay nhất!”

Tiếng cười dần dần tan đi, một mảnh yên tĩnh, khuôn mặt Bắc Đại lộ Đông Ti trầm lại, Thuyền Kiều Quang mới phát hiện sắc mặt hắn thực sự rất khó coi, vừa đến phòng y tế hắn liền mê man.

Từ đó về sau Bắc Đại Lộ Đông Ti không hề đến nhà Sâm Viên Chính Nhân, hắn thấy Sâm Viên Chính Nhân liền coi như không thấy, thế nhưng càng quan tâm đến việc của trường, hơn nữa cũng hay qua lại với Thuyền Kiều Quang.

Mà Sâm Viên Chính Nhân cũng cảm thấy ảm đạm. Nhiều lần, hắn muốn tìm Đông Ti nói chuyện, Bắc Đại Lộ Đông Ti lại coi hắn như không tồn tại.

Hắn không hề bám lấy mình, cũng không tìm mọi cách xông vào nhà nữa. Sâm Viên Chính Nhân lần đầu tiên cảm thấy được trong ngực có một trận gió lạnh lẽo đến đáng sợ, niềm hạnh phúc lớn nhất của đời hắn đã biến mất.

Bắc Đại Lộ Đông Ti luôn tỏa sáng thu hút, nụ cười đẹp dễ cùng giọng nói bướng bỉnh đã không còn thuộc về hắn nữa. Hắn hối hận, thế nhưng cũng không thể nào thu hồi lại tâm của Bắc Đại Lộ Đông Ti nữa.

“Chính Nhân ca, người xem cái này đẹp không?” Dã Trạch Lượng xòe ra ngón tay đang đeo nhẫn.

Dã Trạch Lượng chiến thắng, nhưng vẫn ngại thế giới không biết hắn đang cùng Sâm Viên Chính Nhân đang hẹn hò, Tề Đăng Ngộ là người đầu tiên nổi giận.

“Nơi này là phòng học của học sinh năm hai, người không có việc gì cũng đừng có đến đây. Còn nữa, không mau đi đọc sách, chẳng mấy chốc nữa người sẽ phải thi bài kiểm tra toàn diện! Sâm Viên Chính Nhân giúp người nhập học không có nghĩa là người sẽ không bị đuổi học, thành tích thối nát như thế, nói ra sẽ làm trường học khác cười nhạo học viện Anh Hoa.”

Có lẽ là ỷ vào danh tiếng của Sâm Viên Chính Nhân, Dã Trạch Lượng hoàn toàn không quan tâm đến cơn thịnh nộ của Tề Đăng Ngộ, hắn cười cười trả lời.

“Ta không muốn học ở học viện Anh Hoa, chẳng bao lâu nữa ta sẽ cùng Chính Nhân ca xuất ngoại.”

“Anh Hoa học viện nếu đuổi học người, người đừng mong du học.” Tề Đăng Ngộ âm ngoan trả lời. Cái tên tiểu mao đầu này đúng là chọc vào hắn rồi, hắn cho rằng Sâm Viên Chính Nhân bảo hộ hắn hắn liền là lão đại của khối năm nhất? Lần trước còn dám cười nhạo Tinh Lý Xuân Nhật xấu, Xuân Nhật khả ái của hắn vốn dĩ đã rất tự ti vì bề ngoài nam tính của mình, bị Dã Trạch Lượng dễ thương chế nhạo trước mặt mọi người liền bị tổn thương rất lớn, còn khóc một ngày một đêm, khiến hắn lửa giận bùng bùng.

“Chính Nhân ca, ta bị Tề Đăng học trưởng mắng, ta thật tội nghiệp...”

Tội nghiệp cái rắm, hắn toàn thân trên dưới đều là hàng hiệu, Tề Đăng Ngộ nhìn qua là biết, hắn chẳng qua coi Sâm Viên Chính Nhân như một cái máy rút tiền, như thể tín dụng mà dùng, còn Sâm Viên Chính Nhân thì như cũ im lặng không nói. Tề Đăng Ngộ không thể nào hiểu nổi vì sao hắn lại chọn Dã Trạch Lượng? Hắn rõ ràng là vì tiền tài của Sâm Viên Chính Nhân.

“Đông Ti, người về rồi, đuổi cái tên năm nhất này đi đi.”

Tề Đăng Ngộ thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti đi vào phòng học, lập tức gọi hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti hì hì cười, căn bản nhìn cũng không buồn nhìn.

“Liên quan gì ta, cùng lắm thì người đuổi học hắn.”

Một câu nói chặn ngang họng Tề Đăng Ngộ, tuy rằng hắn là người quản lý chuyện trong trường, nhưng hắn cũng không thể lạm dụng chức quyền, vì thế không thể nào đuổi học tên tiểu tử khó ưa này được.

Sâm Viên Chính Nhân nhìn về phía Bắc Đại Lộ Đông Ti, trong mắt hiện lên sự cô đơn. Đúng như lời Đông Ti nói, bằng hữu của hắn rất nhiều, nhất là Thuyền Kiều Quang, gần đây hắn và Thuyền Kiều Quang rất hay chơi với nhau, còn cùng Thuyền Kiều Quang ăn đồ ngọt. Lòng của hắn hiện giờ rối bời.

“Chính Nhân ca, đẹp không?” Thấy ánh mắt của Sâm Viên Chính Nhân, Dã Trạch Lượng nhanh chóng kéo tay hắn, cố gắng kéo sự chú ý của hắn về phía mình.

“Đẹp.” Sâm Viên Chính Nhân miễn cưỡng cười.

Tề Đằng Ngộ nhìn không chịu nổi, hắt kéo Sâm Viên Chính Nhân ra một chỗ, gần giọng nói.

“Người mang cái mặt cá chết gì vậy? Ta không biết người cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti có chuyện gì, tuy rằng hắt rất buồn nôn, thế nhưng là tên ruột để ngoài da, người nói với hắt vài câu hắt sẽ lập tức tha thứ cho người.”

“Hắt sẽ không tha thứ cho ta, hắt cũng sẽ không để ý ta nữa.” Sâm Viên Chính Nhân còn nhớ rõ những giọt nước mắt của Bắc Đại lộ Đông Ti.

“Chính Nhân, người cái gì cũng tốt, lý trí, tài năng, các phương diện đều phi thường tốt, thế nhưng người không cảm thấy đau óc người đôi lúc rất trì độn sao? Đông Ti tuy rằng là một kẻ rất đáng ghét nhưng ta cũng có chút kính phục hắt, chính là vì hắt sinh ra không biết đến hai tiếng “từ bỏ”, mà vì đau óc của người luôn u ám như vậy, luôn luôn dễ dàng bỏ cuộc, trước đây nhờ có hắt người còn giống người sống, hiện giờ hắt không ở bên, người sống nhưng chẳng khác gì đã chết.”

Tề Đằng Ngộ nói, Sâm Viên Chính Nhân cũng hiểu được, thế nhưng hắt lắc đầu, không giải thích gì. Tề Đằng Ngộ với phản ứng của hắt cũng không biết làm thế nào, cuối cùng hắt chốt hạ vài câu “Đông Ti thực ra rất chu đáo, mặc dù tính tình hắt hờ chút là nổi sùng như cái đầu tàu hỏa nhưng thật sự hắt rất hay quan tâm người khác, hi vọng người sau này đừng hối hận.”

Hắt hối hận rồi, thế nhưng có thể làm sao?

Cuối cùng khiến tim Sâm Viên Chính Nhân như muốn vỡ ra chính là một màn chấn động trong phòng hội trưởng hội học sinh.

Hai nam sinh anh tuấn hôn nhau, cũng coi như là cảnh đẹp ý vui, Thuyền Kiều Quang cao một mét tám hôn Bắc Đại Lộ Đông Ti cao một mét bảy mươi tám. Bắc Đại lộ Đông Ti ngẩng đầu lên, hai tay đặt trước ngực Thuyền Kiều Quang, một cảnh đẹp như trong mộng. =,=

Hai người một người anh khí bừng bừng, người tuấn dật suất khí, quả thực là ý trời, Sâm Viên Chính Nhân lại càng cảm thấy thống khổ, so với cái chết còn đau đớn hơn.

Sâm Viên Chính Nhân không ý thức được mình đang làm cái gì, một mạch phóng tới, túm cổ áo Thuyền Kiều Quang, giờ nắm tay, thiếu chút nữa tống cho Thuyền Kiều Quang một quyền.

Bắc Đại Lộ Đông Ti là hắt từ nhỏ đã toàn tâm toàn ý che chở, là từ nhỏ hắt đã nhìn ra vẻ dễ thương, hắt làm sao có thể hai tay dâng cho người khác? Vì sao lại để Đông Ti rời hắt? Vì sao lại chọn Dã Trạch Lượng hắt không có chút cảm giác gì? Rõ ràng biết Dã Trạch lượng là lợi dụng hắt, sao hắt lại có thể bỏ rơi Đông Ti cùng Dã Trạch Lượng hẹn hò?

Tất cả đều là vì cái tôi vô hình! Hắt cho rằng Bắc Đại Lộ Đông Ti không được đùa giỡn hắt, vì vậy mặc kệ Đông Ti tạ tội thế nào hắt cũng không bỏ qua, còn làm tổn thương Đông Ti, mới tạo nên ngày hôm nay.

Thuyền Kiều Quang kinh ngạc nhìn Sâm Viên Chính Nhân, vẻ mặt ngơ ngác. Bắc Đại Lộ Đông Ti lạnh lùng nói.

“Sâm Viên Chính Nhân, người không phải là người của hội học sinh, nhanh chóng rút khỏi đây, đây cũng không phải việc của người!”

Sâm Viên Chính Nhân trợn trừng mắt, nắm chặt nắm đấm.

“Đương nhiên liên quan đến ta, Đông Ti, ta yêu người.”

Một câu “Yêu người” thốt ra, tâm tình nặng nề trước đó liền tiêu tán. Không sai, trong lòng hắt chỉ có Đông Ti, bởi vì hắt là người mình thật lòng thương yêu, là Đông Ti hay gây chuyện mà mình che chở, là người có sức mê hoặc khiến hắt choáng váng lạc lối.... tất cả chỉ là vì đó là Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Bắc Đại Lộ Đông Ti lạnh lùng cười, nhưng mắt không hề có tiểu ý.

“A, là câu nói trước đây người từng nói, rất đáng tiếc, hiện giờ ta không yêu người một chút nào, mau rút đi.”

Sâm Viên Chính Nhân đứng chôn chân một chỗ, Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ vào cửa, ánh mắt căn bản không xem hấn tồn tại, hấn sợ hãi, cả người trở nên lạnh lẽo, cuối cùng nhìn vào ánh mắt lãnh khốc của Bắc Đại Lộ, bị buộc rời đi.

Ngược lại Thuyền Kiều Quang cảm thấy có lỗi. Hấn gần đây bị tiểu nộn đậu hũ kiều ngạo kia làm cho mình trở nên kì lạ, tìm hội trưởng bàn bạc xem mình có thể nào là đồng tính hay không. Bắc Đại Lộ Đông Ti nói hấn thử thì biết, hấn mới hôn Đông Ti một cái, không nghĩ tới Sâm Viên Chính Nhân xông vào, may là hấn xông tới, nếu không, rất có khả năng Thuyền Kiều Quang sẽ nôn.

“Xin lỗi, hội trưởng, ta chỉ muốn thử xem mình có bị đồng tính hay không, quả nhiên một chút cảm giác cũng không có, còn có chút buồn nôn.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hung ác đập hấn một cước, “Là người nói muốn thử, bây giờ lại dám kêu buồn nôn? Bắc Đại Lộ Đông Ti ta là người ai ai cũng ngưỡng mộ!”

“Đúng vậy, ta biết hội trưởng người rất có mệnh đào hoa, ha ha, ngay cả Sâm Viên Chính Nhân cũng tỏ tình với người, ta vừa nãy thiếu chút nữa còn tưởng sẽ bị ăn đấm.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti đang hỉ hả, nghe được hấn nhắc tới Sâm Viên Chính Nhân mặt liền xị ra.

“Không cần để ý đến hấn, kẻ ngu ngốc hỗn đản đó, ta mới không ngu đến mức đồng ý hấn, ta đối với xú nam nhân cao to không hứng thú. Được rồi, kiểm tra xong rồi thì làm việc đi.”

Nói xong liền ném cho Thuyền Kiều Quang đồng công việc cao như núi. Thuyền Kiều Quang chìm ngập trong công sự, nhưng trong đầu lại hiện lên hình ảnh da thịt phần hồng của tiểu nộn đậu hũ.

Ngô a, hấn không phải gay, không có khả năng, không có khả năng nha, vừa thử qua đã muốn nôn rồi! Thế nhưng vì sao nghĩ đến cái tên mềm mềm đó mình liền biến thành sắc lang rồi.

Hấn nhất định là trúng tà rồi, còn lại trúng rất nặng, hấn nhất định phải đi cúng bái thôi, còn phải vái ba lần nữa!

10. Chương 10

Sâm Viên Chính Nhân vẻ mặt âm hiểm đến gặp Tề Đằng Ngộ. Tề Đằng Ngộ đối với vị khách ngàn năm có một kinh hãi, vừa định gọi người bưng trà, Sâm Viên Chính Nhân lại xua tay nói.

“Không cần, A Ngộ, ta định xin một thứ của người, ta nghĩ người sẽ có, dù người không có, cũng biết mua ở đâu.”

Sâm Viên Chính Nhân nói cho thứ mình cần cho Tề Đằng Ngộ, Tề Đằng Ngộ vừa nghe, sợ đến nỗi cái tách trong tay cũng rơi xuống. Đó không thể là Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân không có khả năng cần loại đồ này!

“Chính Nhân, người đang nghĩ cái gì?”

Sâm Viên Chính Nhân nhàn thần âm u, so với trước kia hoàn toàn trái ngược, tràn ngập âm trầm, mờ mịt, được ăn cả, ngã về không.

“Chỉ cần nói cho ta biết có hay không là được.”

Tề Đằng Ngộ chần chờ một chút, “Ta không có loại đồ này, thế nhưng ta biết mua chỗ nào. Ta giúp người mua, hai ngày nữa tới lấy.”

“Hai ngày sau, người đưa cho ta ở trường.”

Sau khi nói xong Sâm Viên Chính Nhân liền ly khai. Tề Đằng Ngộ nhìn bóng lưng của hấn, Sâm Viên Chính Nhân rốt cục muốn làm gì?

Hai ngày sau, hần đem thứ cần đưa cho Sâm Viên Chính Nhân, nét mặt của Chính Nhân như tro nguội, nhận đồ xong, hôm đó liền về nhà sớm.

Bắc Đại Lộ Đông Ti tan học về nhà, liền thấy Sâm Viên Chính Nhân đang ngồi trên giường hần. Vốn dĩ hai người là bạn từ bé, thường đến chơi nhà của nhau, vì vậy, Sâm Viên Chính Nhân có đến nhà của Đông Ti cũng không ai cho là lạ.

Nhưng vấn đề là, hiện tại, quan hệ của bọn họ đã không còn như trước nữa.

“Người tới nhà của ta làm gì? Cút!” Bắc Đại Lộ Đông Ti mắng như tát nước vào mặt, thế nhưng Sâm Viên Chính Nhân động cũng không hề động, Bắc Đại Lộ Đông Ti tức điên “Người nghe không hiểu tiếng người hả? Người đúng là đồ con lợn, ta bảo người cút!”

Mắng chán thì khát nước, Bắc Đại Lộ Đông Ti cầm nước trên đầu giường uống, uống xong lập tức cảm thấy hai chân mềm nhũn. Hần trừng mắt, nhìn Sâm Viên Chính Nhân rút cục cũng đứng lên, thế nhưng trong đáy mắt lại có ánh lửa hừng hực ám muội, thấy rõ sự cố chấp của Chính Nhân đối với Bắc Đại Lộ Đông Ti.

“Ta nghĩ kĩ rồi, Đông Ti người gần như không có nhược điểm gì, cũng không thiếu thốn thứ gì. Nếu như muốn hạ bệ tập đoàn Bắc Đại Lộ hùng hậu, thì bằng tài lực Sâm Viên gia cùng ta ngày đêm làm việc, cũng phải mất đến mười năm. Ta không thể chịu được vài chục năm sau mới có được người. Ta chỉ còn nghĩ tới một nhược điểm duy nhất, khiến người hưởng thụ khoái cảm không thể chống đỡ được, ta sẽ khiến thân thể của người không thể lý khai ta.”

XXOO, chính là thứ mà Sâm Viên Chính Nhân đi tìm (cực) hoa hoa công tử Tề Đằng Ngộ nhờ mua!

“Người nói cái thứ điên rồ gì vậy? Thật buồn nôn, học ở phim AV hả...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức lao về phía cửa phòng nhưng lại bị Sâm Viên Chính Nhân chặn ngang ôm lên giường. Động tác thô bạo âm lãnh, thế nhưng lực đặt xuống giường vẫn là ôn nhu chịu đựng, mà nhiệt độ cơ thể cực nóng khiến dưới lưng Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức ấm lên.

“Đông Ti, ta yêu người...”

Chỉ là cởi nút áo cũng đã khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti nóng như bị lửa đốt.

“Đừng, cái tên biến thái nhà người! Đừng... tìm A Lượng của người mà giỡn!” Bắc Đại Lộ Đông Ti giãy dụa rống giận.

Sâm Viên Chính Nhân đùa giỡn hạ thân của hần, lấy tay đưa lên miệng. Bắc Đại Lộ Đông Ti mở hời nhể nhại, cố gắng nhịn xuống, Sâm Viên Chính Nhân dùng môi chạm và chỗ đó đã là chuyện không tin nổi, hần càng nghĩ càng sợ. Sau đó Sâm Viên Chính Nhân đưa tay cắm vào sâu trong mật động, trước sau đều bị đùa nghịch thực sự quá kích thích, Bắc Đại Lộ Đông Ti phóng xuất, sau đó Sâm Viên Chính Nhân cứ thế nuốt tất cả vào.

“Buồn nôn muốn chết, thế mà người còn nuốt vào, thật khó ngủ!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti vừa mắng vừa lấy chân đá hần, Sâm Viên Chính Nhân bỏ quần áo, nhắm vào tiểu huyệt của hần mà tiến nhập. Bắc Đại Lộ Đông Ti cắn răng, tâm không cam lòng không nguyện, tức giận gào lên “Người rốt cuộc muốn làm gì! Trước đây không phải chê ta quá chủ động, muốn đoạn giao với ta sao? Đi mà đầu gối tay ấp với A Lượng của người, đi mà bay lên sao hỏa đi, tìm hần mà làm, làm chết là tốt nhất.”

Sâm Viên Chính Nhân cố gắng tiến vào thật sâu, tiếng mắng chửi của Bắc Đại Lộ Đông Ti bắt đầu run rẩy, Sâm Viên Chính Nhân cũng thở dồn dập. Hần cúi người muốn hôn Bắc Đại Lộ Đông Ti nhưng lại bị ăn một cái tát, mặc dù toàn thân vì được tính mà mềm nhũn, thế nhưng ý tứ chống cự trong đó thì không nói cũng rõ.

Sâm Viên Chính Nhân bắt được tay hần ôn nhu hôn môi, nói: “Ta yêu người, Đông Ti, ta không có cách nào chạm vào A Lượng, chỉ có người mới khiến ta có cảm giác đó.”

“Đó là đương nhiên, vẻ đẹp của ta đã mê đảo người phải không? Không đúng, giờ không phải lúc nói cái này, đừng có nhúc nhích, đừng cử động...”

Giọng nói của Bắc Đại Lộ Đông Ti đột ngột cao lên, Sâm Viên Chính Nhân hồi hải chạy nước rút trong người hắn khiến phía trước của Bắc Đại lộ Đông Ti chảy ra tinh thủy. Đầu khẽ lay động, khuôn mặt ửng đỏ, hai tay bắt đầu quơ loạn. Sâm Viên Chính Nhân ôm đầu của hắn, đặt một nụ hôn thật sâu, khoái cảm cùng tê dại từ nơi bị đâm truyền đến, Bắc Đại Lộ Đông Ti theo bản năng mở miệng, để Sâm Viên Chính Nhân hôn thật lâu.

“A a Chính Nhân, Chính Nhân...”

Hắn thét, thanh âm cuồng loạn. Sâm Viên Chính Nhân ôm chặt lấy hắn, phần eo vẫn ngoan cổ trước sau trườn tống, mỗi lần đưa vào đều chuẩn xác đụng tới vị trí mẫn cảm của Đông Ti, khiến hắn lần thứ hai bắn ra.

Hắn ngất đi tỉnh lại, Sâm Viên Chính Nhân vẫn ở trong cơ thể hắn chậm rãi trườn tống.

“Người chơi đủ chưa? Tránh ra...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti chống cự, nhắc tay muốn đánh, lại bị Sâm Viên Chính Nhân lần thứ hai hôn tay, nhiệt độ nóng bỏng khiến hắn lập tức lại mềm nhũn, sau đó để mặc Sâm Viên Chính Nhân “ta cần ta cứ lấy”.

Đúng như Sâm Viên Chính Nhân nói, Bắc Đại Lộ Đông Ti đối với khoái cảm không có nửa điểm chống cự.

Hắn là biến thái, là đại ma thần ***! Trước đây hắn hạ được Sâm Viên Chính Nhân, hiện tại đổi lại là Sâm Viên Chính Nhân hạ được hắn, hắn bị tên đó chơi đến cả người mềm nhũn, rất nhanh nằm bệt trên giường, mặc cho tên kia làm gì thì làm, nhưng càng làm càng mẫn cảm, đến cuối cùng Sâm Viên Chính Nhân hôn một cái, khiến Đông Ti đầu óc choáng váng, ngay cả mình tên gì có khi cũng nhớ không ra.

Làm xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti toàn thân vô lực, Sâm Viên Chính Nhân lại ôn nhu ôm hắn vào phòng tắm, cần thần thay hắn rửa sạch. Đông Ti cầm chai sữa tắm đánh hắn thế nhưng hắn cũng không kêu tiếng nào, cố chấp giúp Đông Ti tẩy sạch sẽ, thơm tho, để Đông Ti mắng đến đau cả lưỡi, vẫn chẳng khác nào mắng không khí, tức điên lên được.

“Mau mặc quần áo, nếu không sẽ cảm mạo.”

Sâm Viên Chính Nhân giúp Đông Ti mặc quần áo, lại bị hắn hung ác đập cho một cái.

“Quần áo cũng là do người cởi, đừng có giả vờ tốt bụng.”

Sâm Viên Chính Nhân cũng không tức giận, giúp hắn sấy tóc. Bắc Đại Lộ Đông Ti thực sự bị hắn ngoan đến mệt mỏi, tựa trên người hắn một lát liền ngủ.

Chờ Bắc Đại Lộ Đông Ti tỉnh dậy đã là lúc hừng đông, bọn họ đang ngủ trên giường, Sâm Viên Chính Nhân còn ôm hắn ngủ, đứng dáng vẻ một ông chồng.

“Người cút cho ta, đồ quỷ!” =w= thực ra là chữ một cách rất ác liệt, cơ mà... ta kim lòng không được biến thành mắng như đùa (yêu) thế này =//v//=

Sâm Viên Chính Nhân có tai như diếc, ra cửa phòng dặn dò người giúp việc của Bắc Đại Lộ vài tiếng, lập tức có bánh ngọt Đường Nhất Gia đặt trên bàn Bắc Đại Lộ Đông Ti. Bắc Đại Lộ Đông Ti nhìn bánh ngọt đến chảy nước miếng, lập tức hiểu ra là Sâm Viên Chính Nhân mang đến.

Sâm Viên Chính Nhân không nói lời nào thừa thãi, từng thìa từng thìa dứt cho Đông Ti. Được người hầu hạ thật sung sướng, Bắc Đại Lộ Đông Ti vừa ăn vừa ra vẻ dửng dưng, “Đem cho cái con khỉ hôi kia ăn, ta không thèm.”

Miệng thì vẫn nói không thèm, hắn lại ngoan ngoãn ăn hết miếng này đến miếng khác, chốc lát cái bánh Sâm Viên Chính Nhân mang đến đã bị ăn sạch bách. Sâm Viên Chính Nhân lau miệng cho hắn, sau đó giúp hắn cầm túi sách, thay hắn mở cửa xe, đỡ hắn ngồi vào trong xe có rèm che, chính mình cũng đi vào, sau đó tới trường học, dọn dẹp giúp hắn cầm túi sách.

Nhưng đừng cho rằng bánh ngọt của Đường Nhất Gia có thể khiến Bắc Đại Lộ Đông Ti hồi tâm chuyển ý, càng đừng cho rằng hắn bị thượng rồi sẽ bỏ qua. Hắn chính là Bắc Đại Lộ Đông Ti thân kinh bách chiến!

Vừa về đến nhà, Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức đã bị lôi lên giường. Nói thế nào thì nói, trước kia thân kinh bách chiến là làm công, hiện giờ là thụ, tình huống đã không còn như xưa. Bị Sâm Viên Chính Nhân chiếm hết tiện nghi. Bắc Đại Lộ Đông Ti oán hận đánh hấn vài cái, Sâm Viên Chính Nhân chỉ đơn giản đáp lại bằng cách ôm chặt hấn trong lòng.

“Bí chết ta, buông ra!” Bắc Đại Lộ Đông Ti cào ngực hấn, bắt quá cũng không quá mạnh vì sớm bị vờn đến mệt lử.

“Không, cả đời cũng không buông.”

“Nói nhảm, giờ mới biết Bắc Đại Lộ Đông Ti ta tuyệt vời sao.”

“Ân, Đông Ti là người quan trọng nhất của ta.”

“Trước kia thì giữ bỏ ta như cặn bã, hiện tại lại nói ngon nói ngọt, ta sẽ không bị lừa đâu!” Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn chưa nguôi cơn giận, đừng hòng xóa bỏ nỗi hận của hấn.

“Ta yêu người, Đông Ti.”

“Ta không yêu người nữa!

“Ta yêu người, Đông Ti.”

“Ta đã nói ta không yêu người nữa.” Bắc Đại Lộ Đông Ti lặp lại lần nữa, giọng điệu càng gay gắt, đảm bảo khiến người nghe thổ huyết.

“Ta yêu người, Đông Ti.” Thế nhưng giọng nói của Sâm Viên Chính Nhân từ đầu đến cuối vẫn không hề thay đổi.

Vừa nói dài vừa nói dai, Bắc Đại Lộ Đông Ti chịu thua, không hiểu làm sao, tự dưng viền mắt lại nóng nóng, đang muốn mắng bản thân mình đúng là không ra gì, lại nghe Sâm Viên Chính Nhân khàn giọng nói: “Ta yêu người, Đông Ti, đừng ly khai ta, đừng cùng người khác một chỗ.”

Nghe câu đó, Bắc Đại Lộ Đông Ti tức đến bốc khói, đá Sâm Viên Chính Nhân một cú.

“Cùng người khác một chỗ là người, trứng thối, thối tha, bại hoại, người cùng con khỉ kia ở với nhau, bị hấn lợi dụng chết đi, hấn sẽ không đơn giản chia tay với người.”

“Ta biết, thế nhưng ta sẽ xử lý, người yên tâm.”

“Ta không có lo lắng, hỗn đản.”

Mắng xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti tựa đầu vào ngực Sâm Viên Chính Nhân, Sâm Viên Chính Nhân nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên trán Bắc Đại Lộ Đông Ti. Hấn ôm lấy Sâm Viên Chính Nhân, mặt giấu trong ngực Chính Nhân. Thăm rồi, hấn muốn khóc, Bắc Đại Lộ Đông Ti dọa: “Không được nói với người khác là ta khóc.”

“Ân, ta sẽ không nói.”

“Nhất là A Ngộ, hấn sẽ cười thối mặt ta.”

“Ta sẽ giữ bí mật.”

Sâm Viên Chính Nhân nhẹ nhàng nói, làm hại Bắc Đại Lộ Đông Ti vì hấn mà rơi nước mắt, lúc này dịu dàng với hấn như thế, chẳng phải là muốn gạt nước mắt của hấn thì là gì.

“Đều là tại người, đều là người làm hại, hại ta khóc, đều là người cái tên trứng thối hại ta, lần sau còn dám nói chia tay với ta, ta nhất định lấy dao giết người.”

“Ta lần sau nếu như nói vậy, tự ta sẽ giết mình.”

Sâm Viên Chính Nhân ôm chặt Bắc Đại Lộ Đông Ti, trong lòng hấn hiện giờ chính là người quan trọng nhất đời này của hấn, có thể trở lại bên cạnh Đông Ti, chính là chuyện hấn cả đời này tạ ơn số phận nhất.

“Cái... Cái gì?” Khuôn mặt đẹp đẽ của Dã Trạch Lượng trở nên khó coi.

“Người không nhầm đâu.” Sâm Viên Chính Nhân diện vô biểu tình.

“Không có khả năng, Chính Nhân ca, người nhất định là lại nói đùa.”

“Ta không nói đùa, tập đoàn Sâm Viên sắp phá sản, đời này ta sẽ phải trả nợ rất nhiều, người có nguyện ý theo ta không?”

Dã Trạch Lượng lộ ra vẻ mặt do dự, gần đây nhà lớn hay bàn chuyện, thì ra là vậy. Mà Sâm Viên Chính Nhân lại nhìn không ra đang nói đùa, cuối cùng Sâm Viên Chính Nhân ung dung nhìn Dã Trạch Lượng, nói “Ta hiểu ý của người, người đi cùng ta chưa lâu, cũng không cần gánh trọng trách này, tạm biệt, A Lượng.”

Dã Trạch Lượng tiến lên trước một bước, hỏi: “Người muốn tìm Bắc Đại Lộ Đông Ti đúng không?”

“Ừm.” Điểm này hẳn không có nói dối.

“Người cũng muốn nói cho Bắc Đại Lộ Đông Ti sao?”

“Không sai.”

“Ta không tin Bắc Đại Lộ sẽ không sừng sốt!”

“Đông Ti sẽ không rời bỏ ta.” Sâm Viên Chính Nhân tin tưởng nói.

“Ta không tin.”

“Người sẽ tin.”

Tiếp theo, Sâm Viên Chính Nhân cũng nói điều này cho Bắc Đại Lộ Đông Ti. Bắc Đại Lộ Đông Ti đầu tiên là dấn mặt một lúc, sau đó chỉ vào Sâm Viên Chính Nhân cười to. Hắn cười đến không đứng dậy được, Dã Trạch Lượng trốn ở một nơi bí mật không rõ hắn đang cười cái gì, nhà Sâm Viên gặp chuyện tày trời như vậy, vì sao Bắc Đại Lộ Đông Ti lại cười như điên?

Bắc Đại Lộ Đông Ti sớm đã biết, Sâm Viên Chính Nhân không có hắn sẽ tiêu. Cười đến năm phút, Bắc Đại Lộ Đông Ti hai mắt lấp lánh nhìn Chính Nhân.

“Ha ha ha, nếu không có ta bên cạnh, người nhất định sẽ thê thảm mà! Không sao, bất quá chẳng qua là một trăm triệu mà thôi, bằng tài năng bẩm sinh của ta, số phận may mắn sẵn có, còn cả nhân duyên trời định, tùy tiện cũng kiếm được vài trăm triệu, chẳng qua là một trăm triệu, ta giúp người trả, với điều kiện, ngày nào cũng đi mua bánh ngọt Đường Nhất Gia cho ta ăn.”

Sâm Viên Chính Nhân cười, vẫn là nụ cười nhàn nhạt như vậy, giờ phút này trở nên rạng rỡ.

“Ta không còn là Sâm Viên Chính Nhân giàu có nữa?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti liếc nhìn hắn, nói đến không chừa chút mặt mũi nào, giọng điệu vẫn kiêu ngạo như vậy, cái tên Sâm Viên Chính Nhân nói như thể mình nhà hắn có tiền vậy

“Chưa từng thấy qua người giàu nào lại đau khổ già đời như người, người không có tiền càng tốt, mới không mang cái bộ mặt chết trôi nghĩ linh tinh.” Nói xong, giọng của Bắc Đại Lộ Đông Ti trở nên ôn nhu, “Lại đây, ta không cho người nghĩ đến việc tự sát, bán thân linh tinh, phải ngồi cạnh ta.”

Sâm Viên Chính Nhân ngồi bên cạnh hắn, Bắc Đại Lộ Đông Ti ôm lấy đầu của hắn, hiếm khi nào thấy Chính Nhân lại xúc động như vậy, ôn nhu vỗ về lưng hắn, hùng dũng nói, ‘Hôm nay người khóc cũng không sao, ta sẽ không nói cho người khác, trừ phi người chọc giận ta, ta mới rêu rao.’ Cũng coi như là lời nói dịu dàng, tuy có chút uy hiếp, nhưng đó chính là cái bản tính ương bướng của hắn.

Sâm Viên Chính Nhân lộ ra nụ cười tỏa nắng, Bắc Đại Lộ Đông Ti nhìn thấy rất không thoải mái.

“Ta cảnh cáo người, cái bộ mặt đó chỉ có thể cười trước mặt ta, dám cười như thế trước mặt đám con gái, người nhất định chết với ta, ta cũng không muốn người đụng tới mấy ả thú vị rồi bắt ta xử lý.”

“Được, vợ yêu.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti nhảy dựng lên, vội vàng nhìn xung quanh, phát hiện không ai ở gần, lập tức véo tai Sâm Viên Chính Nhân, mặt mũi như hung thần.

“Ta Bắc Đại Lộ Đông Ti công danh lan xa, nếu để người khác biết ta bị đè, ta nhất định sẽ bị A Ngộ cười cho đâm đầu vào tường! Đàn ông cái gì cũng có thể không cần, cái cần nhất chính là thể diện, người nhỏ nhỏ cái mồm cho ta.”

Sâm Viên Chính Nhân nhìn không được cười phá lên, Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận trừng mắt nhìn hắn.

“Phá sản mà còn vui được như vậy, người điên rồi hả.”

Dã Trạch Lượng xoay người rời đi, Sâm Viên Chính Nhân vì sao lại chọn Bắc Đại Lộ Đông Ti, giờ phút này đã quá rõ ràng, hắn nhận thua.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cùng Sâm Viên Chính Nhân làm lành xong, đương nhiên là ngày nào cũng như hình với bóng. Dã Trạch Lượng đã chuyển khỏi Anh Hoa học viện, Sâm Viên Chính Nhân giải thích rằng nói phá sản chỉ là vì muốn thử tình cảm của hắn, Dã Trạch Lượng chỉ là gạt đầu, nói hắn hiểu được.

Sâm Viên Chính Nhân cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti lại trở về như trước, Sâm Viên bỏ ý định đi du học, so với trước đây còn càng ngày càng chiều chuộng Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Mà Bắc Đại Lộ Đông Ti đương nhiên cũng có chút báo đáp lại, hắn biết một cửa hàng bánh ngọt kiểu Nhật nổi tiếng chuyên bán số lượng có hạn, từ sáng sớm đã đứng xếp hàng, tự mình mua cho Sâm Viên Chính Nhân ăn khiến Sâm Viên Chính Nhân suýt nữa bị dọa nhảy dựng.

“Người mua sao?”

“Ừm.” Hắn đỏ mặt.

“Không ép người khác đi mua mà tự mình mua sao?” Hắn kinh ngạc hỏi.

Bắc Đại Lộ Đông Ti bị hỏi đến bực, mặt cũng thành màu đỏ. Đây là sao, đối tốt với hắn, hắn cũng nghi ngờ sao?

“Người cuối cùng có ăn hay không? Không ăn thì đừng nói lảm nhảm!”

Sâm Viên Chính Nhân ăn, từng miếng từng miếng, càng ăn càng thấy trên mặt viết rõ hai chữ “dục vọng”. Bắc Đại Lộ Đông Ti chịu không nổi vẻ mặt đó, cảm thấy mặt mình sắp bị nướng cháy đến nơi liền muốn đứng lên. Sâm Viên Chính Nhân vừa lúc đó ăn xong, kéo hắn lên giường, tắt đèn sau đó, lửa tình bùng cháy, đến mình họ gì còn không nhớ nổi.

Sâm Viên Chính Nhân sửa lại gian phòng, trước đây một bên là phòng Đông Ti một bên là phòng Chính Nhân, hiện giờ phá tường ngăn nối hai phòng làm một.

Bắc Đại Lộ Đông Ti vốn hay chạy sang giường hắn ngủ, mà Sâm Viên Chính Nhân cũng xót hắn một người ngủ một mình trên giường khác phòng khác, vì vậy, căn phòng kia hiện giờ chỉ là để quần áo và máy thứ đồ linh tinh của Đông Ti, càng ngày càng chất đống nhiều, cũng nói thêm là, thời gian Bắc Đại Lộ Đông Ti ở nhà Sâm Viên càng ngày càng dài.

“Đông Ti, người yêu ta không?”

“Không yêu!” Hắn tức giận trả lời.

“Đông Ti, ta rất yêu người.”

“Ngày nào cũng nói có một câu như vậy, nghe phát ngấy.”

Tuy rằng miệng nói nghe phát ngấy, thế nhưng hắn đỏ mặt, ôm cánh tay Sâm Viên Chính Nhân thêm chặt. Hai người vừa định hôn một cái thì đúng lúc đó Tề Đăng Ngộ cười gian nhìn hai vị bằng hữu, đúng như hắn đoán, hai người đó đang trần như nhộng.

Hắn sớm biết hai người bọn họ có gian tình, nếu không mắc gì Sâm Viên Chính Nhân lại yêu chiều Đông Ti như vậy? Hắn cố tình hôm nay tới lật tẩy, quả nhiên bắt gian tại giường.

“Ha ha ha, Đông Ti, người cũng có ngày hôm nay!”

Rất rõ ràng, hắn là đến trả thù. Cuối cùng cũng có thể đáp trả những lần bị Bắc Đại Lộ Đông Ti chọc tức chết, trước đây bị tên đó nắm gáy, mỗi lần Đông Ti ngọc thể bất an liền cố ý kể chuyện cũ của hắn cho Xuân Nhật, hại hắn giải thích phát mệt. Tề Đằng Ngộ đã sớm ghi hận trong lòng, chỉ là không có cơ hội báo thù, hôm nay có thù nhất định phải trả.

Bắc Đại Lộ Đông Ti biến sắc, giờ phút này kẻ hắn không muốn nhìn mặt nhất chính là Tề Đằng Ngộ.

Sâm Viên Chính Nhân cũng biết tình hình không ổn liền nhỏ giọng, “Không phải như người nghĩ đâu A Ngộ.”

Tề Đằng Ngộ cười đến sái quai hàm, “Chính Nhân, ta hiểu mà, ta hiểu hết, ha ha ha, thật đúng mà, Đông Ti chính là tiểu thụ dễ thương...”

Bắc Đại Lộ Đông Ti mặt mũi đỏ bừng bừng, Sâm Viên Chính Nhân ngắt lời Tề Đằng Ngộ.

“Ta mới là số 0, người hiểu chưa? Nếu như người nói ra ta sẽ rất mất mặt, ta cũng có tự tôn của đàn ông, hi vọng người giữ bí mật cho ta.”

Tề Đằng Ngộ nghe được, miệng há hốc, hắn cứ nghĩ.. cứ nghĩ...

Mà Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức khôi phục vẻ kiêu ngạo, chỉ vào mặt Tề Đằng Ngộ, mắng:

“Cơ thể của Chính Nhân là để người nhìn sao? Người mau rút cho ta, Chính Nhân, cái tên này thích vẻ đẹp nam tính của Xuân Nhật, người phải cẩn thận, đừng để hắn nhìn trúng, cái tên này không có tí đức tính nào, thấy thích thì thương, chẳng qua Xuân Nhật đáng thương yêu hắn, hắn mới hồi tâm chuyển ý, thế nhưng vẫn phải đề phòng hắn đứng núi này trông núi nọ!”

“Ta sẽ cẩn thận.” Sâm Viên Chính Nhân đáp như không có gì.

Tề Đằng Ngộ xấu hổ đóng cửa phòng, vừa ly khai vừa thắc mắc: mắt mình không lẽ lại nhìn nhầm?

“Tại sao có thể như vậy, sao lại , rõ ràng Đông Ti giống tiểu thụ...”

Tề Đằng Ngộ vừa đi xong, Bắc Đại Lộ Đông Ti lập tức hôn Sâm Viên Chính Nhân cảm động nói: “Ta yêu người! Ta cực kì yêu người, Chính Nhân, ta yêu người chết mất, người là lão công tuyệt nhất!”

Chỉ đơn giản trước mặt Tề Đằng Ngộ nói mình là số 0 liền có thể được Đông Ti nhiệt tình yêu thương như thế, Sâm Viên Chính Nhân nguyện ý nhận một trăm lần. Hắn ôm lấy Đông Ti, rất muốn hôn một lần nữa, Bắc Đại Lộ Đông Ti so với hắn còn kích động hơn, hôn càng nồng nhiệt, sau đó mọi thứ đều là Bắc Đại Lộ Đông Ti chủ động, khiến hắn hoàn toàn mất hồn.

“Rất yêu người, Đông Ti.”

Trước đây mặc kệ nói như thế nào, Bắc Đại Lộ Đông Ti đều né tránh không đáp, hiện tại hoàn toàn không như vậy.

“Ta cũng rất yêu người.” giọng nói Đông Ti ngọt ngào mềm nhẹ giống đứa trẻ ngây ngô, thế nhưng bàn tay lại cứ nhắm vào vị trí nhĩ đồng không nên biết mà chà xát.

“Đông Ti, người thật dễ thương.”

“Chính Nhân cũng rất khỏe nha!”

Lời nói hiện giờ của hai người thật giống khi bị ảnh hưởng của bùa chú, lời lẽ rất thiếu trí tuệ. Bắc Đại Lộ Đông Ti ngồi lên eo của Sâm Viên Chính Nhân, sau đó bắt đầu dong đưa, Sâm Viên Chính Nhân có chút cảm ơn Tề Đằng Ngộ hôm nay không mời mà đến, khiến bảo bối của hắn càng thêm nhiệt tình.

“Ta đã làm chuyện tày đình gì chứ?”

Thuyền Kiều Quang hỏi Bắc Đại Lộ Đông Ti, Bắc Đại Lộ Đông Ti gơ tay hàng, tỏ ý không biết, thế nhưng hắn rất muốn cười.

Sâm Viên Chính Nhân từ lần thấy hấn cùng Thuyền Kiều Quang hôn nhau, liền bị ảnh hưởng rất lớn, hấn vừa nhìn đến Thuyền Kiều Quang, cả người tỏa ra sát khí, hơn nữa suốt ngày đều đến hội học sinh cau có nhìn Thuyền Kiều Quang.

Thuyền Kiều Quang không biết chính mình rút cục đã chọc ai, hấn hiện tại giải thích với Sâm Viên Chính Nhân vô số lần rằng hấn vừa bị hôn liền muốn ọe, kết quả lại bị Sâm Viên Chính Nhân lườm phát lạnh. Đông Ti khả ái của mình bị hấn hôn mà hấn dám kêu buồn nôn? Muốn có bao nhiêu sát khí liền có bấy nhiêu.

“Ta gần đây thực sự là không may a.” Thuyền Kiều Quang than thở. Hấn bị cái tên đậu hũ mềm mềm kia khiến cho thất điên bát đảo, đến miếu thấp hương cũng không có tác dụng. Để tu luyện, Thuyền Kiều Quang còn chạy ra thác nước tắm, muốn tẩy trần, kết quả lại bị cảm mạo, đã thế còn bị Sâm Viên Chính Nhân nhìn chòng chọc, thực sự là vận đen đến rồi.

Trước đây thấy cái tên đậu mềm kia thế nào cũng thấy ghét, vậy mà bây giờ lại thấy y dễ thương muốn chết... Oa, hấn bị trúng tà rồi, nhất định là bị hồ ly thích long dương ám rồi, nếu không sao lại có cảm giác quái dị này!

Thần a, cứu hấn đi mà!

Hấn chấp tay, vẽ mặt tiêu tụy. Ngày mai lại đi miếu cúng lần nữa thôi!

toàn bộ hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-hoa-hoc-vien-he-liet-chinh-phuc-hoa-tam-dai-thieu>